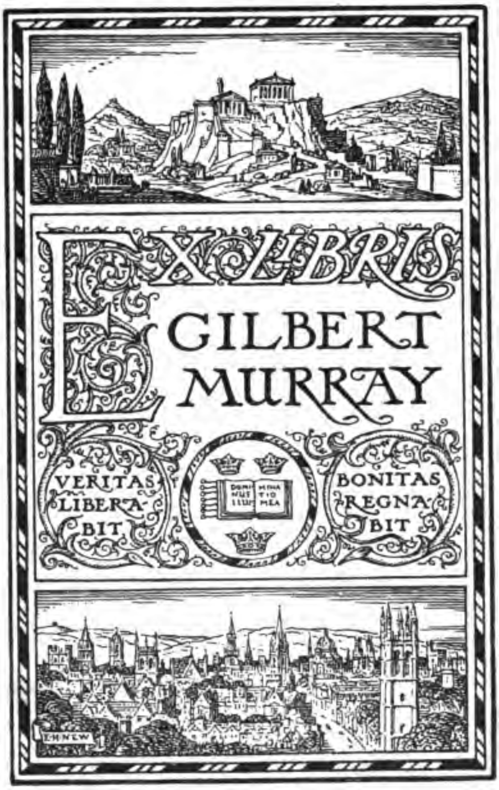

EX LIBRIS
GILBERT
MURRAY
VERITAS LIBERA-BIT
DOMI NUS ILLUMI NATIO MEA
BONITAS REGNA-BIT
EHNEW

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

EURIPIDIS
TRAGOEDIAE
ET
FRAGMENTA.

RECENSUIT

INTERPRETATIONEM LATINAM CORREXIT

SCHOLIA GRAECA E CODICIBUS MANUSCRIPTIS

PARTIM SUPPLEVIT PARTIM EMENDAVIT

AUGUSTUS MATTHIAE.

TOMUS DECIMUS.

LIPSIAE.
APUD IOH. AUG. GOTTLOB WEIGEL
MDCCCXXXVII.

INDICES

IN

EURIPIDIS

TRAGOEDIAS ET FRAGMENTA

CONFECIT

SCHOLIA VATICANA

IN

TROADAS ET RHESUM

EMENDATIORA ADIECIT

Dr. C. F. KAMPMANN.

LIPSIAE.

APUD IOA. AUG. GOTTLOB WEIGEL

MDCCCXXXVII.

PRAEFATIO.

In conficiendis his indicibus id sedulo curavi, ne quod vocabulum omitterem a scholiastis et ab editore in Notis explicatum vel rem historicam et grammaticam ab iisdem traditam. Nec quidquam harum rerum non recepi, etsi multa a scholiastis et falsa et inepta vel omnino inutilia perscripta viderem, non meum esse ratus in hoc libello corrigere et notare; interdum tantum facere non potui, quin annotationem, plerumque uncinis inclusam, adiicerem. Signa, quibus usus sum ad designandos locos, facile noscentur; simplex fabulae nomen per compendium scriptum scholia indicat, Notae editoris praeposita *N.* litera designatae sunt. Quod autem summopere optavi, ut hic libellus quam maxime purgatus mendis typotheticis prodiret, ne Viri Docti minuto-

rum vitiorum taedio afficerentur neve gravioribus erroribus in fraudem inducerentur, id fieri non potuisse valde doleo. Quas plagulas diligentius perlustrare potui, eae maiore quam videbitur aequum mendorum numero repletae sunt. E plagulis 2. 8. 9. 10. haec ut benevolus lector corrigat rogo: p. 18. a. s. v. *Γοργώ* dele versus duos postremos; p. 19. a. versu penult. scribe 1611. pro 164.; ibid. col. b. s. v. *δέχομαι* v. penult. ante *ὑποδεξάμενος* insere: *ὑποδεχθεὶς pro;* p. 22. a. v. 5. scr. *σιγῇ;* p. 25. b. s. v. *ἐκεῖθεν* in fine adde: 1431.; p. 29. b. v. 5. scr. 29. pro 89.; p. 31. a. v. 14. *mala;* p. 115. v. 31. Il. *ϑ'.*; p. 116. v. 6. *Δεινόν* et v. 11. *ad Od. ζ.'*; p. 121. v. 3. *arcessentibus;* p. 123. v. 18. *ἔμπαλιν;* p. 126. v. 3. colon pone in fine; p. 128. v. 20. scr. *'Ιδαίοις* et v. 7. in not. *ὀρθρεύουσαν;* p. 129. v. 14. *κατ'* et in nota ad h. l. *καθ' ἄντικρυ* et v. 5. in not. *σεμνύνεσθαι;* p. 130. v. 3. in not. tolle punctum post *αὐτῷ* et v. penult. punctum post *ποιουσῶν* muta in comma; p. 131. v. 3. scr. *Εὐδαιμόνιζε* et v. 24. *'Υμέναιον* et v. 1. in not. adde: V. 269. *θεσμοποιὸν*—; p. 132. v. 3. scr. *ἐστὶ ταῖς**) et in not. v. 2. *ἐστι σοῖς;* v. 3. *'Εσωφρόνηκα;* p. 133. v. penult. in not. adde: c) *'Ετεροτροπόν* —; p. 134. v. 1. scr. *εἰ;* p. 136. v. 8. post *ἤτοι* pone signum notae *b* et quod sequitur *b* muta in *c;* v. 29. scr. *λεώς;* p. 137. v. 35. *συμβῇ* et v. 1. in not. 634.; p. 138. v. 1. in not.

post ὄνομά ἐστι adde: em. *Dind.* et v. 7. scr. *qui*; p. 141. v. 4. post (Il. 24, 29.) exciderunt haec: ὅς νείκεσσε θεάς). et in not. v. 5. scr. ἐπαινοῦνται; p. 143. v. 4. βοῇ ἢ βοᾷ, v. 15. Χαλκόπολιν et v. 36. Ἄβαντες; p. 144. v. 6. post παρεισενεγκὼν adde signum notae *c* et v. 18. Μή νιν seiunge; p. 145. (falso 154. typis descriptum est) v. 18. scr. πλόκαμόν, v. 20. Γράψειεν, v. 27. μετώπου, in not. v. 8. *claudit*, v. 10. *sequentem* et v. 11. ἀνθρώπου; p. 146. in not. v. 1. post *falsa* insere: *lectio* et v. 4. scr. *reliqua*; p. 147. v. 19. post μέλεα adde signum notae *a* et in not. v. 2. scr. γεραιέ; p. 149. v. 8. μοῖραν et in not. v. 3. *usque* pro *neque*; p. 151. v. 7. Πάν, v. 32. χέρα et in not. v. penult. *scholiasta*; p. 154. v. 19. ἐξωθούντων, v. 32. comma pone post φασιν, v. 3. in not. post *aut* insere *pro* et v. 10. scr. ἀδραστίαν; p. 155. v. 14. post Οἰάγρῳ insere signum notae *g*, v. 27. scr. Μούσας; p. 156. in not. v. 7. ἄμυστι; p. 157. v. 2. σπείσαντ' uno verbo, v. 31. πρᾶξαι δέ; p. 158. v. 16. ἀπέχον et in not. v. ult. Μηπότε; p. 159. v. 21. post ὑδροχόος comma pone et in not. v. 4. scr. τοῦ αἰετοῦ; p. 160. v. 11. σύγκειται addita in notis scriptura συγκεῖνται. Reliqua hic afferre nolui, quantumvis laedantur oculi non recte posito vel omnino omisso accentu vel spiritu accentus loco et contra vel falsa litera, ut δ pro θ in vocibus ἔπαθλον, διελθεῖν, ἐθανατώδης, ἐξῆλθε,

ἀπέθανον; talia quivis facile corriget. Restat ut moneam lectorem, in scholiis Vaticanis vix decem locis apparere Iota subscriptum in edd. Glasguensi et Dindorfianae; tacite ubique posui, ubi necessarium erat.

Olonae Cal. Sextil. MDCCCXXXVII.

I. INDEX VERBORUM.

A.

918. Or. 1424. Med. 730. not. 7. pro ἡγοῦμαι N. ad Bacch. 989. — κτύπον ἄγειν schol. ad Or. 176. γυναῖκα ἄγεσθαι Or. 236. δάκρυα ἄγειν vide δάκρυα.
ἀγωγή Hec. 531.
ἀγώγιμος Hec. 531.
ἀγωγός Hec. 531. δακρύων N. ad Troad. 1120. vide etiam δάκρυα.
ἀγών Hec. 226. 311. Or. 323. Phoen. 1233. 1330. 1478. Andr. 234. ἔσχατος Or. 1215. ἀγῶνα ἀγωνίζεσθαι Or. 1117. δοῦναι et πράσσειν N. ad Or. 836. ad Phoen. 1329.
ἀγωνία Hec. 311.
ἀγωνιάω Hec. 311.
ἀγωνίζομαι Hec. 311. Or. 1117.
ἀγώνισμα ἀρᾶς Phoen. 1355.
ἀδάκρυα δάκρυα N. ad Iph. T. 814.
ἀδάκρυτος Hec. 680. active, N. ad h. l.
ἀδάμαστον πέσημα Phoen. 640.
ἀδαπάνως Or. 1169.
ἄδεσμος δεσμὸς φυλλάδος N. ad Suppl. 32.
ἄδηλος Or. 1302. 1303.
ἄδην Hel. 620. et N. ad h. l.
Ἅιδης Hec. 2. 1076. Med. 970. πτερωτός Alc. 267. not. 10. ἅιδης pernicies, N. ad Andr. 1166. ἐν Ἅιδου schol. ad Hec. 415. Αιδου ξίφος Or. 1383. μολπαί et similia, N. ad Suppl. 74. Βάκχαι vide Βάκχη. — ᾄδαο tragicis inusitatum, N. ad Alc. 126. de Ἀΐδης vide s. h. v.
ἀδίαυλος τόπος fr. inc. tr. 247.
ἀδικέω Or. 635. b. latius patet, N. ad Iph. A. 1415. ἀδικοῦσα εὑρέθη schol. ad Hec. 267.
ἀδίκημα N. ad Ion. 328.
Ἄδμητος primam semper producit, Add. vol. 7. ad Alc. p. 118.
ἀδόκητος Phoen. 311.
ἀδόκιμος N. ad Iph. T. 170.
ἄδουλος βίος, δώματα N. ad Andr. 584.
ἁδρός N. ad Suppl. 861.
ἄδυτα κτέανα N. ad Andr. 1012. ἄδυτον et σηκός diff., schol. ad Phoen. 1010.
ᾄδω et ἀείδω N. ad Hipp. 58. fut. ᾄσομαι et ἀείσομαι, N. ad Herc. f. 669.
Ἀδώνιδος κῆποι fr. Melan. 30.
ἀδώρητος Hec. 42.
ἄδωρος χάρις fr. inc. tr. 259.
ἀεί Hec. 593. Med. 828. N. ad Alc. 716. ad Suppl. 379 δεῦρ' ἀεί schol. ad Phoen. 1209. not. 3. Med. 665. — ἀεί et αἰεί N. ad Hec. 1158.
ἀείδω vide ᾄδω.
ἀείρω Hec. 62. Alc. 464. N. ad Med. 841. ad. Suppl. 274. fut. ἀρῶ prima producta, N. ad Med. l. l. ad Heracl. 322. item in ἀροῦμεν δόρυ N. ad Troad. 1138. et in ἐξεπαρεῖ fr. inc. tr. 235. Vide etiam αἴρω.
ἀέλιος num primam corripiat, N. ad Or. 993. ad Phoen. 169. ad Med. 1242.
ἄελλαι ὠκύδρομοι, ἄστρων N. ad Bacch. 828.
ἄελπτος Or. 867. 1166. Phoen. 311.
ἀέναος Or. 1284.
ἀέριος σκότος Phoen. 1534. et ἀερώδης ibid.
ἀερώδης vide ἀέριος.
ἄζομαι (v. l. οὐχ ἅζομαι pro οὐ χάζομαι) Or. 1109. sic etiam Alc. 338. legisse videtur schol., cff. Nott. ad utrumque locum.
ἄζυξ Hipp. 546.
ἀηδών Hec. 334.
ἀήρ Phoen. 1534. prima anceps ibid. 1084. et αἰθήρ ibid. 675.
ἄθεος Or. 913.
Ἀθηνᾶ. σὺν Ἀθηνᾷ καὶ χεῖρα κίνει El. 80. fr. inc. tr. 215.
Ἀθηναῖος Or. 834.
ἄθικτος Hipp. 999.
ἀθλέω Hec. 414.
ἄθλιος Hec. 319. 420. Or. 940. et οἰκτρός diff., Hec. 414.
ἆθλον Phoen. 1262.
ἄθραυστος Hec. 17. 1079. τύχη N. ad Iph. A. 57.
ἀθρέω Hec. 668. Hipp. 299. N. ad Cycl. 378. fr. Eur. 7.
ἀθροίζω Hec. 1115. Or. 861.
ἄθροισις Hec. 311.
ἄθροισμα Or. 862.
ἄθροος, ἄθρους N. ad Med. 51.
ἀθυρόγλωσσος Or. 891. et N. ad h. l.
ἄθυρσος Βάκχη Or. 1481.
ἀθύρω N. ad Or. 891.
ἀθῷος Med. 1290.
αι terminatio verborum elidi non

potest, N. ad Hec. 68. Iph. A. 369. 716. fr. Oed. 6. fr. Prot. 8. nec sequentem brevem vocalem elidi facit, *ibid.* in lyricis raro elidıtur, N. ad Med. 968. ad Alc. 90. in lyricis elidi posse affirmatur, N. ad Ion. 1063. ad Herc. f. 414. ad El. 482. — αἶ elisum coniectura bene sublatum, N. ad Iph. T. 662.

αἶ N. ad Hec. 819. de duplici *αἶ* vide seq.

αἶ αἶ Hec. 179. et *αἶ αἶ* Phoen. 1493.

αἶα Hec. 447.

αἶαγμα Phoen. 335. 1519.

Αἰγαῖος, *Ἀγαίων* vel *Αἰγαιών* N. ad Alc. 611. et Add. ad. p. 158. *Αἴγαιος* magis Atticum, N. ad Troad. 1.

αἴγλη μέλαινα πυρός N. ad Troad. 551. *αἴγλη νυκτός* vituperatur *ibid.* *αἶγλαι* (falso *αἴγλαι*) recte restitutum pro *ἄγλαι*, fr. inc. tr. 257.

αἰδέομαι Hec. 283. 510. 949. N. ad Heracl. 1033. ad Iph. A. 986. *τὸ αἰδεῖσθαι* N. ad Iph. A. 553. et *αἴδομαι* schol. ad Phoen. 1489. et *αἰσχύνομαι* Hec. 947. cum *οἰκτείρω* junctum, N. ad Hec. 790.

Ἀΐδης alibi in trag. senariis non reperitur, fr. inc. tr. 179.

αἴδομαι Phoen. 1489.

αἰδώς Or. 101. Hipp. 386. N. ad Suppl. 912. ad Heracl. 6. et *αἰσχύνη* diff., schol. ad Hec. 283. *ἐκφέρεσθαι πρὸς αἰδῶ* N. ad Alc. 617.

αἰεί et *ἀεί*, N. ad Hec. 1158.

αἴθαλος Hec. 893. et N. ad h. l.

αἰθήρ Phoen. 1539. Med. 825. *ἡ αἰθ.* N. ad Alc. 609. et *ἀήρ* schol. ad Phoen. 675.

αἰκεία et *αἰκία* media producta, N. ad Bacch. 1326.

αἰκίζω Or. 378. Med. 1120.

αἴκισμα Phoen. 1529.

αἴλινος Phoen. 1519.

αἷμα Or. 115. 489. 805. 1226. 1619. Phoen. 241. 789. Med. 1245. Andr. 645. N. ad Phoen. 241. 789. *αἷμα γενέθλιον* schol. ad Or. 89. *μητροκτόνον* Or. 1644. *σύγγονον* N. ad Phoen. 1503. *τραγοκτόνον* N. ad Bacch. 123. *αἷμα πράσσειν* schol. ad Or. 1132. *ἐπὶ τραύμασιν αἵματος* Phoen. 1570. *αἵματι ἱδροῦν*, *κλαίειν*, *στένειν* N. ad Hec. 237. *αἷμα φεύγειν* ad Med. 790.

αἱμάσσω Hec. 1093.

αἱματηρός Phoen. 625. 1415. *ἄτη* Or. 950. *πέλανος* Rhes. 427. *φίλτρα αἱματηρὰ δωμάτων* N. ad Hel. 1104.

αἱμάτινα δάκρυα Hec. 238.

αἱματόεις Hec. 1043.

αἱματόω N. ad Andr. 260.

αἱματωπός N. ad Or. 246. *αἱματωπούς* et *αἱματῶπας* N. ad Herc. f. 913.

αἱμύλος fem. etiam *αἱμύλη*, fr. inc. tr. 260.

αἵμων adj. Hec. 86.

αἰνέω Or. 774. Phoen. 481. Hipp. 37. Alc. 2. et N. ad h. l. *τινί τι* schol. ad Or. 1653. et N. ad h. l. et ad Alc. 12. cum Add. *ταῦτα in his acquiescere*, N. ad El. 1238.

αἴνιγμα Phoen. 1688.

αἰνόπαρις Hec. 925.

αἶνος ἀλγέων Hipp. 484.

αἶπος Alc. 518.

αἱρέω Hec. 440. Or. 297. 617. 683. 963. 1222. Phoen. 571. 573. 741. 951. 1315. 1423. Med. 621. Alc. 998. 1075. Andr. 107. *πρόσθεν αἱρεῖν* Or. 787. *ἑλεῖν δορί* Phoen. 755. *ᾑρέθην circumventus*, Hipp. 652. et N. ad h. l. *αἱρεῖσθαι* et *αἴρεσθαι* confusa et locutiones utriusque verbi, N. ad Med. 841. ad Heracl. 504. *αἱρεῖσθαι πόλεμον πρός τινος*, num etiam *αἴρεσθαι* dici possit, fr. Alex. 10. *ἕλῃ* et *ἔχῃ* confusa, N. ad Suppl. 177. *αἱρεῖν* vel *καθαιρεῖν* quo sensu saepe a tragicis dicatur, N. ad Suppl. 608. *αἱρεῖν πόλιν* et *αἰχμάλωτον* N. ad El. 1003. rarius fut. *ἐξελῶ* N. ad Hel. 1279. perexiguam esse auctoritatem ejus, fr. Antig. 5.

αἴρω Hec. 68. 102. Phoen. 404. N. ad Bacch. 1164. *ἠράμην δόρυ* schol. ad Phoen. 434. vide etiam *ἀείρω*. *αἴρεσθαι* vel *ἄρασθαι κίνδυνον* et *αἱρεῖσθαι κ.* N. ad Heracl. 504., de qua confusione

ἁμαρτάνω Hec. 589. Or. 1200. 1625. Phoen. 874. Alc. 899. μάτην N. ad Hipp. 913.
ἀμαυρός Andr. 204.
ἀμαυρόω Hipp. 811.
ἀμβάτης fr. Dan. 8.
ἀμέγαρτος Hec. 189.
ἀμείβω Hec. 1135. 1172. Or. 597. 967. 1040. 1496. Phoen. 1051. 1179. 1727. fr. Andromed. 40. τί τινι N. ad Or. 1001. κέλευθον schol. ad Or. 1279. ποὺς ἀμείβεται Phoen. 271. φόνος Med. 1257. et N. ad h. l.
ἀμείλιος N. ad Or. 196.
ἀμελέω cum acc.. N. ad Ion. 442.
ἀμελῆ ζωὴν ζῆν Phoen. 965.
ἀμέρδω Hec. 1005. τὶ et τινά τι N. ad h. l.
ἀμήτωρ Phoen. 666.
ἀμήχανος Hec. 1099. Med. 396. 412.
ἅμιλλα Hec. 223. Phoen. 1261. ἅμιλλαν ἔχειν Andr. 214. ἅμ. φιλόπλουτον αὔξειν N. ad Iph. T. 393. ἅμ. αὐτοσίδηρον ἔσω πελάζειν διὰ σαρκός N. ad. Hel. 356.
ἁμιλλάομαι Hec. 268. Hipp. 426. Andr. 127.
ἅμμα Hipp. 774. ἅμμα (in textu κάθαμμα) λύειν Hipp. 666.
ἄμμορος vide ἄμοιρος.
ἄμμος et ψάμαθος diff., Hec. 688.
ἀμνημονέω Or. 206.
ἀμνημοσύνη N. ad Ion. 1100.
ἀμνήμων passive, Phoen. 63.
ἀμνήστευτος fr. Phoenic. 13.
ἄμοιρος (in textu ἄμμορος) Hec. 418. — Phoen. 610.
ἀμολγός fr. Phaëth. 4. not. ad v. 6. (ubi falso ἄμολγος) νύξ fr. Alcmen. 17.
ἄμορφος Hec. 237.
ἀμός i. e. ἡμέτερος pro ἐμός N. ad Hel. 531.
ἄμουσος Phoen. 807.
ἀμοχθεί et ἀμοχθί N. ad Bacch. 175.
ἀμπέχω et ἀμπίσχω N. ad Med. 285. ἠμπέσχετο et ἠμπίσχετο schol. ad Med. 1149. et N. ad h. l. ἐπαμπισχόντες vel ἐπαμπίσχοντες et καταμπίσχουσιν, N. ad Troad. 1138.
ἀμπλάκημα Phoen. 23.
ἀμπλακία Med. 117. de forma ἀπλακία cf. N. ad h. l. et ad Hipp. 826.
ἀμπλακὼν γνώσῃ Hipp. 889. ἀμπλακοῦσα Andr. 930. ἤμπλακες Hipp. 828. not. 8. de forma ἀπλακών. cf. N. ad Alc. 247. ad Iph. A. 124.
ἄμπυξ Hec. 460.
ἄμυγμα Andr. 810. a. 811.
ἄμυνα Hec. 156.
ἀμυντήριος Hec. 156.
ἀμύνω Hec. 156. Or. 409. 512. 922. 1459. Phoen. 688. 744. ἀμύνεσθαι χρόνον N. ad Ion. 827.
ἄμυστις Rhes. 416.
ἀμφαμείβομαι cum tmesi, Phoen. 325.
ἀμφελίσσω Andr. 426.
ἀμφέπω κῆδος Phoen. 340. ὑστέρῳ ποδί ibid. 149.
ἀμφῆρες δόρυ N. ad Cycl. 15.
ἀμφί Hec. 73. 694. Or. 1439. pro ἐπί, sed in textu melius ἀμφοῖν, Or. 1044. pro ἐπί in composito per tmesin disiuncto, Phoen. 1028. sed vide infra; pro παρά Phoen. 1578. in initiis hymnorum N. ad Troad. 516. per se pro ἀμφιβάλλων N. ad Phoen. 325. ἄλυρον ἀμφὶ μοῦσαν et ἀμφὶ σὰν κιθάραν N. ad Phoen. 1028.
ἀμφιβαίνω Phoen. 1406.
ἀμφιβάλλω Hipp. 1260. Andr. 110.
ἀμφιβλήματα πάνοπλα Phoen. 779.
ἀμφιδέξιος Hipp. 774.
ἀμφίλεκτος Phoen. 500.
ἀμφιμήτωρ Andr. 466.
ἀμφίπολος Or. 106. 1401.
ἀμφιπόρφυρος Or. 1439.
ἀμφίπυλος Med. 135.
ἀμφίπυρος Hipp. 559.
ἀμφισπάω Or. 1439.
ἀμφιτίθημι Or. 1035.
ἀμφιτρυχής N. ad Phoen. 325.
ἀμφίχρυσος Hec. 538. Or. 1439.
Ἀμφίων fr. Antiop. 2.
ἀμφότερον Phoen. 747.
ἄν duplicatur Atticis, Or. 369. et omittitur, Hec. 356. a. cum optativo et quo loco ponatur, Hec. 772. statim suo verbo subiungi solet, fr. Er. 20. not. ad v. 2. οὐκ ἂν δυναίμην schol. Hec. 609. 732. ἄν particulae vis, N.

ἀπολάσκω. ἀπέλακεν (in t. simplex est) Or. 159. a.
ἀπολαύω. ἀπηλαύθην barbare dictum, N. ad Herc. f. 63.
ἀπολείπομαι N. ad Med. 35.
ἀπόλεμος Hec. 1010. ἀπτόλ. Med. 639.
ἀπολέπω N. ad Heracl. 103.
ἀπόλλυμι Hec. 21. 437. 672. 896. Phoen. 509. 1450. Andr. 455. (ubi μᾶλλον ante ἤπερ excidisse videtur, ut etiam in scholio ad v. 370.) ἀπολεῖς improprie dictum, N. ad Cycl. 554.
ἀπολύω Or. 1229.
ἀπολωτίζω τινά τι N. ad Iph. A. 780.
ἀπόμουσος N. ad Or. 159.
ἀπονάω. ἀπενάσθην Med. 168.
ἀπονέω. ἀπενήσω fr. Aug. 2.
ἀποξενόω Hec. 1197.
ἀποπέμπω Hec. 71.
ἀποπρό Or. 142. 1432. Phoen. 1732. a. 1739.
ἀποπτύω Hec. 1252.
ἀπόρθητος Hec. 889. Med. 821. fem. etiam ἀπορθήτη N. ad h. l.
ἀπορθόω et ἀνορθόω N. ad Suppl. 1235.
ἀπορία Or. 222. 305. ἀπορίαν μένειν Phoen. 740.
ἄπορος πόρος N. ad Iph. T. 865. ἐς ἄπορον ἥκω schol. ad Phoen. 1400.
ἀποῤῥήγνυμι Or. 852.
ἀπόῤῥητος Phoen. 1667.
ἄπος Phoen. 851.
ἀποσβέννυμι. ἀπέσβη Med. 1208. et N. ad h. l.
ἀποσκοπέω Hec. 920.
ἀποσπάω Hec. 222.
ἀποστέλλω Med. 284. Hec. 714. et N. ad h. l.
ἀποστερέω. τὸ σῶμα ἀποστερεῖ με τὸ σαφές, N. ad Hel. 577.
ἀποστολή Hec. 112.
ἀποστρέφομαί τι N. ad Suppl. 158.
ἀποστροφή Med. 600. 1212.
ἀποσφραγίζομαι Or. 1101.
ἀποταυρόομαι Med. 192. [coniungendum cum acc. δέργμα τοκάδος λεαίνης, spreta ellipsi ἔχουσα, quam vult schol. ad v. 191., ut v. 92. ὄμμα ταυρουμένην.]
ἀπότιμος N. ad Or. 159.
ἄποτμος Phoen. 1306.
ἀπότομος Alc. 996.
ἀποτρόπαιος Or. 1434. b.
ἀπότροπος Phoen. 586.
ἀπούρας N. ad Alc. 31.
ἀπουσία, opp. παρουσία, Hec. 941.
ἀποφέρβομαι Med. 821. 822.
ἀποφέρω. ἀποίσεται βίον Phoen. 1161.
ἀπόφθεγκτος N. ad Iph. T. 920.
ἀπόφονος φόνος Or. 159. a. b. cum N. ad h. l. Or. 185.
ἀποχωρέω Phoen. 690.
ἀποψάω. ἀπέψη rectius quam ἀπέψα, N. ad Iph. T. 301.
ἀπραξία Or. 416.
ἀπρὶξ φρονεῖν N. ad Andr. 449.
ἀπροϊσία Hipp. 128. not. 4.
ἀπρόσειλος fr. inc. tr. 265.
ἀπροφάσιστος N. ad Bacch. 958.
ἅπτομαι Hec. 242. 436. 664. Or. 1228. γάμων N. ad Phoen. 946. τύχης N. ad Iph. A. 57.
ἄπυργος fr. Tem. 21.
ἀπωθέω Hec. 132. 725. 1218. φυγάδα Phoen. 76.
ἀπώλεια Hec. 21.
ἄρα Hec. 506. Or. 182. 1320. in interrogando nimis longe ab interrogandi particula seiungi non solet, N. ad Iph. T. 859. et ἆρα metro tantum diversa, schol. ad Ion. 1023. μάτην ἄρα N. ad Med. 1252.
ἆρα Hec. 506. Or. 182. 1320. Phoen. 565. et ἄρα metro tantum diversa, Ion. 1023. ἆρ' οἶσθα N. ad Hipp. 1305. ἦν ἄρα μή pro ἦν μὴ ἄρα N. ad Rhes. 118.
ἀρά Or. 1234. ἀρᾶς ἀγώνισμα Phoen. 1355. ἀρὰς παραλαμβάνειν Phoen. 1611.
ἀραγμός Phoen. 1143.
ἀραῖος Hipp. 1405. N. ad Med. 605.
ἄραρε Or. 1315. 1566. Med. 326. N. ad Heracl. 398.
ἀραρότως Med. 1182.
ἀράσσω Hec. 1020.
ἀρβύλη Or. 140. b. cum N. ad h. l. Or. 1455. Hipp. 1179. et N. ad h. l.
ἀργαίνω fr. Alcmaeon. 4.
ἀργᾶς fr. Alcmaeon. 4.
Ἀργεῖος Or. 834. Ἀργ. οὐκ Ἀργ. Or. 892.
ἀργία N. ad Med. 300. ὑπ' ἀρ-

γίας schol. ad Herc. f. 586. et N. ad h. l.
ἀργικός non est vox graeca, fr. Phil. 7.
'Αργόλας pro 'Αργεῖος fr. Phisth. 5.
ἀργός Phoen. 766. 1387. Med. 1.
Ἄργος pro 'Αργεῖοι Or. 46. b. 103. 1523.
'Αργώ Med. 1.
ἄρδην Hec. 870. Phoen. 1146. 1620. Alc. 624.
Ἄρειος πάγος Or. 1646.
ἀρέσκω Med. 618. τινί et τινά Or. 1602.
ἀρετή Or. 795. c.
Ἄρης Or. 1471. Phoen. 1402. Αἰτωλός Phoen. 134. θούριος Phoen. 240. φόνιος Phoen. 991. 1019. b. not. 8. μιαιφόνος Phoen. 1570. ζάχρυσος Alc. 516. [sed falso, nam ζαχρύσου cum πέλτης Θρακίας iungendum; de vitioso πάγχρυσος vide ζάχρυσος.] Ἄρεος κάτοχος Hec. 1065. c. Prima anceps Phoen. 1084.
ἀρθμέω, ἀρθμός N. ad Hec. 777.
ἀριθμέω Hec. 777. et N. ad h. l.
ἀριθμός Hec. 1162. N. ad Troad. 478. ξενίας N. ad Hec. 777. δι' ἀριθμῶν αὔξεσθαι N. ad Bacch. 190.
ἀριστεῖς Phoen. 1226.
ἄριστον *prandium*, primam producit, fr. inc. tr. 222.
ἀρκεσίγυος οἶνος fr. inc. tr. 225.
ἄρκεσις N. ad Hec. 741.
ἀρκέω Hec. 1071. 1140. 1209. Or. 791. N. ad Phoen. 924. cum participio pro infinitivo, N. ad Or. 657. ad Suppl. 511. quo loco etiam articulus participio adiunctus est, et ad Heracl. 575. ubi nihil ad ἀρκεῖν additum est.
ἀρκούντως Hec. 315.
ἀρκτευόμεναι παρθένοι fr. Hyps. 13. fr. inc. tr. 266.
ἄρκυς Or. 1404. 1405. ξίφους Med. 1268.
ἀρκύστατος Or. 1405.
ἅρμα λευκόν Phoen. 172. ἁρμάτων ὄχοι Phoen. 1190.
ἁρμάτειον μέλος Or. 1369.
ἁρματεύω Or. 985.
ἁρμόζω, Att. ἁρμόττω, Phoen. 913.
ἁρμονία Hipp. 161.
ἁρμός N. ad Hec. 777.
ἀρνειός Hec. 202.
ἀρνέομαι Hec. 300. Med. 623. sequente μή Or. 914.
ἄρνυμαι Hec. 1051. Andr. 687.
ἄροτος τέκνων Med. 1271.
ἄρουρα et χερσός diff., Or. 542.
ἁρπαγὴ Καδμείων pro ἁρπάζουσα Καδμείους, N. ad Phoen. 1021.
ἁρπάγη N. ad Cycl. 33.
ἁρπάζω Hec. 508. Phoen. 1404.
ἄῤῥητος Hec. 700. Or. 14. Hipp. 597. fem. etiam ἀῤῥήτη Hec. 197. ἄῤῥητα σφάγια N. ad Iph. T. 36. ἄῤῥητος κόρη fr. Alex. 22.
ἄῤῥυθμος Hipp. 529.
ἄρσην Or. 1197. ἀρσένων ἐρημία Hec. 996.
ἄρσις et θέσις idem, Hec. 712.
ἀρταμέω, ἄρταμος Alc. 512. fr. Peliad. 12.
ἀρτηρία et φλέψ diff., Hec. 562.
ἄρτι et ἀρτίως diff., Hec. 934.
ἀρτίδακρυς Med. 892.
ἀρτιθανής Alc. 616.
ἀρτιμαθής Alc. 676.
ἀρτίως Hec. 676. et ἄρτι diff., Hec. 934.
ἀρχαῖος Hec. 604.
ἀρχή Phoen. 75. ἀρχαί pro ἄρχοντες Phoen. 973. ἐν ἀρχαῖς εἶναι Or. 885. οὐδ' ἀρχήν N. ad Andr. 36.
ἀρχηγὸν λόγον κακῶν ἐκφαίνειν Hipp. 877.
ἄρχω Phoen. 447. cum acc. (in schol. gen. est) Hec. 674. et ἄρχομαι Hec. 754. Or. 948. c.
ἀρωγός et ἐπαρωγός N. ad Hec. 161.
ᾶς et ᾶν terminationes confusae, N. ad Bacch. 441. et ῶν, N. ad Suppl. 345.
ἀσαφής Or. 27.
ἀσεβέω τινά N. ad Troad. 85.
ἄση Med. 248.
ἄσημος Hec. 376. Hipp. 268. ὅπλα Phoen. 1111. et N. ad v. 1112.
ἀσθενέω μέλη Or. 218.
'Ασία *adiect.*, Or. 343.
'Ασιάς *adiect.*, Or. 1382.
'Ασιᾶτις (sic pro 'Ασιάτις scribendum) fr. Er. 14.
ἄσιτος Hipp. 274.
ἀσκέω Or. 910. *ornare*, N. ad Hel. 1539. omisso ἑαυτόν, N. ad El. 1066.

μαι, non ἀφορμίσομαι N. ad Iph. T. 18.
ἄφρακτος Hipp. 652.
Ἀφροδίτη Phoen. 399. fr. inc. tr. 270.
ἀφροσύνη Hipp. 160.
ἄφυλλον στόμα Or. 373. et N. et Add. ad h. l.
Ἀχαϊκός Hec. 516. et Ἀχαιικός N. ad Hec. 284. ad Troad. 238. 659.
Ἀχαιός Hec. 35.
Ἀχαΐς, non Ἀχαιίς, N. ad El. 1276.
ἀχάλινα στόματα N. ad Bacch. 365. fr. Melan. 19.
ἀχάριστος Hec. 135. 251. χάρις Phoen. 1754. a.
Ἀχελῷος omnis aqua, fr. Hyps. 4.
Ἀχερόντειος et Ἀχερούσιος N. ad Alc. 457.
Ἀχέρων et δι' Ἀχέροντος ἰέναι Phoen. 1312.
ἀχθεινός Hec. 1216. c. Hipp. 93.
ἄχθος Or. 3.
ἄχνη οἰνωπός Or. 115.
ἄχος Hec. 103. Or. 3. Phoen. 1519. N. ad Phoen. 1046.
ἀχρεῖος etiam fem. N. ad Heracl 58.
ἄψ non Atticum, fr. Meleagr. 13.
ἄψαυστος active, N. ad Hec. 680.
ἀψυχία Alc. 712.
ἄωρος Hec. 422. Or. 1023.

B.

β in ζ mutatum, Phoen. 45.
βάδισμα Phoen. 1355.
βάθρον Phoen. 982. 1132. βάθρα κρηπίδων N. ad Troad. 16.
βαθύς Phoen. 730.
βαθύσπορος Phoen. 648. 669.
βαίνω Hec. 434. Or. 959. 1037. 1178. 1347. c. Phoen. 1720. δι' αἰθέρος Med. 825. δι' αἵματος N. ad Phoen. 20. δι' ὀδύνης N. ad Phoen. 1561. βεβὼς νῶτα pro ἐν νώτοις fr. Phaëth. 10.
βάκτρον Hec. 278. Phoen. 1548. 1719.
βακχάς adi. cum subst. neutro iunctum, N. ad Bacch. 592.
βακχεῖος Hec. 674. 675. κάρα Hec. 665. εἰς βακχεῖον πεσών Phoen. 21. τὰ Βακχεῖα Phoen. 228.
βακχεύω Or. 823. Hipp. 950. not. 7. 951.
Βάκχη Hec. 118. 674. Ἅιδου Hec. 1054. νεκύων Phoen. 1489. cf. N. ad Hipp. 550.
Βάκχιος in trimetris non usurpatur pro βακχεῖος, sed tantum pro subst. Βάκχος, N. ad Bacch. 289.
βαλβίς Med. 1235. et N. ad h. l.
βαλιός Hec. 86. Hipp. 217. ex emendatione restitutum, N. ad Iph. Aul. 1068.
βάλλω Hec. 385. 1016. et οὐτάζω Hipp. 678. et τιτρώσκω Andr. 607. ἐξ ὕπνου Or. 164. βάλλειν quando verti possit per collustrare, N. ad Bacch. 288. βαλόμενος vix sensu passivo usurpatur, N. ad Iph. A. 1488. βάλλοντα ἐκφεύγειν N. ad Alc. 696. φθόνῳ βάλλειν N. ad El. 896. βάλλειν vel ἐκβάλλειν δάκρυ vide δάκρυ.
βάξις Or. 1549. b. 1553. Med. 1364.
βαπτός Hipp. 122.
βάπτω Hec. 605. Or. 696. Phoen. 1578.
βάρβαρος et γραῖος opp. Hec. 860. τὸ βάρβαρον Hec. 1105.
βάρβιτος, ὁ, Alc. 357.
βάρος nunquam translate usurpatur, N. ad Herc. f. 1177. β. χειρός schol. ad Alc. 204.
βαρύβρομος Phoen. 183. c.
βαρυδαίμων Phoen. 1345.
βαρυποτμώτατος Phoen. 1345.
βαρύς Hec. 706. 1017. Med. 38.
βασιλεύς et τύραννος Hipp. 538.
βασιλίς N. ad Hec. 547.
βάσις Hec. 1034. 1047. βάσιν ἕλκειν Phoen. 303.
βασσάρα N. ad Bacch. 100.
βαυβάω fr. Syl. 6.
βέβηλος fr. Prot. 1.
βέλος Hec. 1017. Or. 2.
βία Or. 699. πρὸς βίαν adv. Hec. 403. Med. 1206. βίᾳ δαιμόνων Phoen. 18. βίᾳ θεῶν Phoen. 868.
βιάζομαι Or. 1618.
Βίβλινος et Βύβλινος N. ad Ion. 1195.
βίος Hec. 12. 164. 210. Or. 193. Phoen. 1454. 1619. ἄλυπος N. ad Bacch. 960. βίος θαλάσσιος vocatur πορφυροῦς fr. Sten. 4.

γάρ pro ἀλλά Or. 98. pro δέ Med. 123. sententiam incipit Phoen. 886. superfluum censetur, sed εἰ γάρ iungendum est, optandi particula, Or. 1093. in concitata oratione friget, N. ad Hec. 73. indignationem exprimit, N. ad Andr. 249. non addita re, cuius causam reddit, N. ad Or. 434. ad Med. 570. post secundum vocabulum positum, N. ad Hipp. 1002. explicat enunciationem praecedentem, in qua est pronomen demonstrativum, N. ad Hipp. 622. et μέν confusa, N. ad Or. 683.

γαστὴρ ἅπαντα fr. Alex. 10. γαστρὸς ἦθος vix dici potest, fr. Antiop. 33.

γαυρόομαι Or. 1525.

γαῦρος Phoen. 127.

γε vim adiunctae vocis auget, N. ad Hec. 757. ad Bacch. 1125. ad Ion. 679. ubi gravius quid subiungitur, N. ad Iph. T. 904. eadem ratione in responsionibus praecedentia confirmat, N. ad Phoen. 1674. ad Med. 813. 1002. ad Alc. 390. ad Suppl. 135. ad Bacch. 790. *quippe*, N. ad Hipp. 274. ad Iph. Aul. 883. non *adeo*, sed *utpote*, N. ad Bacch. 884. ponitur in interrogatione, N. ad Med. 1357. ad Iph. T. 887. ad Ion. 999. vix ferendum in sententia interrogativa, N. ad Andr. 1190. tantum post vocabulum ponitur, in quo vis est, N. ad Hipp. 480. post ὅς delendum, N. ad Or. 911. restitutum et nunquam significat *etiam*, N. ad Suppl. 157. in sententia adiecta restitutum, N. ad Iph. T. 518. γε duplicatum, N. ad Phoen. 554. ad Med. 125. 856. ad Alc. 3:0. restitutum, N. ad Suppl. 150. καί — γε N. ad Or. 111. ad Phoen. 1215. γε praecedente καί restitutum, N. ad Hipp. 325. σύ γ' ἀλλά N. ad Phoen. 1667. ἤτοι γε N. ad Med. 1286. γέ τε nunquam coniunguntur ab Atticis, N. ad Iph. A. 661. γέ τοι N. ad Suppl. 479. γε praegressis particulis ἀλλ' οὖν addi solet, N. ad Ion. 1324. γε et τε confusa, N. ad Or. 202. ad Hipp. 95. 288. ad El. 238. et δέ, N. ad Phoen. 1562.

γεγωνέω Hipp. 581. γέγωνε Or. 1213.

γεῖσσον Or. 1564. 1565. (altero loco etiam forma γεῖσσαι affertur.) Phoen. 1158. 1180.

γείτων N. ad Iph. T. 1417.

γενεά et γέννα, N. ad Iph. T. 152.

γενέθλιον αἷμα et τὰ γενέθλια Or. 89.

γενειάς Phoen. 1380.

γέννα Hec. 156. de producta ultima cf. N. ad h. l. non dicitur absolute de filio vel filia, N. ad Hec. 185. Φρυγῶν pro ipsis Phrygibus, N. ad Andr. 119. γέννα et γενεά N. ad Iph. T. 152.

γενναῖος, etiam fem., Hec. 587. γενναῖος χρῆσθαι Or. 854. b.

γενναιότης Phoen. 1680.

γεννάω (in t. φυτεύει) Or. 11.

γένος Or. 1226. Phoen. 125. 1380.

γένυς Phoen. 940.

γεραιός Hec. 140. (ipsa quidem vox non est nominata in scholio, sed tamen supplenda; tum ἔντιμος χείρ scribere debebat schol., non ἐντίμη χ.) Phoen. 1718. media correpta, N. ad Herc. f. 444.

γεραρός N. ad Suppl. 42.

γέρας Hec. 41. 91. Phoen. 874. N. ad Alc. 55. γέρᾱ N. ad Phoen. 874.

γέρων *adj.* Hec. 403. Andr. 80. τύμβος Med. 1199. sensu comparativi, N. ad Andr. 80.

γεύομαι Hec. 372. Hipp. 658.

γηγενέτης Phoen. 128.

γηγενής Phoen. 935.

γηθέω. γέγηθα Hec. 276.

γηπετής Phoen. 66[illegible].

γηπονέω N. ad Rhes. 75.

γηπόνος N. ad Suppl. 420. ad Rhes. 75.

γηροβοσκός Phoen. 1436.

γηρύομαι Hipp. 212.

γητραφής et γητρεφής vocabula e coniectura efficta, N. ad Suppl. 204.

Γίγαντες Hec. 467.

γίγνομαι Med. 377. 625. Phoen. 221. 480. 1600. γεγώς Hec. 3. Med. 219. vitiosum ἦν γενήσῃ

Δ.

δῆλος ὁρᾶσθαι N. ad Or. 340.
δημηγορέω Hec. 285.
δημηγόρος Hec. 251.
Δημήτηρ Phoen. 1296.
δημοχαριστής Hec. 129.
δῆτα Hec. 246. οὐ δῆτα Hec. 364. 739. τί δῆτα num futuro non iungatur, N. ad Hipp. 1057. vide etiam s. v. τίς.
διά Or. 1256. b. cum gen. pro acc. Phoen. 1286. et contra Med. 215. in compositione pro ἐξ, Or. 49. non ponitur in anastrophe, N. ad Hec. 342. δι' εὐπετείας schol. ad Phoen. 262. δι' ἔχθρας *ibid.* 479. διὰ μακροῦ Hec. 317. Phoen. 1069. δι' ὀλίγου Phoen. 1098. et N. ad h. l. δι' οἴκτου ἔχειν schol. ad Hec. 834. διὰ πόθου ἔρχεσθαι Phoen. 384. διὰ φόβου ἔρχεσθαι Or. 745. διὰ λόγων ἔρχεσθαί τι N. ad Iph. A. 1181. δι' αἵματος βῆναι N. ad Phoen. 20. δι' ὀδύνης N. ad Phoen. 1561. διὰ γλώσσης ἰέναι N. ad Suppl. 111. δι' αἰδοῦς *cum pudore*, N. ad Iph. A. 983.
διαβάλλω Hec. 846. fr. Hipp. 13.
διαβολεύς Hec. 846.
διάβολος Hec. 846.
διαγράφω Or. 49.
διάγω βίοτον Med. 1345.
διαδέκτωρ πλοῦτος N. ad Ion. 481.
διαδέχομαι N. ad Hec. 583.
διαδίδωμι κόρας Phoen. 1371.
διαδιφρεύω Or. 981.
διάδοχος cum gen. et dat. N. ad Hec. 583.
διαίμων Hec. 646.
διακναίομαι Med. 166. Alc. 109.
διακωδωνίζω fr. Pal. 10.
διακωλύω Hec. 145.
διαλαγχάνω N. ad Bacch. 1244.
διαλλαγή Phoen. 375.
διαλλάσσω Phoen. 436. εἰς ἀμήχανα et διαλλάσσεσθαι ἀμηχάνοις fr. Ant. 1. not. ad v. 8.
διαλυμαίνομαι Or. 1508.
διαμάω Bacch. 665.
διαμοιράω Hec. 702. 1054.
διαντλέω Andr. 1192.
διανύω Or. 1657. N. ad Heracl. 783.
διαπείρω τι N. ad Phoen. 26.
διαπέτομαι. διαπτάσθαι (schol. falso διαπτᾶσθαι) Med. 1. et N. ad h. l.
διαπρεπὴς γίγνομαι Or. 1470. δ. τὴν θέαν ex interpolata fabulae parte, N. ad Iph. A. 1564.
διαπρέπω τινί τινος Alc. 658.
διαπρό Or. 1486.
διαρμόζω Or. 1432.
διαρῤοή Hec. 562.
Διάσια, τά, Or. 89.
διασπάω Hec. 1102. medium libentius *discerpere* significare videtur quam activum, N. ad Bacch. 320.
διασφάξ Hec. 566. schol. falso διάσφαξ, cf. Arcad. de acc. p. 18, 22.
διατέμνω Hec. 765.
διατίθημι. οἱ διαθέντες fr. Xantr. p. 361.
διατριβή Phoen. 751.
δίαυλοι (in scholio etiam neutrum δίαυλα legitur) κυμάτων Hec. 29.
διαφέρω Hec. 594. Or. 49. 241. 1253. 1647. fr. Aeol. 23. fr. Aug. 12. ὄμμα Phoen. 265. (similis locutio est Or. 1253.) διαφέρεσθαί τινι N. ad Med. 576. διοιστέον N. ad Hipp. 491.
διαφθείρω Hec. 593. 785. N. ad Hipp. 389. διέφθορεν et διέφθειρεν permutata, N. ad Hec. 593. διαφθείρεσθαι N. ad Med. 1044.
διαφθορά et διαφθορεύς N. ad Hipp. 677.
διαφορέω N. ad Cycl. 344. de urbe, fr. Er. not. ad v. 9. ἐχθροὺς τοξεύμασιν N. ad Herc. f. 565.
διαφόρητος N. ad Cycl. 344.
διάφορός τινι N. ad Med. 576. πολλὰ θεῶν διάφορα βροτοῖς N. ad Suppl. 612.
διαψαίρω fr. inc. tr. 213.
διδακτός Hipp. 78. Alc. 803.
δίδαξις Hec. 596.
διδάσκαλον ἔχειν Med. 1193.
διδάσκω Hec. 296. διδάσκομαι pro *activo*, N. ad Med. 299.
δίδωμι Hec. 437. 1087. Or. 185. 1153. omisso ἑαυτόν Phoen. 21. et N. ad h. l. ὄμμα schol ad Or. 882. θεοὺς ὁρκίους Phoen. 481. τῇ τύχῃ τὸν δαίμονα N. ad Phoen. 1653. θεοὶ διδοῦσιν N. ad Hipp. 1424. εὖ διδόναι τινί, omisso τὴν τύχην, N. ad Iph. A. 379. χεῖράς τινι N. ad El. 673. de

δόκημα N. ad Iph. T. 170. δοκήματα pro οἱ δοκοῦντες fr. Er. 18.
δόκησις Or. 625.
δόκιμος N. ad Iph. T. 170.
δόλιος σιγή Or. 1389.
δόλος Phoen. 821.
δόμος Hec. 59. 654. Or. 1669. Phoen. 258. b. βασιλικοί Phoen. 1325. et N. ad v. 1326. γῆς schol. ad Phoen. 1450. δόμοι κέδρινοι *arcae cedrinae*, schol. et N. ad Alc. 160.
δονακόχλοος cum accus. δονακόχλοα N. ad Iph. T. 389.
δόναξ Or. 145.
δόξα Hec. 114. 367. 484. Hipp. 1404. Andr. 320.
δοξάζω Hec. 742. Or. 304. 700.
δοριθήρατος Hec. 100.
δορίκτητος Hec. 473. (ubi in t. melius δορίληπτος). Andr. 155.
δοριμήστωρ Andr. 996.
δοριπετής Andr. 644.
δορκάς Phoen. 786. c.
δόρυ Hec. 5. 18. 640. Or. 1292. 1598. Phoen. 281. 694. 755. 854. N. ad Or. 677. δορί superflue additur, N. ad Iph. A. 80. δόρυ αἱρεσθαι schol. ad Phoen. 434. δορὶ παλλόμενος *ibid.* 1298. δοῦρα Hec. 640. δόρη Rhes. 270. δορεί pro δορί N. ad El. 474.
δορύξενος Med. 682.
δορύσσω N. ad Heracl. 768.
δόσις Phoen. 759.
δούλειος Hec. 56.
δουλεύω Hec. 740. Phoen. 1606.
δοῦλος Hec. 231. 417. 848. Med. 595. δούλη Hec. 547. τὸ δοῦλον Or. 478. *adiective*, Hec. 132. Andr. 30.
δόχμιος Or. 1253. Alc. 1010.
δρακοντώδης Or. 245.
δράκων Hec. 1241. Or. 469. Phoen. 1138.
δραπέτης Or. 1491.
δρασείω Phoen. 1208. Med. 93.
δρασμοὶ βάρβαροι Or. 1359. 1360.
δραστήριος Or. 1549. c.
δράστης s. δρήστης Med. 674.
δράω Hec. 222. 370. 416. Or. 1184. Med. 292. οὐδὲν ἔδρασε δράσας N. ad Rhes. 937. δρᾶν et ποιεῖν τί τινι et τινα N. ad Herc. f. 886.
δρέπανον N. ad Cycl. 393.
δρέπομαι Hipp. 80.
δριμύ N. ad Cycl. 104.
δρομάς Or. 822. 825. 1401.
δρόμημα Or. 996.
δρόμος ἔνοπλος Or. 1617. δρόμῳ συνάπτειν Phoen. 1101.
δρύπτω Hec. 645. et N. ad h. l.
δύη Med. 595.
δύναμαι. δύνῃ Att. pro δύνασαι Hec. 250. cf. N. ad h. l. οἱ δυνάμενοι schol. ad Or. 877. δύναιμ' ἄν vitiose pro δύναι' ἄν Phoen. 407. δύνασθαι κράτος Andr. 773. καιρόν *efficere*, N. ad Med. 129.
δύνασις Andr. 479. schol. omissum dicit ἰσχυρά, sed vis in ipsa voce est.
δύο διδύμω Or. 1386. δυοῖν et δυεῖν N. ad Hec. 45. ad Med. 1279. ad Suppl. 33. ad El. 644.
δύρομαι pro ὀδύρομαι N. ad Med. 161.
δυςάρεστος Or. 222.
δύςγαμος γάμος Phoen. 1047.
δυςγενής N. ad Hel. 1259.
δυςδαίμων Alc. 267. et δύςποτμος Phoen. 1345.
δυςεκπέρατος Hipp. 673. 877. et δυςεκπέραντος confusa, N. ad Hipp. 673.
δυςέρως Hipp. 192.
δυςεύρετος, sed adv. δυςευρέτως dubium, N. ad Bacch. 1173.
δυςήλιος. δυςάλιος v. l. pro δυςάνιος, N. ad Rhes. 246.
δυςθνήσκω N. ad El. 837.
δυςκλεής Or. 1126.
δύςκλεια Or. 816.
δύςλυτος Andr. 121.
δυςμάλακτος N. ad Phoen. 924.
δύςμαχος Hec. 867. 1031.
δυςμενής Hec. 728. Or. 257. 603.
δύςνοια Hec. 952.
δυςξύνετος Phoen. 1506.
δυςοίζω N. ad Rhes. 801.
δυςόρφναιος Phoen. 325.
δυςπάλαιστος Alc. 909.
δύςποτμος Or. 1071. Phoen. 1348. et δυςδαίμων Phoen. 1345.
δυςσέβεια *crimen impietatis*, N. ad Iph. T. 659.
δυςσεβής Or. 616.
δύστηνος Hec. 491. 672. συγγενῶς δύστηνος N. ad Herc. f. 1264.
δύςτλητος Phoen. 1438.

δύστροπος Hipp. 160.
δυστυχέω εἴς τι N. ad Herc. f. 63.
δυστυχής Or. 595. pro ἄφρων fr. dub. 15. ἀκτίς Phoen. 4.
δυσφημέω Hec. 178.
δύσφημος Hec. 191.
δυσφορέω τινι et similia, N. ad Andr. 1210.
δυσφόρητος σάρξ N. ad Cycl. 344.
δύσφορος Andr. 288. explicatio βλαπτικῶν alteri lectioni δυσφρόνων, quae etiam in textu est, aptior videtur.
δυσφροσύνη Hipp. 160.
δυσφύλακτος Phoen. 924. Andr. 718.
δυσχλαινία Hec. 237.
δυσώνυμος εἴς τι N. ad Andr. 1166.
δωδεκαμήχανος fr. Hyps. 10.
δῶμα N. ad Phoen. 68. et ἑστία diff., schol. ad Hec. 350.
δωρέομαι Hec. 532. Or. 117.
Δωριάζω Hec. 914.
Δωρίς Hec. 447. 915. vel δωρίς El. 823.
δῶρον Or. 2.

E.

ε antique pro η Phoen. 682. ante ἄν rarius eliditur, N. ad Hec. 1089. ad Alc. 923.
ἔα Hec. 716. 1092. Or. 267. 468. 1568. ἔα et εἶεν N. ad Hipp. 296.
ἐάν cum coniunctivo praegressa ellipsi participii πειρώμενος, N. ad Andr. 44. ἄν pro ἐάν vel ἤν scenicis poetis abiudicandum, N. ad Iph. A. 1005. 1180. ad Heracl. 1015.
ἐαρινός etiam fem. N. ad Hipp. 76.
εας in unam syllabam contractum non invenitur, N. ad Rhes. 475.
ἑαυτοῦ etiam de prima et secunda persona, N. ad Alc. 475. αὑτοῦ et αὐτοῦ N. ad Iph. A. 800. et Add. ad h. l. N. ad Heracl. 143. vide supra s. v. αὐτός in fin.
ἐάω Hec. 496. 712. Or. 1138. ἔα τὰ λοιπά Phoen. 1209. ἐατέον Phoen. 1210. non solet iungi cum futuro, N. ad Alc. 638. οὐκ ἐῶ fr. Andromed. 30.
ἕβδομος βοῦς fr. Er. 16.
ἐγγελᾷς pro ἐγγελάσεις N. ad Alc. 740.
ἐγγελαστής Hipp. 997.
ἐγγράφω τινί N. ad Phoen. 574.
ἐγγύα παρὰ δ' ἄτα fr. inc. tr. 237.
ἔγγυον N. ad Hec. 1006.
ἐγκαθείσατο Hipp. 31. et N. ad h. l.
ἐγκαθηβάω Hipp. 1091.
ἐγκαίνια, τά, Or. 89.
ἔγκειμαι μόχθοις N. ad Ion. 180.
ἐγκλείω Hec. 1260.
ἔγκληρος N. ad Iph. T. 665. εὐνή schol. ad Hipp. 1008.
ἐγκλίνω Hec. 722.
ἐγκονέω Hec. 502.
ἐγξέω et ἐγξύω fr. Bell. 11.
ἔγχος Hec. 15. Phoen. 1413. ἔγχη συνάπτειν Phoen. 1192. ἔγχος στένειν N. ad Suppl. 22.
ἐγχωρέω Phoen. 690.
ἐγώ. μοί i. e. χάριν ἐμοῦ Hec. 663. Or. 142. 144. non eliditur ante brevem vocalem, N. ad Hec. 795. superfluum, N. ad Med. 1294. μου in fine versus ad nomen in seq. versu refertur, N. ad Hec. 62. χαῖρέ μοι, non χαῖρ' ἐμοί, N. ad Hec. 423. formis ἥμας, ἡμίν et ὑμίν non utitur Euripides, N. ad Hec. 507. ad Phoen. 766.
ἕδνα et φερνή Or. 1657.
ἕδρα Or. 580. 1431. (ubi in t. ἐξέδραισι). Andr. 304. γονυπετής Phoen. 293. βλεφάρων N. ad Rhes. 8.
ἑδραῖος Andr. 266.
ἕζω Hec. 23.
ἕημι N. ad Hec. 160.
ἐθίζομαι cum acc. nom. subst. vix iungitur, fr. Antiop. 33.
ἔθος et νόμος Hipp. 90.
ἔθω. εἰωθός Hec. 355.
εἰ Hec. 669. 779. et N. ad h. l. et ad v. 819. schol. ad Hec. 842. Phoen. 86. Med. 88. et N. ad h. l. sed cf. N. ad Hel. 1640. εἰ post φόβος, φοβεῖσθαι etc., N. ad Med. 188. εἰ cum indicativo et optativo, N. ad Phoen. 1684. cum optativo sequente indicativo, N. ad Med. 1099. cum indicativo quamvis sequente optativo, N. ad Hipp. 471. ad Alc. 1089. ad Cycl. 198. ad Hel. 1010. cum indicativo imperfecti vel

aoristi, sequente optativo praesentis cum ἄν, quando usurpetur, N. ad Bacch. 1296. cum praeterito non ponitur sequente futuro, N. ad Iph. A. 992. apud Atticos non iungitur cum coniunctivo, N. ad Iph. A. 1227. Add. vol. 7. ad p. 31. N. ad Bacch. 184. cum optativo (pro indicativo aoristi) sequente imperfecto sine ἄν, N. ad Bacch. 568. cum participiis iungi nequit, N. ad El. 534. post protasin cum εἰ saepe apodosis omittitur, N. ad Heracl. 147. εἰ ἄν cum optativo, N. ad Hipp. 695. εἰ μή cum participio, N. ad Hipp. 1321. εἴπερ N. ad Alc. 1050. εἴπερ — γε N. ad Med. 818. εἰ γάρ schol. ad Or. 1575. 1577. εἴ πως et ὅπως vel ἕνακα differunt, Hec. 837. εἴ τις Andr. 6. 61. fr. Dan. 6. εἴ τις ἄλλος vide ἄλλος.

εἶα Or. 1613. ἀλλ' εἶα Phoen. 990. et ἀλλ' εἶεν N. ad Suppl. 774.

εἰάζων fr. Chrys. 7.

εἴδομαι. εἴσεται passive *cognoscetur, apparebit*, Phoen. 253. et N. ad h. l. εἴσομαι, *active*, schol. ad Hipp. 658. εἴσῃ fr. Andromed. 12.

εἶδος ἄξιον τυραννίδος fr. Aeol. 3.

Εἰδώ diminut. ab Εἰδοθέα N. ad Hel. 10.

εἴδωλον ἀφανές Phoen. 1539. ἀέρος Phoen. 1543.

εἴθε et εἴθε γάρ non iungitur cum coniunctivo, N. ad Hec. 424. ad Suppl. 1028. εἴθε cum infinitivo, N. ad Hel. 263. εἴθ' ὤφελε schol. ad Med. 1.

εἴκασα et ἤκασα N. ad Phoen. 162.

εἰκότως Or. 725.

εἰλάτινος vide ἐλάτινος.

εἷμα Hec. 339.

εἰμί Hec. 299. 304. 346. 354. 547. 657. 715. Phoen. 1759. εἶ Hipp. 1062. ἐσσί, sed locus corruptus, N. ad Hel. 1130. ἔστι schol. ad Hec. 231. ἔστιν ἥ Hec. 840. οὐκ ἔστι Or. 297. N. ad Alc. 563. οὐκ εἰσί schol. ad Med. 140. εἴ πως ἔσσι (non ἐστί, ut in textu legitur) Alc. 1052. scribendum docet etiam scholiastae vera explicatio; οὐ γάρ ἐστ' ὅπου N. ad Herc. f. 183. εἴη schol. ad Hec. 493. εἶμεν pro εἴημεν N. ad Alc. 940. εἶεν schol. ad Hec. 310. Phoen. 849. εἶεν et ἔα N. ad Hipp. 296. ἀλλ' εἶεν et ἀλλ' εἶα N. ad Suppl. 774. ἔστωσαν probabilis forma N. ad Ion. 1131. infinitivi εἶναι ultima elidi nequit, fr. Prot. 8. οὐκ ἐχθρὸς ὤν Phoen. 1652. explicat schol. per οὐκ ὀφείλων εἶναι ἐχθρός. Melius videtur praecedens ἐχθρός active, *inimicus*, hoc passive, *invisus*, intelligendum: *Siquidem urbi inimicus fuit, non invisus ei.* — Οἱ οὐκέτ' ὄντες Alc. 334. οἱ ὄντες παῖδες v. l. pro οἱ παῖδες. οἵ μοι ἦσαν N. ad Hec. 804. ἀπών non dici potest de praeterito tempore, N. ad Suppl. 651. sed ὤν et παρών non rarum pro ὃς ἦν et παρῆν, Add. ad eundem locum vol. 7. ad p. 281. ἦσθα N. ad Iph. A. 328. ἔσται schol. ad Or. 1099. εὖ ἔσται Med. 89. εἶναί τινος et τινι N. ad Bacch. 764. εἶναι cum gen. omisso εἰς N. ad Ion. 443.

εἶμι Hec. 1. 141. 291. 574. 1269. Or. 1112. 1428. Phoen. 521. 615. Med. 694. Andr. 343. εἶ Hipp. 1062. ἴτω concedendi *formula*, N. ad Hel. 1278. ἡ ἰοῦσα ἡμέρα N. ad Phoen. 1637. de imperfecti forma cf. N. ad Andr. 27.

εἶπον Hec. 300. εἴπω Hec. 419. εἰπεῖν τινα κακῶς εὖ N. ad Iph. A. 367. εἰπόν imperativus Atticis antiquioribus ignotus, N. ad Ion. 334. ἐρεῖ schol. ad Hec. 310. εἴρηκε κακῶς Hec. 1154. εἴρηται λόγος Or. 1196. εἰρῆσθαι Hec. 233.

εἰργάθω et εἴργω' Phoen. 1175.

εἴργω Hec. 850. 857. Phoen. 1074. et εἰργάθω Phoen. 1175.

εἰρεσία μαστῶν N. ad Troad. 571.

εἰς Hec. 168. 554. 741. Or. 1457. Phoen. 815. Med. 462. Hipp. 6. ἐς N. ad Med. 89. εἰς κέρδος schol. ad Phoen. 395. εἰς πολλὰ ἄθλιος et similia, N. ad Phoen. 619. cf. ad El. 29. εἴς τι λοιδορεῖν τινα et similia, N. ad Med. 462. εἰς ἀνάγκην κείμεθα N. ad Iph. T. 606. (ubi vitiose in textu

ἐννέπω Or. 1445.
ἐννοέομαι cum act. imperat. ἐννόει N. ad Med. 871.
ἔννοιαι plur. vix usurpatum, nisi a Stoicis, N. ad Suppl. 249.
ἔνοπλος δρόμος Or. 1617.
ἔνοπτρον Hec. 906.
ἔνοσι N. ad Bacch. 543.
ἔνσπονδος Phoen. 171.
ἐνστρέφω cum accus., Ion. 303. et N. ad h. l.
ἐντάσσω pro ἀντιτάσσω N. ad Rhes. 488.
ἐνταῦθα Med. 785. ἐνταῦθα ἐλπίδος προσήκομεν Or. 677.
ἐνταυθί et similia Attice, non ἐνταυθοῖ, N. ad Iph. T. 979.
ἐντείνω Or. 687.
ἐντέλλω, τὰ ἐντεταλμένα Phoen. 1648.
ἐντεῦθεν Or. 34. b.
ἐντίθημι Hec. 373. 938.
ἔντονος Hipp. 117. et εὔτονος N. ad h. l.
ἔντορνος κύκλος N. ad Herc. f. 958.
ἐντυγχάνω Hec. 760.
ἐνυάλιος κοινός Phoen. 1572.
ἐνύπνιον, τό, et ἐνύπνιος, ον, Hec. 691.
ἐνώπια Andr. 720.
ἐξ vide ἐκ.
ἐξάγγελος Hipp. 769.
ἐξαγριόω Phoen. 876.
ἐξάγω δάκρυα vide δάκρυα.
ἐξαθροίζομαι Phoen. 1169.
ἐξαιρέω Med. 484. 1249. Hipp. 18. ὁ λόγος πᾶν ἐξαιρεῖ Phoen. 516. νεῖκος ἐξαιρεῖσθαι Med. 893. ἐξαιρέω et ἐξαίρω confusa, N. ad Phoen. 516. ad Hipp. 18.
ἐξαίρω pro ἀπαίρω fr. Rhad. 3. φρένα schol. ad Alc. 358. et N. ad h. l. ἐξάρθης φεύγειν Ἀχαιούς N. ad Rhes. 109. de confuso hoc verbo cum ἐξαιρέω vide ἐξαιρέω.
ἐξαιτέω Hec. 49. N. ad Andr. 54. δίκας schol. ad Or. 1652.
ἐξακοντίζω χεῖρας γενείου N. ad Iph. T. 352.
ἐξακρίζω Or. 265. et N. ad h. l.
ἐξαλείφω Hec. 585.
ἐξαλλάσσω Hec. 1037. Phoen. 1409. locum *relinquere*, N. ad Iph. T. 133. τί τινι N. ad Hel. 380.
ἐξαλλάσσουσα χάρις N. ad Iph. A. 553.
ἐξαμαρτάνω Or. 638.
ἐξαμείβω Phoen. 131. φόνον φόνῳ Or. 804. τρόμον N. ad Bacch. 563.
ἐξαμηχανάω barbara vox, nondum e lexicis expulsa, N. ad Heracl. 495.
ἐξαμιλλάομαι Or. 37. 38. 421. τέρμονα N. ad Hel. 1471. κόρας fr. Hyps. 11.
ἐξαμύνομαι Or. 259.
ἐξαναγκάζω Or. 1660.
ἐξανάπτω Or. 816.
ἐξανεγείρω N. ad Herc. f. 1043.
ἐξανεμόω Andr. 920.
ἐξανέχομαι Andr. 201.
ἐξανίημι Andr. 709. N. ad Iph. A. 361. ad Herc. fur. 120.
ἐξανίστημι Hec. 1141.
ἐξανορθόω alibi non exstat, N. ad Alc. 1148.
ἐξαντλέω Med. 78. γόους N. ad Suppl. 839.
ἐξανύω Or. 1680. ἐξανύσασθαί τι παρά τινος N. ad Bacch. 119.
ἐξαρκέω Hipp. 697. cum participio, N. ad Troad. 655.
ἐξάπτω cum dat., N. ad Iph. A. 1203. et ἐξάπτεσθαι ἀμφί τινί τι *ibid.* v. 1427.
ἐξαρτάω Hipp. 324.
ἐξαρτύω Hipp. 1176.
ἐξαυδάω Hec. 180.
ἔξεδροι λόγοι Hipp. 931.
ἐξείργω Andr. 176.
ἐξελαύνω Phoen. 607. 1758.
ἐξελίσσω N. ad Troad. 3.
ἐξέλκω Hec. 539. πόδα N. ad Andr. 1098.
ἐξεπιπλήσσομαι non est graecum, fr. Dan. prol. not. ad v. 36.
ἐξέρδω Hipp. 970.
ἐξέρχομαι Hec. 223. Phoen 534. Or. 598. (ubi falso pro simplici positum dicitur; est quod nos dicimus *auf etwas ausgehn*).
ἔξεστι Hec. 235. 432. Or. 241. ἔξεστί μοι et με ποιεῖν N. ad Alc. 489. dativus legitimus vocatur in N. ad Heracl. 7.
ἐξετάζομαι φίλος Alc. 1021.
ἐξευρίσκω Hec. 480. Or. 1151.
ἐξηγέομαι Med. 738.
ἐξῆς N. ad Iph. A. 617.

ἐξίημι πάντα κάλων Med. 281.
ἐξικμάζω Andr. 398. et N. ibid. v. 390. 398. et ἐξικμασμένη χώρα ibid.
ἐξίσταται ἀπ' ἀλλήλων δίχα N. ad Herc. f. 104.
ἐξιστορέω Hec. 232. 727.
ἐξογκόω Or. 392. ἐξωγκωμένος Andr. 694.
ἔξοδος Phoen. 875.
ἔξοιδα. ἐξειδώς Phoen. 95.
ἐξοικίζω Hec. 870. 928.
ἐξοκέλλω Hec. 1032. c.
ἐξολισθάνω Phoen. 1383. et ὀλισθάνω N. ad h. l.
ἐξονειδίζω Phoen. 1676.
ἐξορίζω Hec. 830.
ἐξορμάομαι Or. 1233.
ἐξορμίζω Phoen. 845.
ἐξοχή Hec. 904. p. 212. extr.
ἐξώπιος Med. 621.
ἔοικα. ἔοιγμεν Heracl. 676. N. ad Cycl. 99. εἴξασιν schol. ad Iph. A. 837. εἰκός cum dat. personae et infin. N. ad. Hipp. 610. προςεικέναι N. ad Bacch. 1236.
ἐπαγγέλλω N. ad Hipp. 995.
ἐπάγω Hec. 1002. a. Phoen. 905. ἐπάγομαι pass. et ἐπάγομαι δοῦλον Or. 236. Phoen. 905. ἐπάξω et ἐπάξομαι N. ad Rhes. 946.
ἔπαθλον Phoen. 52. apud Eur. tantum inveniri schol. dicit, sed vox haec apud alios quoque legitur scriptores.
ἐπαινέω Or. 4. b. 211. 510. 1085. 544.
ἐπαίρω Or. 275. Andr. 708. τινά τι N. ad Or. 276.
ἐπαΐσσω Hec. 1048.
ἐπάκτιος Andr. 835.
ἐπακτός Hipp. 317.
ἐπαλαλάζω Phoen. 1395. et ἀναλαλάζω N. ad h. l.
ἐπαλλαχθεὶς πους ποδί N. ad Heracl. 831.
ἔπαλξις Or. 1196. Phoen. 1009. ἐπάλξεων ἐριπναί Phoen. 1167. b.
ἐπανάστασις N. ad Or. 87.
ἐπανίσταμαι N. ad Or. 87.
ἐπαντέλλων Phoen. 103. 104. N. ad Herc. f. 1028.
ἐπάρκεια apud tragicos non invenitur, N. ad Hec. 741.
ἐπάρκεσις N. ad Hec. 741.
ἐπαρκέω Or. 791.
ἐπαρωγός Hec. 161. et ἀρωγός N. ad h. l.
Ἔπαφος Phoen. 678.
ἐπάχθομαι N. ad Hipp. 1250.
ἐπεί Hec. 4. 1184. Andr. 89. falso pro εἶτα N. ad Or. 196.
ἐπείγω Or. 787. 1250. Phoen. 1171. 1280. N. ad Iph. T. 1358.
ἔπειμι. ἐπιών Or. 1654. ἐπιοῦσαν (in t. simplex) Phoen. 1637. ἐπήει Phoen. 1164.
ἐπειςπίπτω Hec. 1018. cum acc. N. ad Hipp. 1264.
ἐπειςφέρω N. ad Hipp. 862.
ἔπειτα. τὰ ἔπ. et τὰ εἰςέπειτα N. ad Iph. T. 1230.
ἐπερείδομαι λαίφη Hec. 109.
ἐπέχω Hec. 878. 1259. Or. 1062. Phoen. 452. 896. N. ad Or. 87. ἐπέσχον τάσσων N. ad Phoen. 449. ἐπέχειν et ὑπέχειν μαστόν N. ad Andr. 224.
ἐπηλυγάζομαι N. ad Cycl. 674.
ἔπηλυξ N. ad Cycl. 674.
ἐπήν pro ἐπάν fr. inc. 20.
ἐπί de quiete cum gen., de motu cum acc., Attici contra, Hec. 519. ἐπί *praeterea*, *insuper*, Or. 651. (praestat cum verbo ἔθυσα iungere quam per ellipsin explicare.) ἔπι δ' Or. 196. (in textu melius ἐπιδ', cf. N. ad h. l.) ἐπί cum dat. pro. μετά cum acc. Or. 875. 886. 1433. 1675. cum dat. i. q. *praeter* Hipp. 849. i. q. *ad*, quo sensu etiam ἐν usurpatur, N. ad Suppl. 578. cum dat., sed etiam cum acc. *contra*, N. ad Phoen. 1379. ad Or. 87. cum acc. loci, quo quis tendit et ubi manet, N. ad Iph. A. 796. (Gr. gr. p. 1169. ed. 2.) ἐπ' ἦμαρ schol. ad Phoen. 401. ἐφ' ὅπλων Phoen. 1466. ἀσπίδων ἔπι N. ad Phoen. 1467. ἐπὶ σμικρᾶς ῥοπῆς N. ad Hipp. 1153. ἐπ' ἴσης vide ἐπίσης. τὸ ἐπὶ σοί (in textu τοὐπὶ σ' i. e. τὸ ἐπὶ σε) schol. ad Hec. 509. ἐφ' οἷςπερ Hec. 710. ἐφ' ὕβρει Or. 1576. ἐπ' ὀνείδεσιν et ἐπιχάρμασιν Phoen. 1555. a. b. ἐπ' αἰσχίστοις Andr. 909. ἐπ' αἰσχροῖς, ἐπ' ἴσοις, N. ad Hec. 805. ad Hipp. 511. ἐπὶ δορί, ἐπ' ὀλέθρῳ N. ad Hec. 640. ἐπὶ

Z.

H.

θεόδμητος Hec. 23. Hipp. 970.
θεόθεν Hec. 588. Or. 345. τὸ θ. Phoen. 258.
θεομανής Or. 833. πότμος Or. 78. 79.
θεός Hipp. 358. et δαίμων diff., Hec. 160. θεοῖσι et θεῆσι confusa, N. ad Hec. 353. de monosyllaba et disyllaba vocis forma et de utriusque discrimine cf. schol. ad Andr. 566. θεός apud antiquos pro plur. fr. Phrix. p. 298.
θεράπαινα Hec. 477. in textu θεράπνα Dor. pro θεράπνη. sic etiam legitur Iph. A. 1474. de θεράπνη cf. N. ad Troad. 213. ad Herc. f. 367.
θεράπευμα Phoen. 1549.
θερήιον pro θέρειον fr. Phaëth. 4. not. ad v. 1.
θέρω Hec. 858.
θέσις et ἄρσις idem, Hec. 712.
θεσμοποιέω Phoen. 1645.
θεσμός N. ad Hel. 866. et νόμος schol. ad Phoen. 1645.
θεσπίζω Phoen. 1598.
θέσπισμα Or. 1661. 1676. Phoen. 907.
θεσπιῳδός Hec. 666.
Θεσσαλὸν σόφισμα Phoen. 1408.
θέσφατον Or. 266. Phoen. 907. θεσφάτων ἐλεύθερος Phoen. 999.
θεωρέω Hec. 339.
θεωρός Hipp. 786.
θήβα Phoen. 638. c.
Θηβαγενής et Θηβαιγενής N. ad Suppl. 135.
Θῆβαι Phoen. 638. c.
Θηβαῖος Or. 834.
θήγω Or. 51. 1620. Phoen. 1380. et θίγω Or. 1028.
θῆλυς Med. 917. ὁ et ἡ, Hec. 648.
θὴρ Hec. 1034.
θηράω Or. 557. 668. Phoen. 699.
θηρεύω N. ad Hipp. 953.
θηρότροφος γέννα Phoen. 820.
θησαύρισμα fr. Meleagr. 11.
θῆσσα τράπεζα Alc. 2.
θίασος Or. 309. Phoen. 1754. a. θίασοι ἐρώτων N. ad Rhes. 357. θιάσους θυρσοφορεῖν N. ad Bacch. 522.
θιγγάνω Hec. 600. 711. Hipp. 309. θίγω schol. ad Or. 208. pro praesenti habet, cum sit coni. aor. 2., et simile vitium committit in ἀνακουφίσω, quod non est futurum, sed coni. aor. 1. θίγω et θήγω Or. 1028. ὠλέναις θιγεῖν Phoen. 300. βαρβίτου θιγεῖν N. ad Alc. 358.
θίς, ὁ, Phoen. 203.
θνήσκω Hec. 355. 374. Or. 188. Phoen. 777. ἔκ τινος Andr. 1161. *marcescere*, N. ad Hec. 243. περί τινος N. ad Alc. 178. θανόντες νεκροί N. ad Phoen. 1477. τεθνεὼς apud Aeschylum tantum legitur, N. ad Suppl. 272.
θοάζω Or. 325. 1536. Phoen. 791. a. N. ad Bacch. 65. fr. Andromed. 2.
θοινάομαι Hec. 1050.
θοίνη Hec. 1050.
θοίνημα Or. 802.
θολόω Alc. 1077.
θόρυβος Hec. 855. 1087.
θούριος Ἄρης Phoen. 240.
θράσος Or. 891. et θάρσος diff., Hec. 858. Med. 466. sed promiscue usurpata dicit M. in N. ad h. l.
θρασύνομαι Hec. 1159. Or. 596.
θρασύς Or. 1390. θρασεῖα ἐλπίς Andr. 445.
θρασυστομέω Hec. 1262.
θραύω pro passivo, sed falso, Hipp. 1229. vel θραύεσθαι N. ad Iph. A. 57.
θρέω Med. 51. et N. ad h. l.
Θρῄκιος Hec. 7. Θρῆξ, Θρῄκη, Θρήκιος tragici dicunt pro Θρᾷξ etc. N. ad Hec. 425. ubi falso Θρῄξ et Θρᾴξ scriptum est, cf. Etym. M. p. 36, 54.
θρηνέω Hec. 940.
θρῆνος Hec. 209. 295. Med. 1166. ἐν θρήνοις Or. 975.
Θρῆξ vide Θρῄκιος.
θρησκεία Alc. 983.
θριγκός Or. 1564. et τριγχός N. ad Iph. T. 73.
θρίγκωμα et τρίγχωμα N. ad Iph. T. 73.
θροέω Or. 1255.
Θρονιάς, non Θρονειάς, N. ad Iph. A. 255.
θρόος, θροῦς, N. ad Med. 51.
Θυέστης Or. 998.
θῦμα Andr. 499.
θυμοῦ πνοαί Phoen. 454.
θυμούμενος Hec. 400. Or. 739.

K.

καὶ δή et καὶ μήν N. ad Alc. 1128. καὶ μὲν γάρ N. ad Med. 140. καὶ μήν N. ad Med. 1108. ad Hipp. 1004. καὶ μήν — γε N. ad Alc. 729. καί — τε, non sequente altero τε, non tragicum, N. ad Hec. 1255. ad El. 673. κἀγώ τε — τε N. ad Iph. A. 1008. καὶ εἴη an contrahatur in κεἴη dubium, fr. Pel. 3.
καινής per μάχαιρα explicatur, Or. 1287. c.
καινός Hec. 678. 1014. Or. 1496. καινὸν δόρυ *bellum renovatum*, N. ad Suppl. 593.
καίνω Or. 188. 1291. 1287. et N. ad h. l.
καίριος σφαγή Phoen. 1431. et N. ad h. l.
καιρός Hec. 588. et N. ad v. 587. schol. Phoen. 471. Andr. 130. Καιρὸς ὀπισθοφάλακρος Or. 245. εἰς καιρόν Hec. 655. Andr. 1097. καιρόν adverbialiter, N. ad Med. 129. καιρὸν δύνασθαι *ibid.* καιρὸν ἔχειν N. ad Phoen. 471.
καίτοι Or. 77.
καίω. ἐκκέαντες N. ad Rhes. 97.
κάκη fr. Peliad. extr.
κακία N. ad Med. 462. ad Iph. T. 105.
κακίζω Hec. 248. Med. 1236. et κακίζομαι *timidum reddere* et *se praebere*, N. ad Iph. A. 1414. κακίζειν χρησμόν N. ad Iph. T. 105.
κακόβουλος Or. 1386.
κακογνώμων Hec. 186.
κακομήτης Or. 1388.
κακοῤῥοθέω Hipp. 339.
κακός et τὸ κακόν subst. Hec. 162. 225. 305. 372. 514. 571. 623. 1202. 1216. 1256. Or. 91. 203. 574. b. 635. b. 655. 672. 743. 767. 932. 1026. 1428. Phoen. 1005. 1623. Hipp. 161. N. ad Hec. 1159. ad Med. 462. κακὸς ἐς ἀλκήν schol. Med. 267. κακὸς λέγειν Med. 519. κακίων Hec. 1229. κάκιστος Hec. 572. Or. 707. — κακῶς Hec. 290. 323. Phoen. 1649. πράσσειν Or. 709. φρονεῖν Or. 895. λέγειν Hec. 1154. et N. ad Hec. 290.
κακουργέω Or. 811.
κακόφρων Or. 812.
κακόω Hec. 248. Med. 185.
κάκυνσις et κάκωσις diff., Hec. 248.
κακύνω Hec. 248. Hipp. 680.
κάκωσις et κάκυνσις diff., Hec. 248.
καλάμη Hec. 892.
κάλαμος Hec. 892.
καλέω Hec. 547. 620. Or. 1219. N. ad Hec. 618 sqq. κληθήσεται et κεκλήσεται N. ad Troad. 13. κέκλησθέ μοι N. ad Hel. 1447.
καλλιβλέφαρον φῶς N. ad Ion. 188.
καλλίβωλος Or. 1367.
καλλίδιφρος Hec. 462.
καλλίνικος Phoen. 855. 1374. 1728. Med. 45. στέφος Phoen. 858. αἰνιγμάτων Phoen. 1048. ὁ καλλίνικος sc. ὕμνος, N. ad Bacch. 1114. ad Herc. f. 177.
καλλίπαις Or. 952.
καλλιπάρθενος N. ad Hel. 1.
καλλιπόταμος Phoen. 645.
καλλίστευμα Or. 1634.
καλλιστεύομαι Med. 936.
καλλίχοροι στέφανοι Phoen. 786. a. b.
καλλόσυνος Or. 1371. a. 1372.
καλός Hec. 630. 1201. Andr. 1029. ᾰ anceps Phoen. 1084. τὰ μὴ καλά Hec. 1226. ἐν καλῷ et ἐς καλόν N. ad Or. 568. τὰ καλά et κάλλιστα εὐτεχνώτατος N. ad Hec. 615. κάλλιστον τεκοῦσα vix dici potest, N. ad Troad. 636. — καλῶς schol. Hec. 19. 326. 375. 379. Or. 187. 1099. 1145. λέγειν N. ad Hec. 290. ad Hipp. 505. κάλλιστα adv. schol. Hec. 307.
καλύπτω Hec. 890. γῇ Phoen. 1625.
κάλων πάντα ἐξιένα Med. 281.
κάμαξ Hec. 1131. Phoen. 1403.
κάμνω Hec. 303. 1119. Or. 1585. Phoen. 843. Med. 763. cum participio, non cum infinitivo, N. ad Iph. T. 1089. sed constructio cum infinitivo probatur, N. ad Ion. 134. cum dat. *ibid.* 279.
καμπτήρ Med. 1171.
κάμπτω Hec. 1057. et N. ad h. l. schol. Phoen. 1414. τέλος βίου Hipp. 86.
κανοῦν, τό, Or. 188. b.
κανών Hec. 597. vel στάθμη N. ad Herc. f. 925.
καπηλεύω Hipp. 950. cum not. 7.
καπνός Hec. 472. ὑπὲρ καπνοῦ θεῖναι πηδάλιον N. ad Hec. 901.

κηρύσσω Hec. 143. 175. 211. 525. Andr. 761. κηρύξεται pro κηρυχθήσεται Phoen. 1631.
κίβδηλος Med. 513. Hipp. 611.
κιγχάνω N. ad Hipp. 1434. ad Alc. 495.
κίδναμαι Hec. 898.
κινδυνεύω Hec. 5.
κίνδυνος Hec. 5. πρὸς κίνδυνον ἔρχεσθαι Phoen. 1080.
κινέω Hec. 497.
κιρνάω Hec. 216. (in t. κρανθεῖσαν pro κραθ.)
κισσός Hec. 395.
κισσύβιον Alc. 773.
κλάζω Phoen. 1144.
κλαυθμός Hec. 209.
κλάω pro κλαίω N. ad Hec. 209.
κλεῖθρον et κλῇθρον N. ad Phoen. 64. vide etiam κλείω.
κλεινός Phoen. 951. Andr. 780. N. ad Herc. f. 38.
κλείς Med. 215. κλῇδας Med. 1304.
κλείω. βρόχοις κεκλειμένη Andr. 495. κλείω et κλῄω et derivatorum huius verbi formae saepe variant, N. ad Hipp. 498. 541. ad Andr. 495. ad Bacch. 1253. ad Herc. f. 327.
κλέομαι N. ad Alc. 461. fr. Er. 13.
κλέος Phoen. 576.
κλέπτω Or. 1575.
κληδουχέω τινός N. ad Iph. T. 1429. κληδουχούμενος N. ad Herc. f. 1259.
κληδοῦχος Hipp. 541. antiquioribus solae sacerdotes κληδοῦχοι sunt, non deae, N. ad Iph. T. 123.
κληδών Andr. 552.
κλῄζω Phoen. 10. Med. 828.
κλῇθρον Hipp. 576. 802. πυλωρῶν Phoen. 261. et κλεῖθρον N. ad Phoen. 64.
κλῆρος Phoen. 838. Hipp. 1054. Ἑρμοῦ fr. Aeol. 27.
κληρόω Hec. 97.
κλήρωσις Andr. 385.
κλῄω vide κλείω.
κλῖμαξ N. ad Iph. T. 1426.
κλίνω N. ad Suppl. 274.
κλισία Alc. 1006.
κλιτύς Hipp. 225. Alc. 592. ultima correpta, N. ad Hipp. 226.
κλυδών Hec. 113. Phoen. 859. πελάγιος Hec. 689.
κλυδώνιον Hec. 48.
κλύω Hec. 726. 1071. Or. 426. κλύοις ἂν ἤδη Phoen. 903. τινός pro παρά τινος Hipp. 834. et N. ibid. 835. primum cum acc., deinde cum gen., N. ad El. 195. cum participio et infinitivo, N. ad Hipp. 138.
κλωστήρ fr. inc. tr. 206.
κνεφαία ἱππόστασις Alc. 608.
κνήθομαι vide κνίζομαι.
κνῆστις Alc. 109.
κνίζομαι Med. 552. Andr. 209. sed schol. h. l. κνησθῇς.
κοῖλος. τὰ πρόσω κοῖλα Phoen. 1411.
κοιμάομαι et κοιμίζομαι Hec. 809.
κοιμίζω Hec. 469. Phoen. 185. κοιμίζομαι et κοιμάομαι Hec. 809. κοιμίσασθαι εἰς Ἅιδου N. ad Troad. 593.
κοινόομαι Phoen. 1709. Med. 496. Andr. 645. cum acc. pro gen. N. ad Alc. 440.
κοινός Hec. 634. 885. Or. 485. Phoen. 692. ἐνυάλιος Phoen. 1572. εἰς κοινὸν λέγειν Or. 762. κοινῇ Or. 1060. κοινός et ἴδιος opp., N. ad Hec. 885.
κοινωνέω Med. 306.
κοινωνία Phoen. 16.
κοίρανος N. ad Ion. 1209.
κοίτη Phoen. 416. ὀλέθριος Hec. 1061. λεχέων σῶν N. ad Hipp. 153. vide etiam εὐνή et Add. ad Hipp. p. 20.
κολάζω Or. 10.
κολεός, Hec. 538. in schol. κουλεός.
κόμη πενθήρης Phoen. 322. κόμαισι τέρψιν λαμβάνειν, pro quo in textu rectius λόγοισι, Phoen. 313.
κομίζω Hec. 429. Phoen. 185. quo loco v. l. pro κοιμίζω est; *ibid.* 593. 690. *curare*, N. ad Iph. A. 1191.
κομιστήρ Hec. 219.
κομπάζω Phoen. 1174.
κομπέω Or. 560.
κόμποι γλώσσης Hec. 622. κόμπος et κομπός Phoen. 600. et N. ad h. l.
κόπις Hec. 129.
κόρευμα παρθένειον Alc. 177.
κορεύομαι Alc. 323.
κορέω Hec. 219.
κόρη Hec. 219. 458. 532. 924. Or.

λόγχη Hec. 126. Phoen. 442. 1396. Hipp. 220. πρὸ λόγχης Phoen. 1281. λόγχης αἰχμή Hec. 99.
λογχοφόρος Hec. 1066.
λοιδορέω Med. 861.
λοιπός. τὸ λοιπόν Hipp. 33. cum fut. iungitur, N. ad h. l. τὰ λοιπά schol. ad Phoen. 1209. an sit pro τὸ λοιπόν positum, N. ad Hel. 698.
λοίσθιος Hec. 1144. Or. 506.
(τὸ) λοῖσθον tandem, N. ad Heracl. 169.
Λοξίας Or. 161.
λουτρόν Hec. 763. λουτρὰ διδόναι Or. 42.
λουτροφόρος N. ad Troad. 1075. χλιδή schol. ad Phoen. 347.
λούω Phoen. 1319.
λοχαγέτης Phoen. 1093.
λοχαγός Phoen. 123. 749.
λόχευμα Phoen. 803. 815. ἀρνός Or. 988. γῆς Phoen. 1019. c.
λοχεύομαι δισσοῖς καρποῖς N. ad Ion. 922.
λοχία N. ad Iph. T. 197.
λόγος Phoen. 107. 448. 724. 739. 1093. et μονόστολον δόρυ opp., Phoen. 742.
λυγρός Phoen. 1420. 1439.
λῦμα N. ad Troad. 593.
λύμη Hec. 210. 1051.
λυπρός Hec. 361. Phoen. 394. Med. 595.
λύσιμος etiam ἡ, fr. Peliad. 14.
λυσιπόνος fr. inc. tr. 203.
λύσσας ἀφιέναι N. ad Herc. f. 846.
λύτρον Hec. 815.
λύω Hec. 435. 999. ἐμοὶ λύει Med. 563. 1352. Alc. 644. et N. ad Med. 1352. λύειν et λύσασθαι differunt, N. ad Suppl. 44. λύειν βλέφαρα N. ad Rhes. 8.
λωβάομαι Or. 917.
λώβη Hec. 196. 210. 640. 1051. Phoen. 319.
λῷστος vide ἀγαθός.
λωτός Phoen. 786. c. 787. 1571.

M.

μαγεία et φάρμακον diff., Or. 1488.
Μαγνῆτις fr. Oen. 5.
μαζός Hec. 139. ubi in t. μαστός. et μαστός N. ad Bacch. 657.
μάθησις N. ad Suppl. 915.
μαῖα Alc. 403. not. 4.
Μαινάς Phoen. 1752.
μαίνομαι Phoen. 1172. Med. 431. ἐπί τινι Phoen. 535. τὸ μαινόμενον (κακόν) Hipp. 247.
μακαρίζω Or. 4. b.
μακάριος Or. 4. b. 529. 960. αἰών Or. 592. λέχος Or. 1201. fem. apud Eurip. semper μακαρία, N. ad Bacch. 1124.
μακραύχην Phoen. 1173.
μακρηγορέω Hipp. 699.
μακρόπους ζωή Phoen. 1535.
μακρός Or. 629. et βραχύς opp., Phoen. 917. διὰ μακροῦ Hec. 317. Phoen. 1069.
μαλάσσω Or. 1194.
μαλθακίζω Med. 292. 294.
μαλθακός Or. 681. 703. Hipp. 1216.
μάλιστα Hec. 983. Or. 224. μάλιστά γε N. ad Iph. A. 353. et Add. ad h. l. — μᾶλλον cum comparativo iunctum, Hec. 374. et N. ad h. l.
μαλλοὶ λευκοτρίχων πλοκάμων N. ad Bacch. 100.
μάμμη Alc. 403. not. 4.
μανθάνω Hec. 74. 596. 691. 744. Phoen. 410. 839.
μανίας νόσος Or. 217.
μανιὰς νόσος Or. 217. μανιὰς λύσσημα Or. 260. et N. ad Or. 261.
μαντεία Phoen. 907.
μαντεῖος Or. 1661.
μάντευμα Phoen. 907.
μαντικός Hec. 665.
μαντιπόλος Hec. 118.
μάρ Dor. pro χείρ Hec. 1038.
μάραγνα vel μαράγνα Rhes. 813.
μαργάω Hec. 1104. Phoen. 1156. b. 1247. τινός N. ad Herc. f. 985.
μαργότης Andr. 931.
μάρπτω Hec. 1038.
μάρπω Hec. 1038.
μαρτύρομαι Phoen. 626.
μασθός et μαστός diff., Hec. 139.
μαστεύω Hec. 737. 798. Phoen. 36. ματεύω Hec. 762. Phoen. 416.
μαστός et μασθός diff., Hec. 139. μαστός et μαζός N. ad Bacch. 657. μαστοὶ γάλακτος et γάλα μαστῶν schol. ad Phoen. 1527.
ματαιολογέω Andr. 682.
μάταιος Phoen. 955.
ματεύω vide μαστεύω.

μάτην Hec. 332. 484. 598. Phoen. 1383. ἁμαρτάνειν N. ad Hipp. 913. μάτην ἄρα N. ad Med. 1252.
ματίζομαι pro μαστίζομαι N. ad Med. 1120.
μάχαιρα et φάσγανον diff., N. ad Iph. A. 1543.
μαχλάω N. ad Andr. 671.
μάχομαι Hec. 401.
μεγαληγορία Phoen. 185.
μεγαληνορία v. l. pro praecedente Phoen. 185.
μέγαρον Hec. 189.
μέγας. μέγα adv. Hec. 488. μεγάλως Med. 123.
μεθαρμόζω (in textu προσαρμόσασα, quod et ipsum explicatur) Or. 994.
μεθήκω Phoen. 441. 1317.
μεθίημι Hec. 27. 397. 546. 549. 551. Or. 168. 252. 1126. 1190. Phoen. 264. 276. 584. 1213. 1229. 1661. ψηχήν Med. 1208. τόξα N. ad Ion. 259. μεθίεσθαι num non nisi cum gen. iungatur, N. ad Phoen. 519. ad Hipp. 332.
μεθίστημί τινά τινος et μεθίστασθαί τινος Phoen. 75. (ubi nota formas μεθιστῶ et ἱστῶ pro ἵστημι, apud hunc scholiastam et Eustathium saepissime obvias) μεθίστασο ἐκποδών Phoen. 40. μεθιστάναι φόνου N. ad Iph. T. 1144. τύχην N. ad Heracl. 930.
μεθορμίζομαι Med. 261.
μέθυ μελαίνης μητρός Alc. 774.
μείλια, τά, N. ad Or. 196.
μελάγχιμος N. ad Rhes. 959.
μέλαθρον N. ad Iph. T. 187.
μελαμβαθής Phoen. 1010. et μελαμβαφής confusa, N. ad Phoen. 1010.
μελάμπεπλος Alc. 860.
μελαναυγής Hec. 150.
μελάνδετος Or. 809. Phoen. 1091.
μελάνδευιος v. l. pro μελάνδετος Or. 809.
μελανόπτερος, ον, Hec. 691. 693.
μελανοπτέρυξ vel -πτέρυγος Hec. 70.
μελανόχρως Hec. 1081. Or. 311. in textu priore loco μελανοχρῶτα, altero μελαγχρῶτες legitur.
μέλας. μέλαινα κήρ Phoen. 950. μέλαν ξίφος Or. 1140. 1457.
Μελέαγρος fr. Meleagr. 5.

μέλεος Hec. 151. 183. Or. 90. 827.
μελέτη Med. 1088. Hipp. 223.
μέλισσα Hipp. 72. 77.
μέλλω Hec. 709. 1071. Or. 410. 416. 1175. Phoen. 299. 397. 1146. num per se accusativo iungatur, N. ad Or. 1175. cum infin. praes. N. ad Heracl. 1042. cum infin. aor. N. ad Or. 534. ad Phoen. 300. ad Andr. 408. 562. ad Rhes. 670. ad Heracl. 705. ad Ion. 667. omisso infinitivo, qui facile per se vel ex praecedentibus intelligi potest, schol. ad Or. 1425. 1477. et N. ad h. l. τὸ μέλλον schol. ad Phoen. 1305. οἱ μέλλοντες Alc. 50. μέλλον ἔπος N. ad Ion. 1002.
μέλος γοερόν Hec. 80. Σφιγγός Phoen. 1506. μ. δακρύων φέρειν Hipp. 1168.
μέλπω Phoen. 786. c. N. ad Troad. 544.
μέλω Phoen. 1198. 1303. Andr. 832. N. ad Phoen. 1303. ad Med. 1211. τινός N. ad Herc. f. 753.
μεμπτός Med. 947.
μέμφομαι Hec. 868. Phoen. 772.
μέμψις et φθόνος diff., Hec. 285.
μέν pro δέ Phoen. 643. sed melius dicitur, μέν non sequente δέ, N. ad h. l. et ad Ion. 634. μέν non necessarium sequente δέ, N. ad Hipp. 267. 581. 592. ibique nota ad Or. 100. corrigitur, ad Bacch. 1299. μέν in interrogatione, N. ad Med. 671. ad Ion 522. μέν et γάρ confusa, N. ad Or. 683. μέν sequente δέ, N. ad Med. 542. μέν sequente δέ et τε diverso sensu, N. ad Or. 24. ad Alc. 611. μέν sequente δέ, non τε, in repetitione eiusdem vocabuli, N. ad Med. 1060. ad Hipp. 474. ad Rhes. 308. μέν γε N. ad Med. 1083. μὲν οὖν schol ad Herc. 1237. N. ad Phoen. 551. ad Hipp. 816. 1009.
μέντοι N. ad Med. 542.
μένω Or. 1210. 1654. Phoen. 1685. ἔμμιμνον ἔχων N. ad Andr. 943.
μέρδω Hec. 1005.
μέριμνα N. ad Hec. 880. Καδμεία i. e. Κάδμος, schol. ad Phoen. 1063.
μέρος. ἀνὰ μ. Phoen. 478.

μεσάγκυλον Phoen. 1141. Andr. 1110.
μεσήρης de stella, N. ad Iph. A. 6. p. 329.
μεσόμφαλος Πυθώ Or. 321.
μεσονύκτιος Hec. 896.
μέσος superfluum Hec. 526. τὸ μέσον Alc. 913. μέσον σφυρῶν N. ad Phoen. 26. ἐν μέσῳ πεσεῖν schol. ad Phoen. 583. εἰς μέσον ἥκειν N. ad Iph. T. 407. κατὰ μέσον τὸν ὀφθαλμὸν et κατὰ τὸν ὀφθαλμὸν μέσον differunt, N. ad Cycl. 235. ταύτας διείργει ἐν μέσαις fr. Thes. 7. not. ad v. 6. — μέσως Hec. 1089. Andr. 855.
μεσόω Med. 60.
μετά pro εἰς in composito, Hec. 507.
μεταβαίνω βίοτον Hipp. 1280. et N. ibid. 1282.
μεταβάλλω δέμας Hipp. 203. ὀργάς N. ad Med. 121. μεταβάλλεσθαι pro μεταβάλλειν schol. ad Hipp. 1111.
μεταβολὴ πάντων ἡδύ Or. 224.
μεταβουλεύομαι Or. 1519.
μεταδίδωμι Or. 271. 440.
μεταίχμιον Phoen. 1240. 1279. Alc. 91.
μετακλαίομαι vel μετακλάομαι Hec. 211. et N. ad h. l.
μετακύμιος Alc. 91.
μεταξύ cum uno gen., si alter facile intelligi potest, N. ad Hec. 433.
μεταπέμπω (cum tmesi, postposito μέτα) Hec. 499. pro μεταπέμπομαι N. ad h. l.
μετάρσιος Hec. 494. Andr. 1195.
μετάστασις Hec. 1242.
μεταστείχω transitive, Hec. 504.
μεταστέλλω Phoen. 1318.
μεταστένομαι Med. 984. N. ad Hec. 211.
μεταστρέφω τινός Hipp. 1215.
μετατίθημι Or. 244.
μετατροπή Andr. 485. 486.
μέταυλος N. ad Med. 135.
μεταφορά Hec. 1186.
μεταψαίρω Phoen. 1390.
μέτειμι. μέτεστι Hec. 433. Phoen. 249.
μέτειμι (ab εἶμι) Andr. 260.
μετέρχομαι Hec. 507. Or. 413. Phoen. 258. b. 1655. Med. 6. Andr. 553. τινά τινι et τινά τι N. ad Iph. T. 14. ad Cycl. 280.
μετέχω Or. 1322.
μετρέω Hec. 777.
μέτρον Phoen. 141. μέτρα μορφῆς Alc. 1073. πᾶν μέτρον ἄριστον Med. 126.
μέχρι et μέχρις Hec. 974.
μή Hec. 180. pro οὐ Or. 501. pro ὅπως μή Med. 222. coniunctivum regit, Phoen. 93. post εἴργω Hec. 850. 854. post ἀφαιρεῖν et ἀρνεῖσθαι Or. 914. post εὐλαβεῖσθαι superfluum censetur, Or. 1052. post verba *negandi et prohibendi*, N. ad Or. 383. post verbum *timendi* cum indicativo aor., N. ad Rhes. 861. (ubi locus e Gramm. gr. citatus esse debet §. 520., non 420., vel ed. 2. p. 1001.) μή et μὴ οὐ post μεταγιγνώσκειν, μεταιτίθεσθαι, N. ad Or. 244. post δέδοικα N. ad Or. 764. μή vetans non iungitur coniunctivo praesentis, cum imperat. aor. nusquam apud Euripidem legitur, N. ad Hec. 1160. μή cum imperat. aor. et coniunct. praes. raro reperitur, N. ad Med. 218. ad Troad. 171. μή et μηδαμῶς cum coniunct., non futuro, N. ad Hipp. 602. μή repetitum e sede remota, N. ad Med. 844. non suo loco positum, N. ad Phoen. 526. μή interrogativum, N. ad Phoen. 93. ad Iph. A. 1512. μή et οὐ N. ad Med. 497. μὴ οὐ schol. ad Phoen. 1176. Hipp. 652. pro *dummodo* non ponitur in optationibus, nec nisi post sententias negativas, N. ad Suppl. 346. μὴ οὐ pro μή restitutum, N. ad Rhes. 115. τὸ μὴ οὐ N. ad Hipp. 49. μή sequente μήτε vel μηδέ N. ad Or. 47. μήπω schol. ad Hec. 1254.
μηδέ Hec. 370. pro μή Phoen. 1175.
μηδέν Hec. 617. 730. dro μηδέ N. ad Or. 182. pro μηδαμῶς N. ad Andr. 88. ut μή, cum coniunct. aor. N. ad Med. 817. μηδὲν εἶναι schol. ad Hec. 826.
μῆκος Or. 1208.
μήν. καὶ μήν Hec. 213. 654. 807. οὐ μήν — γε interposita voce, N. ad Phoen. 1622. in eadem

μυρίος Phoen. 1471. Hipp. 1169. μυρία χάρις N. ad Herc. f. 1324.
μυσαρός Or. 1619. Phoen. 1052.
μύσος et μῖσος Andr. 336.
μυχθισμός Rhes. 785.
μυχός Hec. 1016. 1041. 1042. Or. 321. ἐν μυχῷ et ἐν μυχοῖς diversa, N. ad Suppl. 545.
μῶν Hec. 665. 737.
μωραίνω Andr. 665.
μωρίαν ἀφαιρεῖσθαι Hipp. 637. et N. ibid. 639.

N.

Ναιάς pro Ναϊάς N. ad Cycl. 429. forma disyllaba improbatur Passovio in lex.
νᾶμα Med. 1177.
ναός Hec. 141. N. ad Cycl. 291.
νάπος πετάλων Phoen. 801. b. 802.
νάρθηξ Or. 1481.
νασμός Hec. 150.
ναυάγια θαλάσσης N. ad Troad. 440.
ναυβάτης (in textu ναυτίλος) Phoen. 835.
ναυκληρία Med. 524.
ναύλοχος Hec. 994.
ναυμαχέω Hec. 401.
ναῦς. νῆας improbant Grammatici, N. ad Iph. A. 240.
ναυσίπομπος Phoen. 1710. b.
ναυστολέω Hec. 628. 1236. Hipp. 36. τινά v. l. N. ad Hec. 629.
νεάζω Phoen. 713.
νεανίας Phoen. 1243. 1360. νεανίαι λόγοι Alc. 695.
νεανικός Hipp. 1194.
νεᾶνις ὥρα Phoen. 786. a. c. et N. ad h. l.
νεαρός fr. Hyps. 16.
νεβρίς Phoen. 786. c. 791. b.
νεβρός Hec. 202. νεβρῶν δοραῖς καθαπτός fr. Hyps. 1.
νεῖκος Or. 1674. Med. 636. ἐξαιρεῖσθαι Med. 893.
νείσομαι Phoen. 1234. et N. ad h. l. vel νίσσομαι, fut. νίσομαι, N. ad Alc. 463.
νεκρός Hec. 531. Phoen. 1543.
νέκυς Phoen. 775.
νέμεσις Or. 1348. Νέμεσις Phoen. 183. c.
νέμω Hec. 851. Or. 581. Phoen. 1093.
νεοδμής Med. 1356.
νεόδμητος v. l. pro νεόκμητος.
νεόκμητος N. ad Rhes. 884.
νεολαία χείρ Alc. 103. et N. ad h. l.
νέος Hec. 13. 15. 79. 174. 214. 404. νέα φροντίς Med. 48. et N. ad h. l. τὸ νέον schol. ad Ion. 547. νεώτερον Phoen. 709. synizesin fecit, N. ad Alc. 487.
νεοχμός N. ad Iph. T. 1128. ubique mediam corripere videtur, fr. Thes. 5.
νέρθεν Hec. 774.
νέρτερος Or. 123. Phoen. 1020. Alc. 1150. Andr. 832.
νεύω Hec. 540.
νέφος Hec. 890. Phoen. 1311. οἰμωγῆς Med. 107. στεναγμῶν N. ad Herc. f. 1112.
νεώς pro ναός non dicunt tragici, N. ad Cycl. 291.
νηδύς Phoen. 1414. N. ad Andr. 357. Telluris, N. ad Suppl. 206. νηδὺν πλήσας fr. Alop. 2.
νηΐς Hipp. 553.
Νηΐται πύλαι Phoen. 1104.
νήνεμος Hec. 528. αὔραις N. ad Hel. 1456.
νησιώτης Andr. 14.
νικάω Hec. 330. Phoen. 545. N. ad Andr. 628. φόνια πειρατήρια N. ad Iph. T. 936.
νικηφόρος Phoen. 781.
νιν Hec. 262. Or. 29. 963. 1654. Phoen. 1168. νιν αὐτάς N. ad Bacch. 32.
νίσσομαι vide νείσομαι.
νιφόβολος Phoen. 206. et alia eiusdem radicis vocabula primam corripiunt, N. ad h. l.
νοέω Phoen. 1407.
νόημα Hel. 575.
νόθοι liberi e legitimo matrimonio, sed e priore uxore recepti, fr. Phrix. 5.
νομίζω Hec. 323. Andr. 684. νομίζεται more receptum est, N. ad Ion. 274.
νόμιμος Phoen. 345. 538. 815.
νόμισμα fr. Oed. 9.
νόμος Hec. 674. 953. Or. 560. Med. 46. 241. et ἔθος Hipp. 90. et θεσμός Phoen. 1645. νόμων γρα-

Ξ.

O.

Ὄλυμπος Phoen. 1184.
ὅμαιμος Phoen. 319.
ὁμαρτέω Phoen. 1616.
ὁμαρτῆ, non ὁμαρτῇ, N. ad Hec. 822. ad Hipp. 1185.
ὁμήγυρις Hipp. 1169.
ὅμηρος Or. 1182. Alc. 888.
ὁμιλέω Or. 344. Phoen. 1408. Andr. 777.
ὁμιλία Or. 1075. Andr. 674. χθονός Phoen. 1408. et N. ad h. l.
ὅμιλος Or. 931.
ὄμμα Hec. 1021. Or. 1371. a. Phoen. 305. 1384. et ὄσσος Phoen. 370. ἐν ὄμμασιν Or. 773. ὄμμα δεικνύναι Or. 1051. διοιστέον Phoen. 265. σγάζειν Phoen. 454. ὄμμα καλὸν Hec. 439. Κιθαιρὼν Phoen. 802. et N. ad h. l. Ζηνός schol. ad Hipp. 881. καλοῖς ὄμμασι βλέπειν Phoen. 397.
ὁμόγαμος Phoen. 136. 137.
ὁμογενής Phoen. 217. 436. 1289.
ὁμόγνιος Andr. 903. et N. ad h. l.
ὁμόδουλος, ἡ, Hec. 60.
ὁμόθεν Or 476.
ὅμοιος et ἴσος Phoen. 501.
ὁμόπτερος Phoen. 328.
ὁμοῤῥοθέω Or. 519. a. b.
ὁμόσε χωρεῖν τοῖς λόγοις Or. 906. 909. et N. ad h. l.
ὁμόω N. ad Hec. 814.
ὀμφαλός Med. 663.
ὀμφή Med. 175. 177.
ὅμως Or. 1161.
ὁμῶς non usurpatur a tragicis, fr. Tem. 10.
ὂν et ᾶ confusa, N. ad Med. 653. ad Heracl. 487.
ὀνειδίζω Hec. 659. Or. 4. b. 85. τινί τι N. ad Or. 4. τί τινι εἴς τι, sed non sine priore acc., N. ad Andr. 959.
ὄνειδος Or. 1231. Phoen. 513. 821. 1676. 1732. a. b. N. ad Or. 4. οὐκ ἐπ' ὀνείδεσιν schol. ad Phoen. 1555. a. b.
ὄνειρον Phoen. 1543.
ὀνειρόφρων Hec. 696.
ὄνησις Hec. 1207.
ὀνίναμαι Or. 1672. Hipp. 517. N. ad Med. 1338. ad Iph. A. 1339.
ὄνομα Hec. 354. opp. ἔργον Phoen. 553. Hipp. 500. ὄνομα σωτηρίας N. ad Iph. T. 874. ὄνομα ἔχειν N. ad Troad. 426. προσειπεῖν N. ad Hec. 432. τί σοι ὄνομά ἐστιν rectius quam τί σου ὄν. ἐ. N. ad Iph. T. 240.
ὀνομάζω Phoen. 407. 502. τὶ ἐπί τινι N. ad Hipp. 33.
ὄνυξ λευκός Or. 949. quid explicet additum ἀδολεσχία, non assequor.
ὀξύθυμος Med. 323. 324. a. ὀξύθυμον φρόνημα Or. 1191.
ὀξύπους Or. 1545.
ὀξὺ ἐπ' ὀφθαλμοῖς N. ad Iph. A. 5.
ὀπάων Or. 1103.
ὄπη Or. 711. 1540. Hipp. 581. ὄπα et ὀπα confusa, N. ad Hipp. 582. ὅπη et ὅποι γῆς N. ad Heracl. 19. 46.
ὄπισθε et ὄπισθεν N. ad Suppl. 667. ad Iph. Taur. 1298.
ὀπισθόπους Hipp. 54. 1169.
ὀπίσω Hec. 509. (ubi in textu τοὐπί σ' i. e. τὸ ἐπὶ σοί) τὰ ὀπίσω Or. 1267.
ὁπλίτης Phoen. 1096.
ὅπλον Hec. 14. et N. ad h. l. schol. ad Phoen. 515. 712. 714. μεθ' ὅπλων Or. 562. σὺν ὅπλοις Phoen. 511. ὅπλοις ἑλίσσειν Phoen. 711. εἰς μέσα ὅπλα Phoen. 1191. ἐφ' ὅπλων καθῆσθαι Phoen. 1466.
ὁποῖος non simpliciter interrogat apud tragicos, N. ad Phoen. 878. in interrogatione directa, N. ad Rhes. 699. ad Bacch. 619. ὁποῖα pro adv. καθά schol. ad Hec. 395.
ὅπου Or. 534. τὸν ὄντα ὅπου ἐστὶ νῦν N. ad Heracl. 941. οὐ γάρ ἐσθ' ὅπου N. ad Herc. f. 183. ὅπου συμφορᾶς ἔχεις N. ad El. 236.
ὅπως Hec. 229. 395. οὐκ ἔσθ' ὅπως Phoen. 1670. nonnunquam cum coniunct. aor., N. ad Phoen. 1319. fr. Tem. 14. pro ὅτε N. ad Rhes. 462.
ὁράω Hec. 74. 86. 317. 339. 483. 884. 949. 1005. Or. 128. 734. 900. Phoen. 713. N. ad Or. 734. 899. ὁρᾷς parenthetice N. ad Or. 196. εἶδον nonnunquam pro ᾔδειν N. ad Rhes. 655. ad Bacch. 1298. cf. οἶδα. ἴδου pro ἰδοῦ schol. ad Hec. 791. ἴδε nunquam interiectio, N. ad Or. 1535. ἰδεῖν et εἰδέναι confusa, N. ad Phoen. 36.

Π.

item παρῆδα, non παρῇδα, N. ad Iph. A. 185. (Editor in hisce sibi non constat: nunc τἄλλα, nunc τἆλλα, τἄστρα et τἆστρα, alia scribit; equidem in talibus ubique circumflexum in penultima scribendum censeo: Ἐρεχθεῖδαι, non Ἐρεχθείδαι, quamvis ab Ἐρεχθεΐδαι primitiva forma ortum sit, Νηρῆδες, non Νηρῇδες, sic τοὖργον, τοὖπος, ἑστῶτος, Περσῆδος, τἆνδον etc.)
παρθένειον κόρευμα Alc. 177.
παρθένευμα Phoen. 1265.
παρθενεύω Phoen. 1265. παρθενεύομαι Phoen. 1625. 1637.
παρθενική pro παρθένος Hec. 307.
παρθένος Or. 108. nummus, fr. Scir. 2.
παρίημι Phoen. 508. 514. 1188. Med. 881. et N. ad h. l. παρεῖμαι et aliae perfecti formae, schol. ad Phoen. 852. Or. 869. Alc. 204. παρεὶς τὸ μόρσιμον Alc. 955. μὴ πάρες κόπῳ sc. σεαυτόν N. ad Ion. 745.
Πάρις Andr. 294.
παρίστημι Hec. 226. Or. 1017. πλησίον παρίσταται Phoen. 160. ἐμφανῶς παρασταθείς Or. 355. ὅπως ἂν αἱ τύχαι παραστῶσι Med. 335.
Παρνασσός et Παρνησσός duplici σ scribendum, N. ad Phoen. 207.
πάροδος Phoen. 202. c.
παροίγνυμι πύλας N. ad Iph. A. 846.
πάροιθεν Hec. 48. Phoen. 1002. οἱ πάροιθεν Hipp. 826. τὰ π. Alc. 245. πάροιθε et πάροιθεν N. ad Rhes. 701. ad Heracl. 582. ad Herc. f. 576.
πάροικος Andr. 43.
παροίχομαι Med. 983.
πάρος Hec. 1025. Phoen. 1732. a. et παροίτερον, παροίτατον Phoen. 1264.
παρουσία opp. ἀπουσία Hec. 941. π. κακῶν Hec. 224.
πάροχος Or. 1369.
παρῳδία fr. Tel. 13.
παρωθέω Or. 617. Andr. 30.
πᾶς pro ἕκαστος N. ad Bacch. 1086. πάντα σοφίας N. ad Alc. 618. εἰς πᾶν, πάντα, ἐπὶ πάντα ἀφικνεῖσθαι N. ad Hipp. 283.
πάσσαλος πασσάλῳ λύεται proverbium videtur, Hec. 1171. πασσάλῳ ἀνακρεμάσαι et ἀπὸ πασσάλου λαβεῖν, N. ad Hec. 901.
παστάς Or. 1357.
πάσχω Hec. 194. 609. 1103. Med. 868. τί γὰρ πάθω Phoen. 895. τί ἂν πάθοι N. ad Hec. 608. εὖ πάσχειν N. ad Alc. 827.
πατήρ Or. 1190.
πάτριος et πατρῷος N. ad Hec. 78.
πατρίς Hec. 888 c.
πατροκτόνος χείρ *manus patris filium occidens*, N. ad Iph. T. 1052.
πατροφόνος *non qui suum, sed alterius patrem occidit*, Or. 186.
πάτρων *patronus*, Hec. 417.
πατρῷος Hec. 22. Phoen. 604 media correpta et differt a πάτριος, N. ad Hec. 78. ad Bacch. 1320. ad El. 1306. 1314.
παχνωθεῖσα Hipp. 797.
πεδαίρω Phoen. 1027.
πεδίον Hec. 137.
πέδον, πέδῳ, sed non πέδου vel πέδων in usu est, N. ad Bacch. 543.
πεδόσε πίπτειν N. ad Bacch. 123.
πεζαὶ ἑταῖραι Alc. 460.
πείθω Hec. 337. 802. Andr. 133. τινά τι et τινά τινι Or. 694. πείθω τινά τι et πείθομαί τινί τι Phoen. 1647. πείθεσθαι et π. ἔκ τινος N. ad Iph. A. 716. indicativum aoristi ἐπιθόμην vix usurparunt tragici, N. ad Iph. A. 1006 (sed oblitus est editor Phoen. 1647. ἐπίθου legi) πειθόμενος, πεποιθώς, *fretus*, N. ad Hel. 154.
πειθὼ τύραννος Hec. 799.
πειρατήριον N. ad Iph. T. 936.
πειρατής fr. Arch. 34.
πεῖσμα N. ad Hec. 1058.
πελάζω Or. 1268. 1679. Phoen. 279. πλασθεῖσα (in textu πλαθεῖσα) Andr. 25. et N. ad h. l. et ad Troad. 206. πλαθεῖσα λεχέων N. ad Rhes. 907. θανάτῳ πελάζειν N. ad Iph. T. 859. ἔσω π. διὰ σαρκός N. ad Hel. 357.
πέλανος Or. 210. Hipp. 145. Alc. 868. fr. Er. 15. αἱματηρός Rhes. 427. N. ad Iph. T. 290.
πέλας Hec. 481. 519. Or. 865.

(ἐς) πλησμονὰς θηρώμενοι N. ad Troad. 1201.
πλόκαμος Hec. 904.
πλόκος Med. 1176. et N. ibid. 938.
πλούσιος Hec. 619. τινός, sed ἔν τινι vix bonum, N. ad Suppl. 908. πλούσιον ἦθος Add. vol. 7. ad p. 300.
πλοῦτος Phoen. 565. τῆς ψυχῆς Add. vol. 7. ad p. 300. διαδέκτωρ N. ad Ion. 481. Πλοῦτος τυφλός schol. ad Or. 245.
Πλούτων Hec. 2.
πλώω Atticis ignotum, N. ad Hel. 532.
πνεύματα λωτοῦ Phoen. 787.
πνέω μεγάλα Andr. 189. τοσόνδε Andr. 328. fut. πνεύσομαι, non πνεύσω, N. ad Herc. f. 865.
πνοή Hec. 1084. 1265. θυμοῦ πνοαί Phoen. 454. de formis πνοιά et πνοή cff. N. ad Or. 144. ad Andr. 475. ad Troad. 876.
ποδεών Med. 674.
ποδηγός Phoen. 1715.
ποθεινός Phoen. 320. 1737. τινί et τινός Or. 1039. δακρύοις Med. 1211.
πόθεν Hec. 608. 862. Phoen. 123. N. ad Alc. 95. πόθεν στρατεύματος *versus quam castrorum partem*, N. ad Rhes. 608.
ποθέν Hec. 362. 1137.
ποθέω Phoen. 1603.
πόθι Phoen. 1718.
πόθος Or. 182. Andr. 808.
ποῖ Hec. 416. 1053. Or. 268. Phoen. 1324. Alc. 881. et πῇ confusa, N. ad Med. 1261. ποῖ ἄπεστι N. ad Herc. f. 74.
ποιέω Hec. 297. et δράω τί τινι vel τινα N. ad Herc. f. 886. ποιεῖν et πράσσειν κακῶς diff., et ποιεῖν κακῶς et πράσσειν κακά idem, fr. Phrix. p. 298.
ποικίλλω Hec. 465.
ποικιλόφρων Hec. 128.
ποιμαίνω Hipp. 150. 152. et N. ad h. l.
ποιμένες λόχων Phoen. 1140.
ποιμένιος et ποίμνιος se nusquam legere meminit editor fr. Tem. 18. de illo cf. Iac. A.P. p. 866. alterius adiectivi forma, quae per syncopen tantum e priore orta est, neutrum certe τὸ ποίμνιον usurpatur.
ποιμνίτης ὑμέναιος Alc. 594.
ποῖος adiuncto articulo, Phoen. 1704. et N. ad h. l. ποίαν sc. ὁδόν schol. ad Hec. 159.
πολέμιος Hec. 831.
πόλεμον ἔχειν γῆς pro περὶ γῆς caret idonea auctoritate, N. ad Heracl. 163.
πολεύω et πολέω fr. inc. tr. 148. not. ad v. 8.
πολιός Hec. 643. Or. 1361. Phoen. 1539. πολιὸν δάκρυον N. ad Herc. f. 1180.
πόλις Hec. 278. Andr. 1152. pro πολίτης Phoen. 449. sed cf. N. ad h. l. *regio*, N. ad Ion. 297. similiter fr. Rhad. 2. i. q. κώμη fr. Tem. 17. πόλις, χθών et alia cum adiectivo populum designante vel cum gen. eiusdem adiectivi pro substantivo positi num discrimine quodam iungantur, N. ad Bacch. 1.
πολιστής, non πολίστης, fr. Er. 17. not. ad v. 13.
πολίτης, Phoen. 886.
πολλάκις Hec. 776.
πολυδάκρυος N. ad Herc. f. 422.
πολύδενδρος. πολυδένδρεσσιν N. ad Bacch. 524.
Πολύδωρος Phoen. 8.
πολυέλικτος ἡδονή Phoen. 313. 314.
πολυετής Or. 463.
πολυήχητος Alc. 937.
πολύθηρος Phoen. 801. b.
πολύθυροι διαπτυχαὶ δέλτου N. ad Iph. T. 710.
πολύμηλος Alc. 604.
πολύμοχθος Hec. 91. Phoen. 784.
Πολυνείκης Phoen. 637. 1493. de accusativi forma in ην vel η cf. N. ad Suppl. 929.
πολυξενόω vox dubia, fr. Aeg. 2.
πολύοχλος τυραννίς N. ad Rhes. 166.
πολυπάμων (vitiose πολυπάμμονος duplici μ et quasi nominativus) Or. 1190.
πολύπλανος Phoen. 661.
πολύπονος Hec. 705. Or. 965. 1004. μοῖρα Phoen. 156.
πολύς pro μέγας Hec. 564. pro δυνατός Hipp. 1. N. ad Iph. A. 941. et ὀλίγος opp., schol. ad

προςαΐσσομαι Alc. 1073.
προςάμβασις κλιμάκων vel τειχέων Phoen. 489. 744. 1179. et N. ibid. 489. 744.
προςάντης Or. 778. Med. 309. 385.
προςαρκέω Hec. 845.
προςαρμόζω Or. 994.
προςβάλλω Hec. 407. Phoen. 724. φόνον N. ad El. 823.
πρόςβασις Phoen. 181.
προςβολή Med. 1063. *fortuna*, N. ad El. 823.
προςεδρεία et
προςεδρία Or. 93.
πρόςειμι (adiunctus sum) Hec. 380.
προςειπεῖν Or. 1600.
προςείω χεῖρα, θαλλόν N. ad Hel. 445.
προςεννέπω Hipp. 98.
προςέρχομαι Or. 847. b.
προςέχω Or. 28. b. Med. 1203. τι pro τινί fr. Sis. 1. not. ad v. 18.
προςηγορέω Phoen. 989.
προςήκω pro simplici, Or. 682. οὐ προςήκομεν κολάζειν τοῖςδε N. ad Iph. T. 438.
πρόσθε vel πρόσθεν (de qua forma cf. N. ad Suppl. 666. et Add. vol. 7. ad p. 181.) Hec. 61. 126. 363. Or. 1119. Phoen. 465. Andr. 65. πρόσθεν αἱρεῖν Or. 787. ἡ πρόςθε sc. γεγονυῖα Phoen. 760.
προςθίγω coni. aor. Hec. 341.
προςίζω Hec. 916.
προςίημι. προςίεμαι fr. Antig. 6.
πρόςκειμαι Phoen. 739.
προσκέπτομαι Phoen. 473. cum acc. et cum acc. et gen. N. ad h. l.
προσκοπέω cum acc. N. ad Phoen. 473.
προςλάζυμαι Hec. 63.
προςμίγνυμι Or. 1276.
πρόςοδος Alc. 879.
πρόςοψις Or. 940. 1014.
προςπίπτω Hec. 326. cum acc. Hec. 720. Andr. 165. Hipp. 19. et N. ad h. l.
προςπιτνεῖν Hec. 271. Phoen. 924. 1278. 1429. 1433. ἕδρας γονυπετεῖς Phoen. 293. et N. ad h. l. et ad Hipp. 19. προςπιτνών N. ad Herc. f. 1351.
προςποιέομαι N. ad Hel. 1388.
πρόςπολος Or. 106. 618.
πρόςπτυγμα Or. 1042.
προςπτύσσομαι Phoen. 1671.
προςαίνω Hipp. 855.
προστάσσω Hec. 97.
προστάτης Or. 899. b.
προςτίθημι Hec. 359. 365. 725. Phoen. 581. 964. 1699. Andr. 219. 361. 996.
προςτρέπω N. ad Hipp. 710.
προςτρόπαιος Herc. f. 1133. 1230.
πρόσφαγμα Hec. 41. 262.
προςφερής N. ad Hel. 559.
προςφέρω. προςοιστέος Hec. 391.
πρόςφθεγμα Hec. 410. Or. 75. singularis non usurpatur ab Euripide, N. ad Troad. 784. sed cf. N. ad Heracl. 572.
πρόςφορος Hec. 1222. Phoen. 129. Hipp. 111. et N. ad h. l. et ad Hel. 830.
προςφωνέω Or. 47.
πρόσω Hec. 937. 1134. Andr. 249. πρόσω βαίνειν Phoen. 596. τὰ πρόσω κοῖλα Phoen. 1411. πρόσω βίοτος Hipp. 789. πρ. τοῦ βίου εἶναι Alc. 930. πρόσω γὰρ, ἀλλ' ὅμως N. ad Bacch. 371.
πρόςῳδος Phoen. 1409.
πρόςωπον αἰδοῦς N. ad Iph. A. 1076. πρ. φαλακρόν N. ad Cycl. 227. πρόςωπα δίδυμα aedium, N. ad Ion. 188.
προταινί N. ad Rhes. 519.
προτείνω N. ad Heracl. 21.
πρότερος Or. 477.
προτίθημι Hec. 66. 608. Hipp. 382. θανάτῳ Phoen. 803. νεκρὸν προτίθεσθαι Phoen. 1317. προθέμενος N. ad Iph. A. 1180. προύθέμην pro προύτέθην, N. ad Hel. 42.
προτιμάω Hipp. 48. Alc. 779.
πρότονος Hec. 109.
προτρέπω Hipp. 710. et N. ad h. l.
προφασίζομαί τι N. ad Bacch. 958.
πρόφασις Hec. 337.
προφθάνω et ὑστερέω opp., Phoen. 976.
προχορεύω κῶμον ἀναυλότατον Phoen. 789. 790.
προχωρέω Phoen. 690.
πρύμναν κρούεσθαι Phoen. 1400. Andr. 1097. χωρεῖν Andr. 1097. et N. ad h. l. πρύμνηθεν νεώς N. ad Iph. T. 1314.
πρωτάριθμος N. ad Hec. 777.
πρωτόγονος Hec. 454.

P.

ῥῆξεις πυρὸς νεμᾶν Phoen. 1256. et N. ad h. l.
ῥητορικός Hec. 251.
ῥητός Hipp. 840. ἐπὶ ῥητοῖς Hipp. 459.
ῥήτωρ Hec. 320.
ῥιπίς, εἶδος, Or. 1409.
ῥίπτω et ῥιπτέω Add. vol. 7. ad p. 24. N. ad Heracl. 148. cum gen. rei vel personae, in quam quis iacit, N. ad Cycl. 51. *intransitive*, N. ad Hel. 1325. ῥιφέντες, pro quo in t. ῥιφθέντες, schol. ad Hec. 332. μάτην ἔῤῥιπται ἔπος Med. 1394. ῥίπτειν κίνδυνον et εἰς κίνδυνον N. ad Heracl. 148.
ῥίψ. ἐπὶ ῥιπὸς πλεῖν Phoen. 395.
ῥοή Phoen. 174. ῥοαὶ ποταμοῦ ἄνομβροι N. ad Bacch. 385.
ῥόπτρον Hipp. 1162.
ῥυθμίζω Hec. 905.
ῥυθμός Hipp. 529.
ῥύομαι Or. 1558. Med. 892.
ῥυσιάζω Ion. 525.
ῥυσμός N. ad Cycl. 446.
ῥυσός an ῥυσσός, N. ad Suppl. 48.
ῥυτός Hipp. 122. N. ad Hel. 1126.
ῥώμη et ἀνδρεία diff., Or. 906.
ῥώννυμι. ἐῤῥωμένος N. ad Rhes. 664.
ῥῶσις Hec. 320.

Σ.

σ̄ et ξ̄ in initio syllabarum, N. ad Phoen. 537. σ̄ geminatum in melicis, N. ad Alc. 233. σσ̄ et ττ̄ in verbis, N. ad Suppl. 244. cf. N. ad Hel. 1657. et fr. Antiop. 37.
σάγμα Andr. 608.
σαθρός Hec. 1166. et N. ad h. l.
σαίνω N. ad Ion. 687.
σαίρω Hec. 360. Andr. 166.
σακεσφόρος Phoen. 139.
Σαρωνικὸν πέλαγος Hipp. 1190.
σάφα Or. 249.
σαφής Or. 629. σαφὲς στόμα Or. 581. — σαφῶς Phoen. 141. 1590.
σεβίζω Med. 639. Hipp. 541. σύριγγα N. ad Hel. 358.
σέβω Phoen. 294. Alc. 1070. Andr. 557.
Σείριος Hec. 1079. et σείριος vel σείριον N. ad Iph. A. 6.
σείω χαλινούς N. ad Iph. A. 148. et Add. ad h. l.
σέλας Or. 1568.
σελῆναι fr. Er. 15. 16.
σεμνομυθέω Andr. 234.
σεμνός Phoen. 982. Med. 219. Hipp. 25. 92. 93. 98. 102. Alc. 790. N. ad Hipp. 98.
σεμνόω N. ad Hel. 866.
σηκός Phoen. 1752. et ἄδυτον diff., Phoen. 1010.
σήκωμα N. ad Heracl. 685.
σημαίνω Hec. 213. 214. 507. 524. 541. 962. 1100. 1191. et N. ad h. l. schol. ad Phoen. 955. φίλα Phoen. 1441.
σηπία, serioribus σήπιον, Andr. 1241.
σής, σητός, Or. 18.
σθένω Hec. 49. 292. 782. ποσὶ Alc. 272.
σῖγα Hec. 527. Or. 140. b. κηρῦξαι Phoen. 1224.
σιγάω Hec. 527. ἐσιγάθη Phoen. 349.
σιγῇ δόλιος Or. 1389.
σιδηρόνωτος τύπος Phoen. 1130. 1133.
σίδηρος Phoen. 350. 1458. Hipp. 72. prima et in compositis semper correpta, N. ad Bacch. 692.
Σιμόεις Hec. 635.
Σιμοεντίς Hec. 635.
σινάμωρος Hipp. 637.
σιρός fr. Phrix. 4.
Σισύφειος Med. 409.
σιτίον Hec. 359.
σιτοποιός Hec. 359.
σῖτος. σῖτα Hec. 359. N. ad Hipp. 950. sing. nom. σῖτον non fuit in usu, N. ad Hel. 420.
σιωπηλός vel σιωπηρός Med. 323. 324. cum nott.
σκαιός Med. 392.
Σκάμανδρος Hec. 635.
σκεθρός fr. Alcmaeon. 5.
σκέλος Or. 788. ἐπὶ σκέλος πάλιν χωρεῖν Phoen. 1400.
σκέπτομαι Or. 484. μοῖραν εἴς τινα, an etiam ἔν τινι in certum, N. ad Heracl. 147.
σκηνή Hec. 96. 611.
σκήνωμα Hec. 611.
σκηπτός Add. vol. 6. ad p. 439.

στέγη Hec. 863. 987. 993. Med. 1133.
στέγω Phoen. 1214.
στείβω Hipp. 216.
στεῖρος Andr. 702.
στείχω Hec. 160. Phoen. 1260. N. ad Phoen. 1114.
στέλλω Hec. 112. 1059. Med. 663. Andr. 251. et στέλλομαι N. ad Hec. 714. στέλλειν φάρος N. ad Hec. 1057. 1058.
στέμμα Or. 12. et N. ad h. l.
στεναγμός Phoen. 1500.
στενάζω Phoen. 1500. ἀράς Phoen. 334. ἰάλεμοι ἐστέναζον Phoen. 1034. 1035.
στεναχίζω Phoen. 1500.
στενάχω Phoen. 1500. 1552. ubi schol. falso τάδε per διά explicat, cum στενάχειν h. l. transitivum sit.
στένω Hec. 584. 641. Phoen. 1500. δακρύσας Phoen. 1311. στένω τινά τινος N. ad Phoen. 1425. cum gen. rei, propter quam quis luget, N. ad Andr. 1014. στένομαι N. ad Ion. 721.
στέργηθρον Hipp. 254.
στέργω Hec. 772. Phoen. 1685.
στερέω cum duplici acc. Hec. 565. στέρημι vel στέρω, στερέντες, Hec. 618. et N. ad h. l.
στέρνον Hec. 421. Phoen. 134.
στεροπὴ Διός Hec. 67. et N. ad h. l.
στεῤῥός Hec. 1271. Andr. 98. etiam pro fem. Hec. 293.
στεφάνη Hec. 892.
στέφανος Hec. 892. Hipp. 72. 77. στέφανον ἀνθαιροῦμαι Hec. 649. στέφανοι καλλίχοροι Phoen. 786. a. b.
στεφανοφορίαν ἀναχορεύω τινί N. ad Herc. f. 761.
στεφανόω Hec. 123. Or. 912. Phoen. 1764.
στέφος καλλίνικον Phoen. 858.
στέφω Or. 1307. N. ad Bacch. 100. πόλιν N. ad Herc. f. 7.
στήμων Hec. 1058.
στίβος, ὁ, Or. 1263. περιφερὴς χθονός N. ad Ion. 742.
στικτός Phoen. 1115.
στιλβόω Or. 470.
στίλβω Or. 470.
στολάς N. ad Hel. 1480.
στολή Hec. 112. N. ad Hel. 1132.
στολιδόω Phoen. 1754. a. b.
στολίς Phoen. 1491. 1754. b.
στόλισμα Hec. 1132.
στολμός Alc. 217. Andr. 148. et στόλος confusa, N. ad Suppl. 1059.
στόλος Hec. 112. et στολμός confusa, N. ad Suppl. 1059.
στόμα ἄφυλλον Or. 373. et N. ad h. l. σαφές schol. ad Or. 581. ἄκρον πύργων Phoen. 1166. στόματος πύλαι Hipp. 877. διὰ στόμα Or. 103. οἱ κατὰ στόμα θεοί fr. Phaëth. 4. not. ad v. 34.
στοναχέω Phoen. 1500.
στοναχή Phoen. 1500. στοναχὰς μέλπεσθαί τινος N. ad Andr. 1014.
στονόεις Phoen. 1500.
στόνος Phoen. 1500.
στόχισμα v. l. Hec. 1132.
στρατηλάτης Or. 563.
στρέφω Hec. 733. Phoen. 457. N. ad Med. 419. οὐραῖα N. ad Ion. 1154.
στρόφιγξ Phoen. 1125. 1126.
στρωμνή Phoen. 421.
στυγέω Alc. 350.
στῦλος, non στύλος, N. ad Iph. T. 50.
στύφλος, non στυφλός, scribendum monet M. in N. ad Bacch. 1090. sed rectius Passov. in lexico στυφλός tantum rectum censet.
σύ cum vocativo adiectivi in clausula iambica, N. ad Hec. 677. non necessario additur, ubi ἐγώ opponitur, N. ad Iph. A. 391. σέθεν schol. Or. 75. σφῷν Phoen. 460. Med. 1010. ὑμῖν ancipiti ultima, Phoen. 1084. Eur. nunquam ὑμίν et ἡμίν dicit, N. ad Phoen. 766.
σύγγαμος Phoen. 428.
συγγένεια Or. 1226.
συγγενῶς δύστηνος N. ad Herc. f. 1264.
συγγνωτός Med. 698.
σύγγονος Phoen. 1503.
συγκαλύπτω Phoen. 872.
σύγκασις Alc. 423.
συγκαταρτίζω. συγκατήρτισται N. ad Or. 33.
συγκατασκάπτω Or. 723. Phoen. 884.
συγκλείω vel συγκλῄω Hec. 427. Andr. 122.

συννεφής Phoen. 1308.
συννικάω Alc. 1113.
συννοέομαι Or. 623.
σύννοια Andr. 789.
σύννομος cum gen. N. ad Hipp. 976. ad Hel. 1488.
συνναστέω Andr. 930.
σύνοδος Hec. 104.
σύνοιδα Hec. 853. Or. 386.
συνοικέω Hipp. 162. πολλὸς ἐν ἐκπικοῖς ἤθεσιν Hipp. 1209. ἡ συνοικήσασα Alc. 750.
συνομαρτέω Or. 938.
σύνοχος N. ad Hel. 172.
συντείνω Hec. 186. fr. Alcmaeon. 5.
συντέμνω Hec. 1156.
συντήκω Or. 34. b. 273. 793. συντήκουσα pro pass. Med. 25.
συντίθημι Hec. 1160. et N. ad Hec. 1159. 1160.
σύντονος Hipp. 1351.
συντρέχω Or. 1208.
συντυγχάνω. ὁ ξυντυχὼν Hec. 1158.
συντυχία Hec. 211.
συνῳδός Phoen. 1519. Med. 997. 1259. cum not. 5.
συνωρίς Phoen. 448. 1085. Alc. 501. εὔτεκνος Phoen. 1618.
σύστημα Hec. 59.
συστράτηγος Phoen. 745.
σφαγεῖον num *victima* sit, Add. vol. 7. ad p. 441. N. ad Troad. 749.
σφαγεύς Andr. 1111.
σφαγή Hec. 566. Phoen. 1431.
σφάγιον Hec. 106. 116. 132. 302. Or. 647. 803. 830. 1272. Phoen. 174. 1110. δοῦλα σφάγια N. ad Hec. 132.
σφάζω Or. 1192. Att. σφάττω Phoen. 913.
σφάκελος Hipp. 1343.
σφακτός Hec. 1055.
σφάλλω Or. 1071. Phoen. 1419. Hipp. 6. 1404. σφάλλεσθαι φόβῳ Or. 1549. b. 1553. τύχης Phoen. 758.
σφάξ Hec. 566.
σφάττω vide σφάζω.
σφεῖς. σφέ, σφίν Or. 29. et σφί N. ad Med. 403. σφώ schol. ad Or. 903. σφῶν, σφίσι, σφᾶς ὀρθοτονοῦνται, σφέ et σφίν non, N. ad Med. 1368.
σφενδονάομαι Phoen. 1183.
σφενδόνη Hipp. 855.

σφόνδυλος Phoen. 1413. et σπόνδυλος N. ad h. l.
σφριγάω Andr. 196.
σφυρόν Phoen. 26.
σχάζω ὄμμα Phoen. 454. γῆρυν Phoen. 960. *remitto*, N. ad Iph. A. 1543.
σχεδία Hec. 108.
σχεδὸν πέλας Phoen. 1304.
σχέτλιος Hec. 766. Phoen. 1555. Alc. 841.
σχῆμα Hec. 614. Phoen. 250. Andr. 1. σχήματα οἴκων N. ad Hec. 614.
σχηματίζομαι Med. 1151.
σχιστὴ ὁδός N. ad Phoen. 38.
σχολάζω Hec. 713.
σχολαῖος Hec. 713.
σχολή Hec. 713. Or. 93. Med. 1228. Hipp. 384.
σώζω Hec. 72. 75. 246. 975. 1201. Or. 564. 634. 699. 767. 1188. Phoen. 85. 508. 900. 1089. 1420. σώζουσι θανεῖν Phoen. 600. σώζεσθαι pro σώζειν Hipp. 629. *sibi servare*, N. ad Bacch. 749. σώζεσθαι saepius quam σώζειν est *meminisse*, fr. Er. 20. not. ad v. 2.
σῶμα cum pron. poss. pro pron. person. Hec. 298. Or. 98. etiam de pluribus, N. ad Med. 1098.
σῶος. σᾶ pro σόα vel σῶα fr. Hyps. 12.
σωρεύομαι Phoen. 1195. a. b.
σῶς Hec. 973.
σωτήριος Or. 646.
σωφρονέω N. ad Hipp. 1031.
σωφροσύνη Hipp. 395. N. ad Andr. 366.
σώφρων Or. 491. 547. 1502. γνώμη N. ad Bacch. 957. τὸ σῶφρον schol. ad Andr. 366. λαμβάνειν N. ad Or. 461. cf. Ind. II. s. v. *virtus*. σωφρόνως Alc. 770.

T.

ττ et σσ in verbis, N. ad Suppl. 244.
ταλαιπωρέω Or. 661.
ταλαίπωρος Hec. 25. Or. 382.
τάλας Hec. 20. 230. 452. 1040. Phoen. 1300. Med. 1249.

τλήμων Hec. 166. 557. 758. Or. 35. N. ad Hec. 557.
τλῆναι Hec. 1099. Or. 366. Phoen. 190. Med. 1330. N. ad Or. 1520.
τλητός Hec. 154. Hipp. 840.
τοι an in interrogatione ponatur dubium, fr. inc. tr. 3. a. not. ad v. 1. et γε coniuncta, N. ad Suppl. 479. ad Iph. T. 703. τοι et δή confusa, N. ad Med. 1106. τοι ἄρα in τἄρα contractum, N. ad Hipp. 1025.
τοίνυν Hec. 974.
τοῖος et τοιόςδε N. ad Hec. 890. de accentu vocis τοιόςδε cf. N. ad Hipp. 400. ex qua prior N. ad Hec. corrigenda est.
τοιοῦτος. τοιοῦτο et τοιοῦτον N. ad Hipp. 1240. τοιαῦτα schol. ad Hec. 759. N. ad Herc. f. 216.
τοῖχον ῥέπειν fr. Alcmen. 1.
τοκάς Hec. 1133.
τόλμα Hec. 1099. Or. 930. Andr. 693.
τολμάω Hec. 323. 330. 734. 1199. 1227. Or. 741. 815. Phoen. 270. et N. ad h. l. et ad Hec. 330.
τόλμημα Or. 1057.
τομαῖος τὴν χαῖτα Alc. 101.
τοξεύω μάτην Hec. 598. et N. ad h. l. et ad Andr. 366.
τόξον. τόξα N. ad Ion. 526. μεθιέναι ibid. 259. πάλλειν fr. inc. tr. 39.
τόρνου κύκλος N. ad Herc. f. 958.
τόσος. δὶς τ. Hec. 389.
τοσόςδε ad sequentia spectat, N. ad Hipp. 622. de accentu cf. N. ad Hipp. 400. τοσόνδε γοῦν schol. ad Phoen. 1449. τοσῷδε ἧσσον Med. 322.
τοσοῦτο non usurpatum a tragicis et vett. comicis, N. ad Hipp. 1240.
τότε in re omnibus nota, N. ad Iph. A. 46. vide etiam οὗτος et ἐκεῖνος. ἢ τότ' ἢ τότε schol. ad Andr. 834. εἰς τότε, ἐκ τότε N. ad Alc. 544.
τραγικώτερος fr. Bell. init.
τραγοκτόνον αἷμα N. ad Bacch. 123.
τράπεζα θῆσσα Alc. 2.
τραῦμα. ἐπὶ τραύμασιν αἵματος Phoen. 1570
τράχηλος Or. 41.
τρεῖς pro πολλοί, Or. 424. et N. ad h. l.
τρέπω. τρέψαι et τρέψασθαι εἰς φυγήν, N. ad Suppl. 720.
τρέφω Hec. 229. quo sensu tragici dicant, N. ad Hipp. 367. pro ἔχω quo sensu, N. ad Herc. f. 970. τραφείς pro γεγώς N. ad Ion. 265. τρέφειν πατρίδα non dicitur, fr. Ant. 1. not. ad v. 6.
τρέχω. ἔθρεξα vix probum, N. ad Iph. A. 1544.
τρέω Hec. 604. Or. 1104.
τρίαινα Phoen. 188. not. 2. Λερναία Phoen. 186.
τρίβος Or. 1243. b. ἡ et ὁ, N. ad h. l.
τρίβω Hec. 1118. Med. 681.
τρίγλυφος Or. 1357.
τριγχός et θριγκός N. ad Iph. T. 73.
τρίγχωμα et θρίγκωμα N. ad Iph. T. 73.
τρικόρυθος Or. 1467. τρικόρυθες Corybantes, N. ad Bacch. 111.
τριταῖος Hec. 32.
Τροία Hec. 1115. et Φρυγία Hec. 759.
τρομερὰ βάσις Phoen. 308. φρήν Phoen. 1284. b. φρίκη Phoen. 1285.
τρόπαιον Or. 701. Phoen. 572. 1473. Andr. 754. ἱστάναι, non ἀνιστάναι N. ad Phoen. 572.
τροπή Hec. 1186.
τρόπος Phoen. 132. 390. τρόποι Hec. 850. τίνι τρόπῳ Phoen. 414. τρόπου θατέρου εἶναι Med. 808.
τροφεύς Phoen. 46. et N. ad h. l.
τροφή Hec. 839. τροφὰς τίνειν Or. 109.
τροφός de viro dictum, N. ad Herc. f. 45. ad El. 407.
τροχηλατέω Or. 36.
τροχηλάτης Phoen. 39.
τροχήλατον κῶλον N. ad Herc. f. 121.
τρόχος Or. 36. Med. 46. Hipp. 1124. not. 8. fr. Alop. 6.
τρόχωμα N. ad Iph. T. 73.
τρυγίας οἴνου Or. 115.
τρυφή Or. 1106.
τρύχομαι cum gen. quo sensu, N. ad Hipp. 144.
Τρῳάς vel Τρωιάς vel num. plur. etiam Τρῳαί, Hec. 61. 92. 162.
Τρῷος pro Τρωικός dubium, N. ad El. 1071.
Τρώς Hec. 162.
τυγχάνω Hec. 42. 51. 413. 623.

Or. 768. Phoen. 387. 512. 571. cum acc. Phoen. 1666. N. ad Hipp. 862. παρὼν τυγχάνει schol. ad Or. 1442. omisso participio ὤν, N. ad Hec. 623. ad Andr. 1090. ad Iph. A. 720. ad Ion. 731. fr. inc. tr. 40. τυχόντες εἴλετε N. ad Iph. Taur. 242. ὡς vel ὅπως τυγχάνει N. ad Hipp. 926. ὅς ἂν τύχῃ pro ὃν ἂν τύχῃς, ubi primarium quoque verbum est in tertia persona, N. ad Troad. 68. ἡ τυχοῦσα πρόφασις fr. inc. tr. 27.

τύμβος Hec. 106. γέρων Med. 1199. πρὸ τύμβου Or. 1011. b.

τύπος Hipp. 855.

τυραννικός Med. 352. δόμος Hec. 55.

τύραννος Hec. 363. Phoen. 40. Hipp. 538. ἡ Hec. 792. 799. regia filia, N. ad Med. 42.

τυρός Or. 115.

Τυρσηνίς adi. Med. 1332.

τυφλὸς πούς Phoen. 884. c. 1549. τυφλὴ χείρ Phoen. 1699.

τύφω Hec. 473. Phoen. 1154. num duplici acc. iungatur, N. ad Bacch. 8.

τυφώς et Τυφώς Phoen. 1154.

τύχη Hec. 338. 486. 833. Or. 80. 624. 1530. b. Phoen. 413. 821. 892. 897. 1653. Med. 1106. 1193. Hipp. 469. Alc. 1080. Andr. 195. de eventu consilii, N. ad Hel. 1424. et αὐτόματον schol. ad Hec. 848. κακή et βαρεῖα Phoen. 1345. αἵματος Phoen. 1574. δύστηνος N. ad Hipp. 267. τύχην λαμβάνειν N. ad Ion. 748. τὸν δαίμονα τῇ τύχῃ διδόναι N. ad Phoen. 1653.

Υ.

ὕβρεις N. ad Suppl. 495. ad Herc. f. 726.

ὑβρίζω Hec. 63. Or. 426. ὑβρισμένα σημεῖα Phoen. 1111. et N. ibid. v. 1112.

ὕβρισμα Or. 1637. N. ad Suppl. 495. τίθεσθαι schol. ad Or. 1081.

ὑγιής Or. 579. Phoen. 201.

ὑγρὰ κόνις Phoen. 1664. χείρ Phoen. 1439. et N. ad h. l.

ὑγρότης ἐναντία Phoen. 1256.

ὑδραίνω κρατῆρα N. ad Iph. T. 158.

ὕδωρ prima ancipiti, Phoen. 1084.

Ὕης Phoen. 650.

ὕλη Hec. 626.

ὑμέναιος Hec. 413. Phoen. 822. ποιμνίτης Alc. 504.

ὑμήν Hec. 413.

ὑμνέω Phoen. 438. Med. 423. et N. ad h. l.

ὑμνοπόλος Hec. 413.

ὕμνος Hec. 413.

ὑμνῳδέω N. ad Ion. 6. (Eustathii locus ibidem citatus est ad Dionys. Perieg. 1181.)

ὑπάγω Hec. 1008. (ibid. in t. et schol. ad v. 1002. a. ἐπήγαγε.) Andr. 429. 888. et N. ad h. l.

ὑπαντιάζω cum acc. N. ad Iph. A. 148.

ὑπάρχω Phoen. 1223. 1582.

ὑπασπιστής Phoen. 1213. Rhes. 2.

ὕπαφρον ὄμμα Rhes. 707. et N. ad h. l.

ὑπέγγυον Hec. 1002. a. b. 1005. δίκῃ καὶ θεοῖς N. ad Hec. 1006.

ὑπείκω Or. 688.

ὑπεῖπον N. ad Herc. f. 942.

ὑπεισέρχομαι N. ad Ion. 850.

ὑπεκλαμβάνω N. ad Herc. f. 977.

ὑπεκπέμπω Hec. 6.

ὑπεκτίθημι Andr. 69.

ὑπεκτρέφω πατρίδα non dicitur, fr. Ant. 1. not. ad v. 6.

ὑπεκτρέχω. ὑπεκδράμῃς Andr. 415. ὑπεκδραμεῖν et ὑπερδραμεῖν confusa, N. ad Phoen. 578. ἀγῶνα fr. Alcmen. 14. ὑπεκδραμούμενοι θεούς schol. ad Phoen. 873.

ὑπεξάγεις με πόδα Hec. 795. et N. ad h. l.

ὑπεξέρχομαι Phoen. 1465.

ὑπεξίστημι. ὑπεκστὰς ἠδικηκέναι pro τοῦ ἠδ. an dici possit dubium, fr. Phil. 11.

ὑπέρ Hec. 30. 37. 89. Or. 487. 1357. Phoen. 671. 1228. pro ὑπό Add. vol. 6. ad p. 74. ὑπέρ et ἀπό confusa, N. ad Hec. 664. ὕπερ in anastrophe, N. ad Andr. 484. ad Suppl. 1130. ὑπὲρ τῆς πατρίδος et similia, N. ad Phoen. 1326. ὑπέρ et περί τινος θνήσκειν, μάχεσθαι etc. Add. vol. 7. ad p. 125. ὑπὲρ σκηνήν N. ad Hec. 53.

ὑπεραίρω Phoen. 1090.
ὑπέραντλος Hipp. 761. cum not. 10.
ὑπεραῤῥωδέω τινί pro τινός N. ad Med. 903.
ὑπερβαίνω Phoen. 1180. cum gen. pro acc. N. ad Ion. 1320.
ὑπερβάλλω Or. 433. 680. 1639. Phoen. 1090. Alc. 153. πύλας et τύχας Alc. 812. cum gen. pro acc. N. ad Ion. 1320.
ὑπερβολή. εἰς ὑπερβολὴν πατρός fr. Ant. 1. not. ad v. 6.
ὑπερέχω Phoen. 1384. N. ad Hipp. 1355.
ὑπερθέω Andr. 195.
ὑπερθρώσκω Hec. 806.
ὑπέρκοτος, ὑπερκότως N. ad Herc. f. 1059.
ὑπεροράω cum gen. et acc. N. ad Bacch. 476.
ὑπερπαθέω Phoen. 1456.
ὑπερτέλλω Hec. 989. Or. 6. 828.
ὑπερτρέχω Phoen. 578. ὑπεϱδραμεῖν et ὑπεκδραμεῖν confusa, N. ibidem; ἀγῶνα fr. Alcmen. 14.
ὑπερφέρω *excellere*, Hec. 265. et N. ad h. l. τόλμῃ τόλμαν N. ad Heracl. 553.
ὑπέρφευ Phoen. 549. 550.
ὑπερφρονέω cum gen. et acc. N. ad Bacch. 476.
ὑπέρχομαι Hipp. 989. et N. ad h. l.
ὑπέχω δίκην Hec. 1229. Or. 1644. ὑπέχειν et ἐπέχειν μαστόν N. ad Andr. 224.
ὑπήκοος Hec. 296. τινός et τινί N. ad Heracl. 286.
ὑπηρετέω τῇ νόσῳ fr. Ant. 1. not. ad. v. 7.
ὑπνοδότειρα νύξ Or. 171.
ὕπνου θέλγητρον Or. 201. b.
ὑπό Hec. 6. 339. 747. Phoen. 791. b. pro μετά N. ad Hipp. 1289. pro ὑπέκ N. ad Hec. 53. 654. ad Andr. 442 ad El. 694. cum dat. in poëtis aeque usitatum ac cum gen., N. ad Iph. A. 1261. ὑπό et ἀπό diff., N. ad Hel. 20. ὑπ' ἀργίας schol. ad Herc. f. 586. ὑπ' αἰχμῆς N. ad Hec. 1191. ὑπὸ γῆν et ὑπὸ γῆς N. ad Hec. 144. fr. Meleagr. 13. ἀσπίδων ὕπο N. ad Phoen. 1467. φονία ἐριννὺς ὑπ' ἀλαστόρων N. ad Med. 1250. ὑπό τινος τίμιον εἶναι N. ad Heracl. 597. πεσεῖν ὑπ' ἀνδρὸς χλαῖναν fr. Peliad. 6.
ὑποδεχθείς pro ὑποδεξάμενος N. ad Heracl. 752.
ὑπόδρομος Phoen. 1391.
ὑποπέμπω Hec. 206.
ὑποπτήσσω Hec. 176. Or. 765.
ὕποπτος Hec. 1111. εἰς ὕποπτον Phoen. 1210.
ὑπόροφος βοή Or. 146. ὑπόροφος et ὑπώροφος N. ad h. l.
ὑπόσπονδος Phoen. 81. 273.
ὑποστέλλομαι Or. 596.
ὑποτείνω Or. 903.
ὑποτίθημι Or. 1179. ὀργῇ ἥσυχον πόδα N. ad Bacch. 601.
ὑποχωρέω Phoen. 690.
ὑπώροφος Phoen. 299. et ὑπόροφος N. ad Or. 146.
ὑστερέω et προφθάνω opp., Phoen. 976. ὑστερεῖν τινος *amittere aliquid*, N. ad Iph. A. 1190.
ὕστερος Phoen. 148. 1432. τὰ ὕστερον Or. 1490. — ὑστάτην ὄπα Hec. 550. et N. ad h. l.
ὑφάπτω Or. 610.
ὕφασμα Or. 25.
ὑφίεμαι Phoen. 31. et N. ad h. l. ὑφειμένη N. ad Herc. f. 72.
ὑφιζάνω Phoen. 1382.
ὑφίστημι. ὑπέστη Phoen. 1470.
ὑψηλός εἰμι ἐπί τινι Hipp. 723.
ὑψίζυγος Phoen. 74.

Φ.

φ et π propinqua, Hipp. 1343.
φαεννός N. ad Phoen. 84.
Φαίδρα Hec. 441.
φαιδρωπός Or. 882.
φαίνω Hec. 47. 310. 345. Phoen. 310. φαίνεσθαι et δοκεῖν N. ad Hipp. 1068.
φάκελος et φάκελλος N. ad Cycl. 242.
φανός et πανός fr. Alcmen. 16.
φαντάζομαι Phoen. 93. Andr. 858.
φάντασμα Hec. 54. 90. et φάσμα confusa, N. ad Hec. 692.
φάος Hec. 165. 412. 695. 1190. Phoen. 1305. σκοτεινόν N. ad Herc. fur. 633. ἐν φάει βίος schol. ad Phoen. 1281. ἐν φάει εἶναι Phoen. 1339. et N. ad Suppl. 199. φάος ὁρᾶν. schol. ad Phoen. 1084. βλέπειν N. ad

Rhes. 968. ἐν φάει φέγγος ὁρᾶν N. ad Hel. 530.
φάρμακον Hec. 861. Or. 1183. σοφόν Phoen. 472. φάρμακον et μαγεία Or. 1488.
φάρος Hec. 1057. extr. 1059. Andr. 815. et φᾶρος Phoen. 1084. φάρος vel potius φᾶρος N. ad Hec. 1059. φάρος σκοτεινὸν βλεφάρων N. ad Herc. f. 633.
Φάρος Phoen. 1084.
φάσγανον Hec. 538. 703. et μάχαιρα diff., N. ad Iph. Aul. 1543.
φάσμα Hec. 69. 692. Or. 867. et φάντασμα confusa, N. ad Hec. 692.
φάτις Phoen. 23.
φαῦλος Phoen. 94. 496. *simplex*, fr. Lic. 1. — φαύλως N. ad Herc. f. 89.
φέβω Phoen. 361.
φέγγος Hec. 32. 1011. 1044. ἐν φάει φέγγος ὁρᾶν N. ad Hel. 530.
φείδομαι Hec. 384. Or. 383. 384. Med. 405.
φέρβω Hipp. 74. φέρβομαι σοφίαν Med. 821.
φερνή Phoen. 1586. Med. 945. fr. Phaëth. 18. et ἕδνα Or. 1657.
φέρσαι vel φέρψαι Phoen. 796.
φερτός Hec. 155.
φέρω Hec. 14. 62. 162. 305. 373. 588. 1217. Or. 156. Phoen. 1015. 1758. *nuntiare*, N. ad Hec. 162. ad Phoen. 1337. φέρε schol. ad Phoen. 571. φέρεσθαι Or. 650. 973. οἴσεται *pass.* Or. 430. *act.* Phoen. 253. (sed praestat ibi εἴσεται) βίᾳ φέρειν Med. 245. βοήν N. ad Or. 146. ἱερὰ θεῶν schol. ad Hec. 787. φέρεσθαι εὐσέβειαν N. ad Or. 491. similiter simplex φέρεσθαι explicatur, N. ad Bacch. 1233.
φεῦ Hec. 55. 932. a. 1214. Or. 1148. Phoen. 1741. φεῦ δᾶ Phoen. 1296.
φεύγω Or. 587. Phoen. 897. num φευξούμεσθα dixerint Attici, N. ad Hipp. 1091. φεύγων ἐκφεύγω schol. ad Phoen. 1216. φεύγειν φόνον vel αἷμα N. ad Med. 790. λόγον N. ad Heracl. 907. φεύξομαι μητροκτόνος schol. ad El. 969. et N. ad h. l.
φημί Hec. 249. 270. omisso δεῖν fr. Hipp. 1. τί φῄς non solet extra versum poni, N. ad Hel. 706.
φθάνω Or. 924. 1213. Phoen. 1280. 1468. οὐ φθάνοιτ' ἔτ' ἄν N. ad Or. 924. ad Alc. 678. οὐκ ἂν φθάνοις ἄν N. ad Iph. T. 235.
φθέγγομαι Hec. 188. Phoen. 475.
φθέγμα Andr. 906.
φθείρω Hec. 58. φθείρεσθαι N. ad Hel. 774.
Φθιάς Hec. 448.
φθίνω *exitum habere*, N. ad Hipp. 371.
φθίω Hec. 134.
φθογγή Hec. 335.
φθονέω Hec. 235. Or. 28. b. El. 30. fr. Dict. 16.
φθόνος Or. 963. Phoen. 545. et μέμψις diff., Hec. 285. et N. ad h. l. φθόνῳ βάλλειν N. ad El. 896.
φιλαίματος Phoen. 174.
φιλανδρία Andr. 229.
φιλέω Hec. 841. Phoen. 174. 847. Hipp. 160. φιλεῖ εἶναι κακούς fr. Antig. 11.
φίλιος in φίλος depravatum, non contra, N. ad Med. 139.
φίλιππος Hec. 9. 425. Hipp. 579.
φιλόπλουτος ἅμιλλα N. ad Iph. T. 393.
φίλος Hec. 30. 41. 73. 283. 308. 406. 512. 841. 1194. Or. 472. Phoen. 777. 955. 1701. Med. 836. pro possessivo, sed non simpliciter tragici dicunt, N. ad Phoen. 1694. ad Hipp. 198. ἐμὸς φίλος cum subst. N. ad El. 407. et Add. ad h. l. οἴκοθεν φίλος schol. ad Med. 503. τὰ μὴ φίλα Hec. 1227. φίλτερος, φίλτατος Hec. 932. c. φίλτατον Phoen. 406. φίλτατα Med. 16. ὦ φιλτάτη μοι non dicunt tragici, nisi addita alia voce, N. ad Suppl. 330.
φιλότεχνος ζωή Phoen. 965. 1325.
φιλότης Or. 1041.
φιλοτιμία Phoen. 532.
φιλότιμος Phoen. 567.
φιλοτραφής fr. Aug. 14.
φιλόψογος Phoen. 198.
φιλοψυχέω Hec. 312.
φιλόψυχος Hec. 345.

X.

χλοηφόρος Phoen. 647. 653.
χλωρός Hec. 124. χλωρὰ δάκρυα N. ad Med. 911. χλοερός schol. ad Phoen. 660. de utraque forma cf. N. ad Suppl. 599.
χνοῦς, ἡ, fr. inc. tr. 268.
χοή Hec. 524. 530. Or. 96. 1180. Phoen. 933.
χοιράς Andr. 1241.
χορεύω Βρόμιον N. ad Bacch. 103.
χοροποιός Hec. 898. χοροποιοὶ χάριτες Phoen. 788.
χόρτος Alc. 513. N. ad Andr. 17. (ubi corrige τριγχοί pro τρίγχοι) fr. Antiop. 9.
χραίνω Hec. 363. ἄστυ καὶ ἀγορᾶς κύκλον Or. 906. 907.
χράομαι. οὐ κεχρήμεθα Med. 338. χρησθείς pro χρησάμενος N. ad Heracl. 752. sed cf. Herm. ad Soph. Ant. 24.
χρεία vide χρεώ.
χρέος N. ad Iph. A. 362. ad Heracl. 95.
χρεώ cum duplici acc. Phoen. 470. χρεία et χρεώ ἐστί τινά τινος N. ad Hec. 955.
χρεών Hec. 589. Hipp. 1246. Herc. f. 808. semper articulum asciscit apud Eur., N. ad Herc. fur. 21. fr. Melan. 15. nunquam est *praestat*, fr. Andromed. 29. cum χρή et χρῆν confusum, vide χρή.
χρή Hec. 228. 257. 962. (hoc postremum scholion pertinet haud dubie ad v. 963. ibique legendum ὁ παρὼν ἀντὶ μ έ λ λ ο ν τ ο ς, non ὁ π. ἀ. ἐ ν ε σ τ ῶ τ ο ς.) 963. Or. 1647. Andr. 343. cum dat. personae, N. ad Ion. 1316. χρῆν schol. ad Hec. 624. Or. 585. Phoen. 1602. N. ad Suppl. 1116. ad Heracl. 701. χρή et χρῆν confusa, N. ad Hec. 262. ad Hipp. 344. 467. 636. ad Alc. 669. ad Andr. 213. 424. idque saepius alias in MSS. et edd. factum est. χρή, οὐ χρή et ἐχρῆν, οὐκ ἐχρῆν N. ad Hipp. 296. χρῆν pro χρή restituendum, N. ad Alc. 955. ad Heracl. 954. fr. Inon. 13. χρή et χρεών N. ad Hec. 279. χρή vel χρεών pro χρῆν restituendum, N. ad Heracl. 491. χρῆν et χρεών confusa, N. ad Herc. f. 808.
χρῄζω Hec. 513. 560. Or. 873. 1188. Phoen. 557. 873. N. ad Suppl. 597. differt a χρήζω *vaticinor*, N. ad Hel. 516. τὸ χρῇζον N. ad Iph. A. 1006. κεχρήμεθα N. ad Med. 338.
χρήζω *vaticinor*, rectius quam χρῄζω, N. ad Hel. 516.
χρῆμα Or. 900. χρῆμα θηλειῶν Phoen. 198. N. ad Andr. 181. 718. τί χρῆμα schol. ad Hec. 956. sequentibus sine copula praemissum, N. ad Cycl. 99. ad Heracl. 641. pro simplici τί, N. ad Herc. f. 702.
χρήσιμος Or. 897. Phoen. 1741.
χρησμός Phoen. 907. Hipp. 1339.
χρηστόν, τό, Or. 441. τὰ χρηστά Hec. 1203.
χρίμπτω Andr. 521.
χροΐζω λέχος N. ad Heracl. 910.
χρόνιος Or. 475. 728. Phoen. 14. 367. χρόνια adv. Or. 148. a. 150.
χρόνος non recte pro καιρός fr. Cresph. 14. χρόνῳ Or. 777. 1194. Phoen. 872. Med. 893. N. ad Phoen. 166. ἐν χρόνῳ μακρῷ schol. ad Or. 968. τίνος χρόνου Or. 1204. χρόνον παλαιόν Hipp. 905. N. ad Iph. A. 409. πολλοῦ χρόνου ζῆν N. ad Suppl. 1123.
χρύσασπις Phoen. 1372.
χρυσεόνωτος Phoen. 1130.
χρυσεοπήνητος Or. 829.
χρύσεος Hec. 906. Andr. 147. primam apud tragicos saepe corripit, N. ad Troad. 850.
χρυσεοσάνδαλος Or. 1452.
χρυσεότευκτος Phoen. 220.
χρυσήλατος Phoen. 62.
χρυσόδετοι περόναι Phoen. 805.
χρυσοκόλλητος Phoen. 2.
χρυσόμαλλος N. ad El. 719.
χρυσοπήληξ στάχυς Phoen. 939.
χρυσός felicem rerum statum indicat, N. ad Andr. 169.
χρυσότυπος N. ad El. 468.
χρυσοφαής Hec. 630. Hipp. 1266.
χρυσοφόρος Hec. 149.
χρυσῶπα acc. a χρυσώψ, N. ad Bacch. 519.
χρώζω Phoen. 1625. not. 10. κεχρώσμεθα *pass.* Med. 494.
χρῶμα ἀλλάσσειν Phoen. 1246.
χρώς Hec. 403. 543. Or. 809. Med. 1393.
χῶμα Hec. 218. Alc. 1007.

II. INDEX RERUM.

A.

B.

D.

F.

borum quintae coniugationis (i. e. in λ, μ, ν, ρ), schol. ad Or. 512. fut. verborum in ίζω Attici non in ίσω, sed in ιῶ formant, N. ad Alc. 76. ad Iph. T. 18. sed vide N. ad Troad. 1224. ad Heracl. 152.

G.

Ganymedes Or. 126. 1374.
Gemini fluvii, vide *Didymi.*
genitivus a scholiastis per varias praepositiones explicatus, ubi plerumque alia explicatio praestat: Hec. 579. 650. 735. Or. 41. Phoen. 373. 719. 934. 1343. cf. N. ad h. l.; schol. ad Phoen. 1370. Med. 441. 1212. Hipp. 152. 160. Alc. 5. Hel. 77. genitivus *obiecti*, et quidem personae, cui quid destinatur, Or. 123. N. ad Phoen. 934. 1013. ad Iph. T. 758. personae, a qua quid proficiscitur, schol. ad Phoen. 658. 1732. b. N. ad Andr. 1166. ad Alc. 1135. (sed pro exemplo e Suppl. 1039. ibi allato aliam in textu lectionem dedit M.) ad Hel. 363. causae, propter quam aliquid fiat, N. ad Or. 422. ad Andr. 1014. ad Troad. 737. rei, de qua agitur, pro περί cum gen. *de*, N. ad Suppl. 999. ad Iph. A. 1104. ad Hel. 1147. pro *contra*, N. ad Andr. 28. pro ἀντί, N. ad Rhes. 464. pretii, N. ad Alc. 1035. (cf. Gr. gr. §. 364.) rei, qua quid liberum est, N. ad Iph. A. 537. rei, quam quis possidet, substantivo, a quo pendet, non indicante possessionem, N. ad Iph. T. 1208. rei, propter quam adiectivum nomini convenit, N. ad Or. 215. ad Andr. 994. loci, in quo quid est, N. ad Hipp. 153. ad Iph. T. 1231. ad Cycl. 293. loci, ex quo quid proficiscitur, N. ad Ion. 462. ad El. 1276. pro εἰς cum. acc., N. ad Iph. T. 1035. substantivi pro adiectivo, N. ad Phoen. 660. 1491. ad Andr. 994. ad Iph. T. 133. gen. post adiectiva, qualis est post *pronomina* τίς, τις etc. (vide s. v.) tantum ubi subiecti loco est, N. ad Herc. f. 280. gen. apud adiectiva in exclamationibus, N. ad Med. 1017. in exclamationibus sequente infinitivo, N. ad Alc. 849. (cf. Gr. gr. §. 371. 544.) gen. omisso εἰς explicandus, N. ad Ion. 443. non nisi insolenti ellipsi explicandus, N. ad Heracl. 833. gen. *absolutus* e confusione duarum constructionum ortus, N. ad Andr. 363. idem omisso subiecto αὐτοῦ ex praecedentibus intelligendo, pro alio participii casu, N. ad Hel. 58. duo genitivi diversa vi uni verbo vel substantivo additi, N. ad Phoen. 934. ad Suppl. 49. ad Iph. T. 1231. ad Herc. f. 556. — Genitivus in οιο raro apud tragicos in melicis legitur neque eliditur, N. ad Hec. 462. ad Med. 821. ad Alc. 472. ad Iph. A. 1056. suspectus apud tragicos, N. ad Iph. T. 1116. de gen. Attico in ἄστεως cf. N. ad Bacch. 795. 810. idem neglectus in πόλεος, N. ad Heracl. 95. ad Ion. 597. ad El. 410. ἄστεως et πόλεως disyllabum, N. ad El. 296.
genus masculinum praestat feminino, Or. 1. a. b. 2. transit in neutrum, Med. 140. adiectivi non convenit cum nomine suo, sed ad sensum profertur, N. ad Phoen. 1288. adiectivum masc. cum nomine fem. iunctum, N. ad Iph. T. 818. adi. fem. cum substantivo neutro iunctum, schol. ad Phoen. 1024. N. ad Or. 261. ad Bacch. 592. praedicatum neutrum apud nomen alius generis, cogitato τι explicandum, N. ad Or. 400. et in relativo genus non congruit, schol. ad Or. 634. τοῦτο sequente nomine masc. vel fem., N. ad Med. 772. τοῦτο et αὐτά praegresso fem., N. ad Bacch. 183. 286. τίς et τί sequente nomine masc. vel fem. diversum, N. ad Iph. A. 945. similiter in ὅστις et ὅτι, N. ad

H.

L.

M.

N.

O.

Q.

R.

S.

T.

III. INDEX SCRIPTORUM.

CORRIGENDA.

Vol. 4. p. 241. lin. 7. scribe 1041. pro 1141. — P. 316. lin. 5. inf. *ἐθανατώδης* pro *ἐθανατώσας*. — P. 317. lin. 3. inf. *ἅτε* post *τὸ γὰρ* omissum est. — P. 532. Or. v. 1547. lin. 7. *δυστυχοῦντα* pro *εὐτυχοῦντα*. — Vol. 5. p. 146. lin. 22. 664. pro 678. — P. 156. lin. 24. 710. pro 727. — P. 173. lin. 11. (Od. δ', 611.) pro (δ', 611.) — P. 196. lin. 4. inf. 576. pro 756. — P. 321. lin. 8. inf. *ἱκετεύεις με* pro *ἱκετεύω σε*. — P. 346. lin. 7. 585. pro 385. — P. 365. lin. 4. *τοὺς ἄνδρας* pro *τὰς ἄνδρας*. — P. 370. lin. 5. *λέγειν* pro *λέγειον*. — P. 432. lin. 16. *ἀνταναχλάσεις* pro *ἀντανaλάσεις*. — P. 510. lin. 7. 1328. pro 1338. — P. 554. schol. ad v. 205. adscriptum pertinet ad v. 215. eoque transponendum est. — P. 569. in schol. ad Andr. 457. transponenda videntur verba: *ὅστις σὲ πολλάκις ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τῆς παρατάξεως σὲ ἑστάναι* etc. pro *ἐπὶ τῆς παρατάξεως ἀντὶ τοῦ* etc. — Vol. 6. p. 60. lin. 11. inf. et p. 89. lin. 9. inf. ante *Pers.* adde *Aesch.* — P. 60. lin. 10. inf. 548. pro 540. — P. 72. lin. 7. inf. 397, 37. pro 397. — P. 73. lin. 2. 889. pro 898. — P. 104. lin. 3. 540, 18. pro 518. — P. 146. ad Or. 87. lin. 1. scribe *α'*. p. 146, 9. pro *κ'*. p. 809, 37. et lin. 6. Od. *τ'*. p 1856, 9. pro Oed. *τ'*. p. 1856, 14. Quae lin. 8.. sequuntur verba *καὶ παρ' Εὐριπίδῃ* leguntur lin. 14. et lin. 10. scribe *κ'*. p. 809, 36. pro *α'*. p. 146, 12. — P. 302. lin. 22. 335. pro 339. — P. 306. lin. 13. inf. post Il. *χ'*. adde p. 1254, 25. — P. 405. lin. 15. post *Phil.* adde 316. — P. 416. ad Phoen. 1749. Eustathii lectio *ὀδυρμῶν* pro *ὀδυρμάτων* addi poterat. — P. 516. lin. 5. 1099. pro 1109. — Vol. 7. p. 17. lin. 1. scr. p. 353, 15. (p. 267, 28.) pro p. 267, 28. (p. 353, 15.) — P. 29. ad Hipp. 282. Eustathii locus revera legitur p. 333., 44. non p. 335., 44. — P. 36. lin. 13. 22. pro 27. — P. 91. lin. 16. p. 513, 42. pro 515, 42. — P. 95. lin. 3. p. 599, 22. (p. 456, 19.) pro p. 456, 19. (559, 22.) — P. 100. lin. 18. 722. pro 772. — P. 121. lin. 22. 178. pro 117. quod vitium ex ipsa Lobeckii editione huc translatum est. — P. 170. lin. 21. 218. pro 280. — P. 211. lin. 14. Il. *ι'*. p. 725, 19. (p. 616, 45.) pro Il. *ι'*. p. 616, 45. — P. 283. lin. 22. 205. pro 201. — P. 299. lin. 3. *nimium* pro *nimirum*. — P. 327. lin. 6. [illegible]. *doceri* pro *docere*. — P. 333. lin. 20. *peregre* pro *pergre*. — P. 356. 13. haeus. (T. VII. p. 30 sq.) pro (T. VII. hoeus. p. 30 sq.) — P. 411. lin. 18. 1568. pro 1562. — P. 466. lin. 20 et p. 470. lin. 4. inf. 607. pro 608. — P. 488. lin. 21. 825. pro 824. — Vol. 8. p. 151. lin. 12. *debet* pro *decet*. — P. 217. lin. 13 sq. inf. *ἀντιβίην* et *τόν* pro *ἀντιβιήν* et *τάν*. — P. 309. lin. 8. inf. p. 166, 23. pro 166. — P. 325. lin. 20. post *Soph.* adde *Ant.* — P. 326. lin. 4. inf. 645. pro 745. — P. 341. lin. 6. inf. 794. pro 694. — P. 406. lin. 6. inf. 1602. pro 1692. — P. 427. lin. 1. 855. pro 955. — P. 442. lin. 17. inf. Hec. 284. pro Hec. p. 284. — In Addendis addendum est *a fin.* ad p. 200. v. 10., p. 378. v. 10. et p. 421. v. 8. —

Vol. 9. Voces monosyllabae a vocali incipientes praeter perpauca exempla acuto notatae sunt, pro quo gravis esse debebat, saepissime *οὔδ'* et *μήδ'* pro *οὐδ'* et *μηδ'* scriptum et in accentu verbi *εἶναι* saepius peccatum est. Sic *πίπτον* quoque et *ῥίψον* pro *πῖπτον* et *ῥῖψον* expressum legimus. Praeterea haec sunt corrigenda: P. 30. fr. Alcm. 7. Grotius transponere debebat: *Λεινόν τι τέχνων φίλτρον ἀνθρώποις θεὸς Ἔθηκεν.* — P. 69. lin. ult. et p. 70. lin. 2. *στῦλον* pro *στύλον*. — P. 73. lin. 19. et p. 76. lin. 17. *Ἄμφιον* pro *Ἀμφίον*. — P. 180. lin. 2. inf. post *Eur*. insere *Hec*: — P. 191. lin. 8. *Λυκούργῳ* pro *Λυκούρῳ*. — P. 215. lin. 25. *tune* pro *tunc*. — P. 240. lin. 19. *at* pro *ad*. — P. 307. lin. 1. *ad. Od.* pro *ad Il.* — P. 337. lin. 11. p. 107, 31. pro p. 107, 45. Ad lin. 15. animadvertendum est, *in* Eustathii ed. Lips. legi *ἐν Σολεῖ* pro *ἐν Συλεῖ*, quod an vitium Romanae quoque editionis sit non memini. — P. 369. lin. 17. *σκλήρ'* pro *σκλῆρ'*. — P. 378. lin. 12. *Λῦπαι* pro *Λύπαι*. — P. 412. lin. 19. *λογογράφος* pro *λογόγραφος*. — P. 424. lin. 5. 841. pro 844. — P. 433. lin. 13. *σφαλῶμεν* pro *σφάλωμεν* — Leviora omisi.

SCHOLIA VATICANA

IN

TROADES ET RHESUM.

Scholia haec primum in editione Euripidis Glasguensi anni 1821. e Codice Vaticano descripta, L. Dindorfius in sua Euripidis editione anni 1825. sic exprimi se iussisse dicit, ut ne minimam quidem in verbis ipsis mutationem admitteret; ne si semel mendis purgata repetere suscepisset, aut charta et otio sibi ad persequendas tot minutorum vitiorum emendationes abutendum esset, aut, tacite sublatis, fides sua non satis tuta videretur. Quidquid igitur emendandum censeret, in margine tantum se indicasse: multa vero ne tangere quidem aut licuisse aut tanti fuisse. Quum a bibliopola rogatus indices ad Matthiaei Euripidis editionem conscribendos suscepissem, non inutile fore existimabam, si scholia haec, quae non modo, ut Dindorfius dicit, insigni fragmentorum omnis generis scriptorum copia referta neque inutilia sunt ad intelligendas emendandasque has ipsas fabulas, sed etiam, ut mihi videtur, satis puro dicendi genere et ni fallor vetustate reliqua in Euripidem scholia longe superant, quantum fieri posset emendata rursus ederentur. A quo consilio quamquam primum absterrebar et ingenti lacunarum numero et aliis permultis vitiis quae vix sanari posse videbantur, tamen quum per duodecim annos has insignes scholiorum reliquias paene neglectas viderem, ad emendandas eas pro viribus meis conferre in animum induxi. Ad opus aggressus saepe quidem desperabam, saepe abiicere in animo erat; postquam autem cognovi, multa in hisce propter incertam emendandi rationem ne tangere quidem licere, multa tam mutilata esse, ut neque hariolando scholiastae cogitata certo se assecuturum quisquam sperare possit, in incepto perstare constitui. Emendavi igitur et in textum recepi, quaecunque non ad sensum modo, sed etiam ad verba necessaria videbantur. Quo in opere si audacia provectum artis criticae fines me transgressum esse Viri Docti censebunt, considerent velim his scholiis interdum non nisi acri remedio opem ferri posse; nec timeo iustam eorum reprehensionem sicubi erraverim, immo gaudebo si et ipsi operae pretium duxerint ad integranda haec scholia meliora conferre. In grammaticis rebus haec fere emendavi: Coniunctivum reposui post ὅταν Troad. 999. Rhes. 245., nam constanter post ἐάν eiusque composita coniunctivo utitur scholiasta his locis: Troad. 204. 226. 458. 649. 1050. Rhes. 245. 248. 524. Ἄν particula apud indicativum praeteriti in apodosi enunciationis hypotheticae, quae quatuor locis recte

legitur, Troad. 399. 410. 925. 1119., omissa est *ibid.* 921. 1233; altero loco casu excidisse videtur, altero totum scholion emendationem requirit; recipiendam esse ἂν particulam probabile est. In enunciationibus finalibus praegresso praesenti tempore recte coniunctivus legitur Troad. 899. 1119. 1166. 1248. 1257. *bis*, optativus praegresso praeterito Troad. 1119.; falso indicativus pro coniunctivo apparet Troad. 1144. 1257. et pro optativo v. 1128. Hos omnes corrigendos existimavi, quanquam probe sciam reliquos in Euripidem scholiastas minime accuratos esse in modorum usu; sed deteriores sunt et recentiores videntur hoc scholiasta. Unum tantum locum Troad. 304. corrigere dubitavi; is enim ab auctore suo, quicunque is fuit, ita profectus esse videtur. Quomodo defendam non habeo, nisi dicas coniuncta hic esse plurium neque unius aetatis auctorum scholia. In emendandis locis, qui ad res literarias, mythologicas et astronomicas spectant, valde doleo, quod in hoc terrarum angulo a literarum commercio paene alieno librorum copia nec publica nec privata ita adiutus fui, ut probabili ratione in hisce munere fungi possem. Etsi igitur in multis qua in re lateat vitium mihi perspexisse visus essem, omittere tamen coactus sum; eademque librorum inopia, si in aliis quoque aut tacui aut minus recte versatus sum, me impeditum credant veniamque dent aequi harum rerum iudices. Ceterum in scholiis ad Troades Dindorfiana tantum editione uti potui, ad Rhesum et Glasguensem habui nec nisi minutos quosdam typothetae errores in editione Dindorfii deprehendi; praefationes editionis Glasguensis integras addidi.

Olsnae Id. April. MDCCCXXXVII.

Kampmann.

AD LECTOREM.

Notandum est horum scholiorum notitiam, quorum apographum (hic verbum verbo impressum) pro singulari sua humanitate arcesessentibus nobis misit vir doctus Hieronymus Amatius, deberi omnino Emsleio. Is in Indice Codicum ad suam Euripidis Medeae editionem sic incipit:

„Rom. A. Vaticanus 909. Bibliothecae Vaticanae, bombycinus, scriptus saeculo duodecimo, ut ab optimo harum rerum indice audivi. Inter omnes fabularum Euripidearum codices, quos possidet Bibliotheca Pontificia, hunc praestantissimum simul et antiquissimum appellarunt custodes. Complectitur novem tragoedias, primas septem scilicet, Troadas et Rhesum. Rhesus in fine mutilus est. Omnibus accedunt scholia in margine scripta, glossae interlineares, necnon variae lectiones, quarum nonnullae ab ipso codicis scriptore additae sunt, pleraeque vero a diversa eaque non una manu. Textum huius fabulae, quem exhibet codex, bis cum Aldina editione contuli, omnesque fere varias lectiones a librariis indicatas enotavi. Scholia vero, quae lectu difficiliora sunt, propter temporis angustiam vix inspicere potui, nedum cum Arseniana ἐκδόσει conferre. Scholia in Troadas et Rhesum, praeter pauca in Rhesum, quae nuper protulit Matthiae, nondum edita sunt. Quae pertinent ad Troadas, fortasse nonnisi in hoc codice Romano exstant. Certe Bibliotheca Laurentiana, qua sola in scholiis ad posteriores tragoedias colligendis usus est Matthiae, nullum codicem habet, qui eam tragoediam complectatur.“

J. B.

AD LECTOREM.

Monitos vellem viros doctissimos, ad quos hae schedae nostrae pervenient, scholia ista adeo minutis, deficientibus, et evanidis litteris scripta esse, ut palaeophilos superiorum ac nostrorum temporum deterruerint: Nec certe per chartae genus, *quod* bombycinum appellamus, auxilii aliquid a medi*caminibus illis* sperandum erat, quae nunc membranis adhiberi solent. Nos quidem plura etiam emendare et supplere meditando potuissemus: Verum aliis aliisque distinemur laboribus. Utcunque tamen scholia ipsa primum ab experientia et curis nostris prodeant, in lucem sane proferri merentur; quum et sensum maxima parte sat clarum exhibeant, et nominibus ac fragmentis auctorum hactenus ignoratis abundent.

Hieronymus Amatius.

SCHOLIA IN TROADAS,

NUNC PRIMUM EDITA.

E COD. VATICANO 909.

V. 1. *Ἥκω λιπὼν* — Ὅλος ἐπὶ τοῦ θεάτρου ὁ Εὐριπίδης· πρὸς ὃ ἀφορῶν τοὺς λόγους νῦν ὁ Ποσειδῶν ποιεῖ, παρὼν[a]) ἐν τῇ ὑποθέσει. πολλαχοῦ δὲ τοιοῦτος, ὡς ἐν ταῖς Βάκχαις (v. 1.) ὁ Διόνυσος· *ἥκω*[b]) *Διὸς παῖς τήνδε Θηβαίων χθόνα*: —

V. 6. *Οὔποτ' ἐκ φρενῶν* τὸ ἑξῆς —[a]) ἐκ φρενῶν τῶν ἐμῶν. παρὰ[b]) Ὁμηρικὸν δὲ Ποσειδῶνα ταῦτα: (cf. Il. 12, 17 sqq. 13 init.) —

V. 9. *Ὁ γὰρ Παρνάσσιος* — Παρνάσσιον αὐτὸν εἶπε Φωκέα ὄντα, διὰ τὸ τάττεσθαι[a]) Δελφοὺς[b]) ὑπὸ Φωκεῦσιν. Ὅμηρος (Il. 2, 517 sqq.)· *αὐτὰρ*[c]) *Φωκήων Σχεδίος*[d]) *καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον, υἱέες Ἰφίτου μεγαθύμου Ναυβολίδαο.* εἶτα· *οἳ*[e]) *Κυπάρισσον ἔχον Πυθῶνά τε*[f]) *πετρήεσσαν.* παρ' ὃ δὴ[g]) ἠξιοῦντο τοῦ τε[h]) ἱεροῦ καὶ τῶν αὐτόθι χρημάτων ἔχειν[i]) τὴν ἐπιμέλειαν. ἔνθεν καὶ οἱ ἱεροὶ πόλεμοι κατεῤῥάγησαν, Λακεδαιμονίων μὲν ἀποδόντων Δελφοῖς[k]) τὸ ἱερὸν μετὰ τὸ καταπολεμῆσαι Φωκέας, Ἀθηναίων δὲ ἐμπάλιν Φωκεῦσιν αὐτὸ παραδόντων αὖτις, καθάπερ Θουκυδίδης (1, 112.) φησί. καλεῖται δὲ ἱερὸς, ὅτι περὶ[l]) τοῦ ἱεροῦ τοῦ ἐν Δελφοῖς ἐγένετο. Φώκου δὲ τοῦ Ψαμάθης καὶ Ἀστεροδίας τῆς Δηϊονέως ἐγένετο Πανοπεὺς καὶ Κρῖσος: ὁ κρισάντου[m]) τοῦ δὲ Πανοπέως Ἐπειός. οὗτος εἰς

V. 1. a) *ποιεῖ. παρῶν* — b) *διόνυσσος ἥκω.* — V. 6. a) lineola ante *Τὸ ἑξῆς* erat. — b) *περὶ* em. Dind. — V. 9. a) *διατάττεσθαι* em. Dind. — b) *δελφοῦς* — c) *ἀτὰρ* — d) *σχέδιος* — e) *εἶια οἱ* — f) *ἔχον: πύθωνάτε* — g) *ὤδη* em. Dind. — h) *ἠξιοῦντο· τοῦτε* — i) *εἶχον* em. Dind. — k) *δελφοις* — l) *παρὰ* em. Dind. — m) *κροῖσος*: haec varietas ex antiqua *Κρῖσος* pro *Κρίσσος* forma orta videtur, ut etiam schol. ad Or. 1226. not. 4. Fortasse legendum: *Κρῖσος* (vel *Κρίσσος*) ὁ *Κρῖσαν* (vel *Κρίσσαν*) *κτίσας*, — *Κρίσσα* seriorem esse

Τροίαν στρατεύσας τὸν δούρειον ἵππον ἐποίησεν: — Ἄλλως· ὁ Φωκεὺς Παρνάσσιος εἴρηται, Ἐπειὸς δὲ ἀφ' ὧν σὺν τοῖς Φωκεῦσιν ἐτάττοντο[n]) ἢ διὰ τὸ πλησίον τῇ Φωκίδι εἶναι τὸν Παρνασσόν: —

V. 14. Δούρειος ἵππος — Ψυχρῶς ἠτυμολόγησε[a]) τὸν ἵππον ἀπὸ τῶν δοράτων· ἄμεινον γὰρ παρὰ τὰ δοῦρα πεποιῆσθαι ἤγουν τὰ ξύλα. Ὅμηρος (Od. 8, 493, 512.) δουράτεον, ὅ ἐστι ξύλινον: —

V. 15. Ἔρημα δ' ἄλση: — Ἔρημα αὐτά φησιν, ὡς τῶν θεῶν ἐκλελοιπότων τὰ ἱερά. αὐτὸς οὖν ὁ Ποσειδῶν φησι (v. 25.)· λείπω τὸ κλεινὸν Ἴλιον βωμούς τ' ἐμούς: —

V. 16. Πρὸς δὲ κρηπίδων βάθροις — Παρὰ τοῖς βάθροις δὲ τῶν κρηπίδων τοῦ Ἑρκείου Διὸς[a]), ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τοῖς βωμοῖς τοῦ Διός. τὸ δὲ Ἕρκειον[b]) Δία ἄλλοι ἱστορικοὶ ἀναγράφουσιν ἰδίαν τινὰ σχέσιν περὶ αὐτοῦ ἱστοροῦντες· τρισὶν ὀφθαλμοῖς αὐτοὺς κεχρῆσθαί φασιν, ὡς οἱ περὶ ἄγιαν καὶ δέρκαλον[c]). πεφόνευται δὲ ὁ Πρίαμος ὑπὸ Νεοπτολέμου δικαίως, ἐπειδὴ καὶ τὸν πατέρα αὐτοῦ Ἀχιλλέα ἐλθόντα ἐπὶ τὸν γάμον τῆς Πολυξένης οἱ περὶ Ἀλέξανδρον ἐν τῷ τοῦ Θυμβραίου Ἀπόλλωνος ἱερῷ[d]) λόγχαις ἀνεῖλον. ταῦτα ἔνιοι πρὸς χάριν Ἀθηναίων Εὐριπίδην λέγειν[e])· ἀγαπητὸν γὰρ εἶναι τοῖς περὶ Δημοφῶντα Αἴθραν[f]) ἀναλαβεῖν, ἧς ἕνεκα αὐτούς φησιν ἐπὶ Τροίαν ἐλθεῖν Μενεσθέως ἀφηγουμένου τῶν Ἀθηναίων: —

V. 20. Δεκασπόρῳ χρόνῳ — Ἀντὶ τοῦ διὰ δέκα ἐνιαυτῶν· ἔνθεν καὶ ποιὰς τοὺς ἐνιαυτοὺς ἔλεγον ἀπὸ τῆς τῶν καρπῶν ἀναδόσεως: —

V. 27. Νοσεῖ τὰ τῶν θεῶν — ἀντὶ τοῦ ἐξασθενεῖ, οἷον τὰ τῶν θεῶν ἀμελούμενα[a]) ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων: —

V. 29. Βοᾷ Σκάμανδρος — ἀντὶ τοῦ καταβοᾶται· ἐν τῷ αὐτὰς βοᾶν Νεοπτόλεμος καὶ ἄλλοι τινές: —

V. 31. Ἀθηναίων τε Θησεῖδαι[a]) πρόμοι — Ἔνιοι ταῦτά φασι κατὰ χάριν εἰρῆσθαι· μὴ γὰρ εἰληφέναι τι[b]) τοὺς περὶ Ἀκάμαντα καὶ Δημοφῶντα ἐκ τῶν λαφύρων, ἀλλὰ μόνην τὴν Αἴθραν, δι' ἣν[c]) καὶ ἀφίκοντο εἰς Ἴλιον

---

formam pro Κρῖσα, testatur Eustathius p. 273, 24. ed. Rom. eamque in his scholiis praeferendam puto, ut Παρνάσσιος quoque, cf. Schaef. mel. crit. p. 1. — n) legendum suspicor: ἐπεὶ οἱ Παρνάσσιοι σὺν τοῖς Φ. ἐτ. — V. 14. a) ἐτυμολόγησε — V. 16) a) ἑρκίου διος — b) ἕρκιον — c) δέρκαλον haud dubie corruptum est ex Δέρκυλλος, qui affertur a Schol. ad Phoen. 7. et Etym. M. p. 391, 20. quod vero nomen in ἄγιαν lateat, ignoro; et αὐτοὺς corruptum videtur pro αὐτὸν — d) ἀπόλλωνι ἱερὸν — e) deest νομίζουσιν vel φασίν — f) seriores Αἴθρα scribere videntur, ut Eustath. p. 395, 20. — V. 27. a) ἀμελο...α — V. 31. a) θησείδαι — b) legebatur ἐκ pro τι sine sensu — c) δίην em. Dind. Verbis quae sequuntur, τὸν τὴν Περσηΐδα πεποιηκότα, designari Ἰλίου πέρσιν pro certo habet Herm.

Μενεσθέως ἡγουμένου. Λυσίμαχος δὲ τὸν τὴν Περσηΐδα πεποιηκότα φησὶ γράφειν οὕτως· Θησείδαισι δὲ δῶρα πόρε[d]) κρείων Ἀγαμέμνων, ἠδὲ Μενεσθῆϊ μεγαλήτορι, ποιμένι λαῶν: —

V. 32. Τρῳάδων ὑπὸ στέγαις — γράφεται παρθένων. ὅσαι μὲν οὖν ἐκληρώθησαν, ἀπεδόθησαν· ὅσαι δὲ ἀκλήρωτοι ἐξαιρετοδοθεῖσαι τοῖς πρώτοις, ἐνταῦθα τυγχάνουσιν: —

V. 36. Τὴν δ'[a]) ἀθλίαν — ἄμεινον ἦν ἀπὸ τῶν πραγμάτων παράγεσθαι ὀδυρομένην τὰ παρόντα· οὕτω[b]) γὰρ ἡ τραγῳδία τὸ πάθος εἶχε· νῦν δὲ ψυχρῶς τῷ θεάτρῳ προσδιαλέγεται: —

V. 41. Ἣν δὲ παρθένον μεθῆκ' Ἀπόλλων — ἣν οὐ διεκόρευσεν, ἀλλ' εἴασε παρθένον· οἱ γὰρ ἐνθουσιῶντες ἐπιτετραμμένοι εἰσὶ τῇ κοινήσει[a]): —

V. 44. Γαμεῖ βιαίως — Ἀντὶ τοῦ γαμήσει· σεσημείωται καὶ μηκέτι αὐτῆς οἰκουμένης· ὑπώπτευκε γὰρ Ἀριστοφάνης ἐκ τούτου (Hom. Il. 20, 307.)· νῦν δὲ δὴ Αἰνείαο βίη[a]) Τρώεσσιν ἀνάξει: —

V. 61. Ἐκεῖσε πρῶτ' ἄνελθε — ἀντὶ τοῦ ἐκεῖνον ἀνάλαβε τὸν λόγον καὶ ἀνάτρεχε εἰς τὸν περὶ Ἑλλήνων λόγον: —

V. 89. Μυκόνου[a]) — Ἀκτή τις οὕτω καλουμένη· Κάφηρος[b]) δὲ ἀκρωτήριον Εὐβοίας[c]) μεταξὺ Σκύρου· Νεάνθης[d]) δὲ ὁ Κυζικηνός: — Καφήρειοί τ' ἄκραι — Καφηρεύς· Καθηρέα αὐτόν φασι πρότερον κεκλῆσθαι· εἶναι γὰρ ἐκεῖ βωμὸν Διός, ἐφ' ὃν Εὐβοεῖς καθαιρόμενοι ἔθυον· χρόνου δὲ προϊόντος Καφηρεὺς ἐκλήθη, παραφθειράντων τῶν ἐνοικούντων τὴν λέξιν. περὶ[e]) τοῦτο δὲ οἱ πλεῖστοι τῶν Ἑλ-

---

Opusc. 5. p. 184. — d) θεισείδαις δέ πόρε δῶρα — V. 32. legendum aut ἐξαιρετοὶ δοθεῖσαι aut ἐξαιρετοδοτηθεῖσαι — V. 36. a) Τήνδ' — b) οὐ em. Dind. — V. 41. a) pro κοινήσει, quae non est vox Graeca, legendum aut κοινωνήσει, a Luciano quoque *concubitus* notione usurpatum, aut quod C. E. Chr. Schneider, Prof. Vratisl. mecum communicavit, κινήσει. — V. 44. μίη. — V. 61. a) πρῶτον — V. 89. a) Μυκίνου — b) rectius videtur Καφηρεὺς — c) ἀκροτήριον εὐοίας — d) νεανθὴς — Animadvertendum initium scholii corruptum aut mutilatum esse. Primum enim deest nomen loci, inter quem et Scyrum insulam Capharei promontorium situm est, aut μεταξὺ particula fortasse in ἀντικρὺ mutanda: tum desiderantur quae Neanthes Zycicenus de Caphareo tradit, nisi in sequentibus Καθηρέα αὐτὸν etc. ea latere putes. Quae si non plane intercidisse probabile est, verba Καφήρειοί τ' ἄκραι et Καφηρεύς vitio huc illata sunt et φησι pro φασι scribendum erit. — e) π — τοῦτο aut ad ἀκρώτηριον referendum aut τοῦτον sc.

λήνων κατὰ τὸν ἀπόπλουν δ......... (ιεσπάρησαν[f]). κοινὰ δὲ[g]) διὰ τῆς ἱστορίας: —

V. 96. Τύμβους θ' ἱερά — Λείπει ὁ γάρ, ἵν' ᾖ. τὰ γὰρ ἱερὰ τῶν τεθνη............. αὐτὸς ὕστερον ὀλεῖται: —

V. 98. Ἄνα δυσδαίμων[a]) — Πρὸς ἑαυτὴν ταῦτα ἡ Ἑκάβη λέγει. ἀναστρ.[b]) τὴν κεφαλήν[c]) σου ὦ Ἑκάβη. ὁ δὲ λόγος ἄνα δυσδαίμων[d])..... ἐκ θεῶν δυσδαίμων κεφαλὴ γεγονυῖα[e])........ ἡ δὲ πεδόθεν κεφαλὴ[f]) ἐμπαθέστερον... ..... ὑποκειμένοις οἰκείοις ἔχουσα. ἡ γὰρ Ἑκάβη[g]) ἑαυτὴν διὰ τὰς συμφορὰς ἐπὶ τοῦ ἐδάφους[h])..... οἰκείως ἐπέλεξε τὸ ἐπάειρε δέρην[i]), ὡς πεπτωκυίας αὐτῆς καὶ κεκλιμένης ἐπὶ τοῦ ἐδάφους. καὶ τὸν Πρίαμον ὁμοίως κείμενον πρὶν συνέστησεν[k]) οὕτως· (v. 16.) πρὸς δὲ κρηπίδων βάθροις πέπτωκε Πρίαμος. ὥστε εἰκὸς διὰ τὰ τοιαῦτα τὴν Ἑκάβην, τὰς ἐπιτηδείους καθέδρας καταλιποῦσαν, ἐπὶ τοῦ ἐδάφους κεῖσθαι: —

V. 101. Ἀνέχου — Ἀνέχου, φησίν, ἐν εὐτελείᾳ τυγχάνουσα· οὐ γὰρ τὰ παρόντα νῦν ἐστιν ἡ Τροία οὐδὲ ἡ πρὶν εὐδαιμονία οὐδὲ νῦν βασιλεῖς[a]) ἐσμὲν Τροίας: —

V. 103. Μὴ δὲ προσίστω — ἀντὶ τοῦ μὴ ἀντικεῖσθαι τοῖς πρὸς πρῴραν κύμασιν, ὅ ἐστι:· μὴ ἀνθίστασο. τῷ ....[a]) τοῦ βίου, ἀλλὰ πλέε κατὰ τὸ εὐθύ· ὅταν γὰρ ἡ ναῦς πρὸς κῦμα ἢ πρὸς ἄνεμον πλέῃ, βλάπτεται· σὺ οὖν, φησί, πλέουσα πρὸς κῦμα.........τῃ τύχῃ .. τοῦτο δὲ ἐναντι... τὸ δὲ εὐθὺς κατὰ κῦμα, διαπρήσας κέλευθον[b]):

V. 108. Ὦ πολὺς ὄγκος — ὄγκον λέγει τὴν εὐτυχίαν μεταφορικῶς· ὦ πολλὴ[a]) εὐδαιμονία τῶν προγόνων .. ....: —

V. 117. Ἄκανθαν .... Τὴν τῶν μελῶν ἄκανθαν .... σφονδυλ. τοίχους[a]) δὲ τὰς πλευρὰς ....ηκεν. τὴν ῥάχιν οὖν ἄκανθαν .... ἐστὶ τὴν ῥάχιν εἰλῆσαι ....: —

Καφηρέα scribendum. — f) haec parenthesis a seriore manu tanquam supplementum vocis obliteratae δ......... adscripta videtur, ut nihil exciderit. — g) κοίναδε — V. 96. Scriptum erat Λείπ. ὃ γὰρ ἵν' ἡ τὰ etc. pro τεθνη lege τεθνηκότων, tum excidit vel ἐρημώσας vel simile quid. — V. 98. a) δυσδαῖμον — b) i. e. ἀνάστρεφε — c) κὰ' — d) δυσδαῖμον — quod δύσδαιμον certe scribi oportebat — e) δύσδαιμον κεφαλ' γεγονυια — f) ἡδὲ παιδόθεν κεφαλ' — g) ε.......... h) ἐδαφοῦς — tum excidit fort. ἔῤῥιψεν vel κατέβαλεν — i) δέρι:ν — k) συνέστηκεν — V. 101. a) βασιλ'. — V. 103. a) f. excidit ῥεύματι — b) scribebatur πλέῃ. βλάπτεται σὺ .οὖν φησι etc. Totus locus fortasse sic legendus: σὺ οὖν, φησί, πλέουσα πρὸς κῦμα ἐναντιώσῃ τῇ τύχῃ. τούτου δὲ ἐναντίον τό (Hom. Od. 2, 429.)· ἡ δ' ἔθεεν κατὰ κῦμα διαπρήσσουσα κέλευθον. — V. 108. a) πολλ.... — V. 117. a) τοίχοὺς — in sequente ....ηκεν latere videtur εἴρηκεν —

V. 119. Ἐπὶ τοὺς αἰεὶ δακρύων — Ἡ.......... ὅ ἐστι βούλομαι διαδοῦναι ἐμαυτὴν .... διὰ τοὺς ἐλέγους καὶ τοὺς θρήνους: —

V. 120. Μοῦσα δὲ[a]) κ' αὐτὴ — Καὶ αὐτὴ δέ[b]), φησὶ, παρα..... τοῖς δυστυχοῦσι. τὰ ἑαυτῶν .... συμφορὰς ἔστι γὰρ καὶ μοῦσα ....: —

V. 122. Ναῶν ὠκεῖαι — ὦ πρῶραι τῶν νηῶν, αἵτινες κώπαις ἀνὰ τὴν θάλασσαν καὶ τοὺς λιμένας μετ' αὐλῶν βαίνουσαι τὴν πλεκτὴν τῆς Αἰγύπτου παιδείαν, ὅ ἐστι τὰ σχοινία, ἐν τοῖς κόλποις τῆς Τροίας ἐξηρτήσασθε[a]), τὴν Μενελάου γυναῖκα μετερχόμεναι: — Ἄλλως· Τὰ σχοινία, φησίν[b]), ἐν τῷ τῆς Τροίας λιμένι ἐξήψασθε τὰ πρυμνήσια· Αἰγύπτου δὲ παιδείαν τὰ σχοινία, καθὸ ἡ Αἴγυπτος τὴν βύβλον τρέφει. ὁ δὲ νοῦς τοιοῦτος· ὦ νῆες ἐπὶ αὐλ.....[c]) παιᾶνι τὴν Τροίαν προσωρμισ.....[d]) παρ' ὅσον αὐλοῦσιν· αὐλοὺς ἔχοντες ...... ἀλλ' Ἡρακλῆς αὐλεῖ τίς: —

V. 132. Κάστορι λῶβαν[a]) — Τ............. καὶ τῷ Εὐρώτᾳ δύσκλειαν .... κοινοποιεῖ δὲ ἐπὶ ....: —

V. 141. Κουρᾷ ξυρήκει — Τῇ ξυρικῇ κουρᾷ ἐκκαρθεῖσα τὴν πενθίμην κεφαλὴν, ἀντὶ τοῦ πένθιμον κεφαλὴν ἔχουσα: —

V. 147. Μάτηρ δ' ὡσεὶ πτανοῖς — Καθάπερ δὲ ὄρνισιν ἡ μήτηρ[a]) ἐξάρχει τὴν πτῆσιν, οὕτως...... τὴν κλάγγα καὶ τὸν .... τὴν μολπὴν .... λέγ.: —

V. 151. Σκήπτρῳ Πριάμου — Τῷ σκήπτρῳ τοῦ Πριάμου ἐπερειδομένη .... πληγαῖς Φρύγιαι τ.......... ..χον θεοὺς, ὅ ἐστιν ἀνύμνουν: — Διερειδομένα — Ἡ λέξις .... ἔχει. καὶ τὴν αὐτῆς ἀσθένειαν καὶ τὴν .... δυναστείαν: —

V. 168. Ἔξω κομίζεσθ' οἴκων — ἔξω τῶν οἴκων εὐτρεπίζεσθε, πρὸς τὸ πλεῖν στέλλεσθε αὐτάς· λέγει πρὸς τὰς λοιπὰς τὰς ἔσω, ἵνα τὸ ἡμιχόριον ἐξέλθῃ:

V. 120. a) δε — quod sequitur κ' αὐτὴ nolui mutare, quum sit varia lectio etiam codd. — b) δέφησι — in sequentibus sublata maiore post δυστυχοῦσι distinctione legendum videtur τὰς ἑαυτῶν θρηνεῖν συμφορὰς· ἔστι etc. — V. 122. a) ἐξήρτασθε — etiam ἐξήψασθε legi potest, quod propius ad ἐξήρτασθε accedit. — b) φησιν — c) fortasse αὐλῶν — d) fortasse προσωρμίσασθε, — V. 132. a) λῶβαν — tum initio Τῷ Κάστορι λώβην excidisse videtur. — V. 147. a) μηρ — post οὕτως excidit fort. κἀγὼ — deinde scribebatur πτησιν, κλαγγα, μόλπην. — V. 151. Alterum scholion f. sic emendandum: Ἡ λέξις ἀμφιβολίαν ἔχει, καί τήν αὐτῆς ἀσθένειαν καὶ τὴν δυναστείαν δηλοῦσα. Vox ἀσθένειαν sine accentu scripta erat. — V. 168. post εὐτρεπίζεσθε, λέγει et ἔσω cola erant, post

V. 170. *Μή νῦν μοι τὰν ἐκβακχεύουσαν* — Ἐπειδὴ μέλλουσιν αἱ Τρωϊάδες ἐξιέναι, συμβουλεύει ἡ Ἑκάβη μὴ ἐᾶν Κασάνδραν ἐξιέναι διὰ τὸ μαίνεσθαι: —

V. 172. *Αἰσχύναν Ἀργείοισιν* — Μὴ πέμψητε αὐτὴν αἰσχύνην τοῖς Ἕλλησιν, ἵνα ....σιν αὐτὴν οἱ Ἕλληνες: —

V. 183. *Ὀρθρεύου σὰν ψυχάν* — Ἔπαιρε τὴν σαυτοῦ ψυχὴν ὦ χορέ, ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ὄρθρου ἐγειρομ: —

V. 189. *Τίς μ' Ἀργείων* — Τίς τῶν θεσσάλων ποτ' ἡ νησιωτ...ἄξει με..........: —

V. 195. *Δειλαία νεκροῦ μορφά* — Ἥτις εἰμὶ δειλαία νεκροῦ μορφὴ ἢ νεκρῶν ἄγαλμα: —

V. 196. *Ἄγαλμ' ἢ τὰν παρά τε προθύροις* — Ἡ θυρωρὸς ἐσομένη καὶ φυλακὴν τῶν προθύρων κατέχουσα· ἢ παίδων τ............ δέ φησι ταῦτα ποιῆσαι ἡ τῆς ....: —

V. 200. *Ποίοις δ' οἴκτοις* — Δυν...... πρὸς τὴν Ἑκάβην, ἵν' ᾖ οὕτω· πῶς αὐτάρκως δύνασαι τὰ κατὰ σὲ θρηνῆσαι: —

V. 202. *Οὐκ Ἰδαίοις ἱστοῖσι* — Οὐχ' ὡς πρότερον ᾖδον ἐν τοῖς ἱστοῖς δονεύουσα καὶ στρέφουσα τὴν κερκίδα: —

V. 204. *Νέα τοι*[a]) *τεκέων* — Ὅσῳ, φησὶ, νεώτερα ὑπάρχουσα[b]) αἰχμάλωτος γέγονα, κρείσσους ἕξω[c]) μόχθους· καθὸ αἱ δοῦλαι αἰσχραὶ οὖσαι[d]) πᾶν τὸ ἐπιτασσόμενον ποιοῦσιν· ἐὰν δὲ καὶ εὔμορφος ᾖ, καὶ ὑβρίσται: — Ἄλλως· Τὰ ὑμῶν σώματα νέα ὁρῶ πρὸς ὑπομονὴν τῶν πόνων: —

V. 207. *Ἔῤῥοι νὺξ* — Φθαρείη[a]) ἡ νὺξ ἡ ἐμὲ νυμφεύουσα τοῖς πολεμίοις· ὁμοίως δὲ καὶ ὁ δαίμων ἔῤῥοι: —

αὐτάς nulla distinctio; tum legebatur *αὐτὰς* et *ἡμιχορὸν ἐξελ...* — *στέλλεσθε αὐτάς accingite vos*, ut pronomen sit pro secunda persona. — V. 172. lacunam inter *ἵνα* et *σιν* ita explendam puto: *ἵνα μὴ αἰσχύνωσιν* etc. — V. 183. in textus verbis *ψυχάν* dedi pro *ψυχ* — ceterum variam lectionem, quamvis falsam, corrigere nolui, cum ei soli scholiastae explicatio apta sit; lacunam in fine per *ἐγειρομένην* explendam esse e vera lectione *ὀθρεύουσαν* suspicari licet. Sed haec vera lectio praeposito lemmate et scholiastae verbis *Ἔπαιρε τὴν σ. ψ.* corrupta est, ut paene credam alteram scholii partem ab altero scholiasta adiectam esse. — V. 189. fort. legendum: *Τίς πρὸς τὴν τῶν Θεσσαλῶν ἢ νησιωτῶν ἄξει με χώραν;* — V. 195. *Ἥτίς εἰμι* — V. 196. pro *φυλακὴν* lacuna octo punctorum erat. Reliquas lacunas ad sensum commode sic expleveris, colo post *κατέχουσα* deleto: *ἢ παίδων τροφὸς* (sc. *ἐσομένη*). *ταῦτα δέ φησι ποιῆσαι ἡ τῆς Τροίας ποτὲ βασίλεια.* — V. 200. in *Δυν......* latere videtur *Λέγει* — V. 202. utroque loco *ἱστός* spiritu leni scriptum erat. — V. 204. a) *Νέατοι* — b) *νεά ὑπαρχ.* — c) *ἕξω* — d) *αἱ δυναταὶ αἰσχραι οὖσαι* — V. 207. a) *Φθαρ........* —

V. 212. *Μὴ γὰρ δὴ δίναν* — Ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἔλθοιμι. μὴ ἔλθοιμι, φησὶν, ὑπὸ τὴν δίνην τοῦ Εὐρώτου. ἥτις ἐστὶ θεραπαινη.................. φησι τὴν θεραπαιν...... ... παροσον ὑπὸ τὴν γῆν τῆς θεραπ.... εἶναι λεγον ....: —

V. 216. *Τὰν Πηνειοῦ σεμνὰν* — Πηνειοῦ χώραν τὴν Θεσσαλι... τῆς γὰρ Μακεδονίας Ὄλυμπος. ἡ δὲ ..,..... ...τταλι.. αἰνίττεται δὲ τὸν Νεοπτόλεμον. Καλλίμαχος (hymn. in Del. 112.)· *Πηνειὲ Φθιῶτα*: —

V. 220 seqq. *Τάδε δεύτερά*[a]) *μοι* — Ἐν δευτέροις μοι τά...........τα τὰ κατὰ τὸν Πηνειὸν μετὰ τὴν ἱερὰν[b]) πόλιν τοῦ Θησέως: — *καὶ τὰν Αἰτναίαν*[c]) *Ἡφαίστου* — Ὁ .... καὶ τὴν Αἴτνην τὴν τοῦ Ἡφαίστου χώραν τὴν καθ' ἀντικρὺ[d]) κειμένην τῆς .... Καρχηδόνος ἵνα .... λιβυηφοι....[e]) μητέρα δὲ τῶν Σικελῶν ο.......... σεμνύνεσθαι[f])· τὴν Σικελίαν[g]) δὲ ὀρέων φησὶ μητέρα[h]), ἐπειδὴ ὀρεινή[i]): — *Φοίνικας ἀντήρη χώραν*[k]) — Ἀντήρη Σικελίᾳ τὴν Λιβύην εἴρηκε, καὶ τὴν Καρχηδόνα, παρόσον τὸ Λιλύβαιον[l]) ἀκρωτήριον τῆς Σικελίας ἀντικρὺ κεῖται τῆς Καρχηδόνος, εἰς ἣν ἀπῴκησαν Τύριοι[m]). ἔστι δὲ ἡ Καρχηδὼν .... ὀλίγῳ[n]) δὲ πρότερον τῶν Τρωικῶν .... ὁ Κνίδιος ἀπῳκηκέναι τοὺς Τυρίους[o]) ..... εἰς αὐτὴν Ἀζάρου καὶ Καρχηδόνος[p]) ἡγουμένων, ἀφ' οὗ καὶ τὴν ὀνομασίαν ἔσχεν ἡ πόλις. τινές φασι[q]) καὶ τὴν Ῥώμην καὶ τὴν Καρχηδόνα ἐπὶ[r]) τῆς πρώτης Ὀλυμπιάδος κτισθῆναι· Σοφοκλῆς δὲ ἐπὶ τῶν καιρῶν Τριπτολέμου οἰκισθῆναι τὴν Καρχηδόνα, ἐν οἷς φησί· *Καρχηδόνος δὲ κρασπα τιν*[s]) *ἀσπάζομαι*: — Ἄλλως· Ἀντήρη Σικελίᾳ τὴν Λιβύην φησὶ καὶ τὴν Καρχηδόνα, παρόσον Λιλύβαιον, ἀκρωτήριον τῆς Σικελίας, τοῦτο καταντικρύ[t]) ἐστι Καρχηδόνος. ὁ δὲ Παρμενίσκος[u]) τὴν Σικελίαν ἀντήρη τῆς Φοινίκης[v]) φησίν: —

V. 216. *δὲ τ' νεοπτολε... καλλιμαχος πήνεισ* — V. 220. a) *δευτερά* — b) *ἱερὴν* — c) *ἀτναίαν* — d) *ἄντικρυ* — e) f. *τῆς Λιβύης καὶ τῆς Καρχηδόνος, ἵνα εἰσὶ Λιβυφοίνικες*. — f) *σεμούνεσθαι* — in praecedente ο.......,.. latet *ὀρέων* et f. alia quoque vox pro *ἀκούω; σεμύνεσθαι* est explicatio verborum *κηρύσσεσθαι στεφάνοις ἀρετᾶς*. — g) *σικελ..* — h) *μρα* ut supra V. 147. sed non superinducta lineola. — i) *ὀρινή* — k) *Φοίνικας* et *χῶραν* — l) *λελύβαιον* — m) *Τύῤῥοι* — n) *ὁ λέγω* em. Dind. — o) *τυρρ* — proxime praecedente lacuna excidit nomen scriptoris Cnidii — punctum post *αὐτὴν* sustuli — p) *καρχηδόνης* — q) *τινεσφασι* — malim *τινὲς δὲ φασι* — r) *ἀπὸ* em. Dind. — s) *προστάτην* em. Herm. Opusc. 5. p. 184. ibique aliam affert coniecturam Th. Bergkii: *κράσπεδ' ἣν* — t) *καθ' ἀντικρὺ* — praecedens *τοῦτο* delendum esse puto. — u) *παρμενισκος* — v) *φοινικ...* —

V. 226. *Τάν τ' ἀγχιστεύουσαν* — Ἠ[a]) τὴν ἀγχιστεύουσαν γῆν τῷ Ἰονίῳ· κατὰ κοινοῦ τό, ἀκούω κηρύσσεσθαι στεφάνοις ἀρετᾶς. τὴν Ἰταλίαν δὲ λέγει τὴν ἐγγὺς τοῦ Ἰονίου πελάγους· Ἰόνιον γὰρ πέλαγος τὸ πρὸς τὴν Ἰταλίαν: —

V. 230. *Κρᾶθις*[a]) — Δύο εἰσὶ[b]) Κράθιδες, ὡς Παρμενίσκος φησίν: ὁ μὲν εἰς Πελοποννήσου τὰς πηγὰς ἔχων ἐν μέσῳ Ἀρκαδίας, ὃς συμβάλλει καὶ τῷ Ἀλφειῷ[c])· οὗ ἐάν τις τὸ ὕδωρ ἐπὶ πολὺ ....[d]), οὐ σήπεται· οὐδὲ ἐὰν αὐτῷ[e]) ἄρτοι πεφθῶσιν, εὐρωτιῶσιν[f])· ὁ δὲ ἐν Ἰταλίᾳ[g]) οὗ νῦν μέμνηται ὁ Εὐριπίδης· οὗ[h]) ἐάν τις λούσηται, λελιπασμένος ἄν ....[i]) ὡς δοκεῖν ἠλεῖφθαι[k]) καὶ τὴν τρίχα ξανθίζειν[l]) ὡς ἐν ὀλίγαις[m]) ἡμέραις τὸν λουόμενον ἐν αὐτῷ πυῤῥότριχα γενέσθαι[n]). Ἔνιοι δέ φάσι τὸν μὲν Κρᾶθιν[o]) τοῦτο μὴ ποιεῖν, τὸν δὲ ἐν Τροίᾳ Ξάνθον, ἀφ' οὗ καὶ ὀνομάζεται, Σκάμανδρος καλούμενος· τὸν δὲ Εὐριπίδην[p]) ἐπὶ τοῦ Κράθιδός φασιν τοῦτο μετενηνοχέναι. Ὁ δὲ Αἰσχρίων φησίν, ὅτι ἐν Πελοποννήσῳ ἦν Κρᾶθις[q]) καλούμενος ποταμός, ὃς ἐποίει τὰς κόμας ξανθὰς τῶν λουομένων· οἱ δὲ ἀπὸ Πελοποννήσου ἀποικίαν στειλάμενοι καὶ κτίσαντες Σύβαριν τὸν ἐκεῖ ποταμὸν ὠνόμασαν Κρᾶθιν[q]). ἀπὸ οὖν τοῦ ἐν Πελοποννήσῳ ὁ Εὐριπίδης τοῦ ἐν Ἰταλίᾳ μέμνηται, ὡς οὐ μόνον τὸ αὐτὸ ὄνομα ἔχοντος τοῦ ἐν Ἀχαΐᾳ ποταμοῦ, ἀλλὰ καὶ τὴν δύναμιν: —

V. 249. *Τίνα πότμος εὐτυχής* — Τίνα[a]) τῶν Τρῳάδων πότμος εὐτυχὴς ἐκδέχεται: —

V. 254. *Ἦ τᾷ Λακεδαιμονίᾳ* — Παρόσον ἡ Κλυταιμνήστρα Τυνδάρεῳ, οὗτος δὲ Λακεδαιμόνιος: —

V. 261. *Ἱεροὺς στολμούς* — Τὰς τῶν στεφάνων στολάς· ὥσπερ ἐν δυσί. ποιουσῶν αὐτῇ: —

V. 226. a) malim *καὶ* — V. 230. a) *Κραθις* — b) *Δυό εἰσι* — c) *μὲ...* pro *ἐν μέσῳ* — d) *ἀλφειω* — e) f. excidit *διαφυλάξῃ* — f) pro *ἐὰν αὐτῷ*. lacuna erat duodecim punctis indicata. — g) *εὐρωτι. σιν* — g) *ἰτταλία* — h) pro *οὗ* quatuor puncta erant. — i) f. *ἀνέρχεται*, — k) *εἰλήφθαι* em. Dind. — l) *τριχα θίζειν* — m) *ὀλιγαίς* — n) pro *γενέσθαι* lacuna erat sex punctis indicata. Post hoc demum verbum usque ab initio scholii plene interpungendum est, ut primariae sint sententiae: *ὁ μὲν εἰς Πελοποννήσου* etc. adiecta parenthetica quasi enunciatione: *οὗ ἐάν τις τὸ ὕδωρ — εὐρωτιῶσιν*, et *ὁ δὲ ἐν Ἰταλίᾳ*. Post *Εὐριπίδης* colo tantum opus est. — o) *κράνθιν* — comma post *Κρᾶθιν* delendum et lacuna septem punctorum inter *τοῦτο* et *τὸν* verbis *μή ποιεῖν*, necessario explenda videbatur. — p) *εὐριπίδ..* q) *κράθις* — V. 249. a) *Τινὰ* — V. 254. *κλυταιμνηστρα* — V. 261. pro vitioso *ἐν δυσί*. haud dubie *ἔνδυσιν* scribendum et *ποιούντων* pro *ποιουσῶν*. ut sit: *Τὰς τ. στ. στολὰς, ὥσπερ ἔνδυσιν ποιούντων* (sc. *τῶν στεφάνων*) *αὐτῇ*. —

V. 269. *Τί θέσμιον* — Τί θεσμοποιὸν θεμιτὸν ἢ νόμος τῶν Ἑλλήνων: —

V. 270. *Εὐδαιμόνιζε παῖδα σὴν* — Αἰνίττεται ὅτι τέθνηκεν ἢ σαφῶς εἶπεν· καὶ ἡ Ἑκάβη οὔτε ἐστέναξεν οὔτε ἀπηλλαγη = εἴτε γὰρ οἶδεν οἰκτίσασθαι περὶ θυγατρ... εἴτε μὴ οἶδεν, ἐρωτ.. καὶ μαθεῖν: —

V. 276. *Ἐγὼ δὲ τῷ πρόσπολος* — Τίνι δὲ ἐγὼ ἐκληρώθην δούλη, ἡ τριβάμονος βάκτρου δεομένη διὰ τὸν γηραιὸν κάρα· τρίτος γὰρ πους ἡ βακτηρία: —

V. 285. *Ὃς πάντα κεῖθεν* — Τὰ μὲν ἐκεῖ διαβάλλων ἐνταῦθα ἀντίπαλα τίθησιν, αὖθις δὲ ἐκεῖ πολέμια τίθειης, δῆλον ὅτι τὸ ἐνταῦθα· τοῦτο γὰρ λείπει: —

V. 296. *Εἶτα τὰς εἰλεγμένας* — τὰς κεκληρωμένας καὶ ἐκλελεγμένας τοῖς ἄλλοις δῶ: —

V. 301. *Αὐτῶν τ' ἐκπυροῦσι*: — Καίουσι, φησίν, ἑαυτὰς ἐξελθεῖν μέλλουσαι τῶν οἴκων. Ἄλλως· Διὰ τὸ μὴ εἰθίσθαι δουλεύειν καίουσιν ἑαυτάς: —

V. 304. *Μὴ τὸ ταῖσδε* — Μὴ διὰ τὸ πρόσφορον ἑαυταῖς φονεύουσιν ἑαυτὰς καὶ λυπήσουσι τοὺς Ἕλληνας, κἀγὼ αἴτιός εἰμι: —

V. 308. *Ἄνεχε, πάρεχε* — Ὡς πρός τινα ποιεῖται τὸν λόγον δᾳδουχοῦντα· ἀνάχωρει, φησὶ, καὶ πάρεχε ὁδόν. δύναται δὲ πρὸς ἑαυτὴν λέγειν ἀντὶ τοῦ ἄνεχε καὶ φέρε: —

V. 310. *Ὦ Ὑμὴν Ὑμέναι'* — Πρὸς Ὑμεναῖον ἀποτείνεται διὰ τὸ μέλλειν γαμεῖν. Καθαίρω, φησὶ, τὸ ἱερὸν, οὐχ' ὅτι ἐν ἱερῷ ἦν, ἀλλ' ὅτι μαινομένη ἐν ἱερῷ ἐνόμιζεν εἶναι: —

V. 315. *Ἐπεὶ σὺ μῆτερ* — Ἐπεὶ σὺ μῆτερ [a]) περὶ τὸν ἴδιον ἄνδρα, πατέρα [b]) δὲ ἐμὸν, γίνῃ καταστένουσα [c]) αὐτὸν καὶ οὐ ποιεῖς τὰ μητέρων [d])· νόμιμον γάρ ἐστι τῇ μητρὶ [e]) δᾳδουχεῖν ἐν τοῖς γάμοις τῶν θυγατέρων [f])· ἐγὼ τοῦτο ποιήσω ἐμαυτῇ: —

V. 270. Corruptum esse scholion apparet; coniungenda videntur οὔτε ἀπηλλάγη ἐρωτῆσαι καὶ μαθεῖν et interposita pro parenthesi habenda et sic legendum: οὔτε ἀπηλλάγη, εἴτε γὰρ οἶδεν οἰκτίσασθαι περὶ θυγατρὸς εἴτε μὴ οἶδεν, ἐρωτῆσαι καὶ μαθεῖν. — V. 276. nolui mutare τὸν κάρα, cum et femininum esse ex recentiorum usu testetur schol. ad Hec. 429. — V. 285. vitiosum τίθειης in τίθησι mutandum videtur; proxime praecedens ἐκεῖ pro ἐκεῖσε dictum est. — V. 296. ἐκλελειγμένας in ἐξειλεγμένας mutare dubitavi, ductus nota Buttmanni Gr. gr. ampl. 2. p. 180. — V. 301. φησιν — εἰθισθαι — V. 304. indicativum in hoc scholio, quamvis vitiosum, in coniunctivum non puto mutandum esse, cum ab alio atque reliqua scholia profectus esse possit auctore. — V. 308. πρόστινα — V. 315. a) μερ — b) πρα — c) καταστενοῦσα — d) μρων — e) μρὶ — f) θυγάτρων — Verba νόμιμον γάρ ἐστι — θυγατέρων pro parenthetica enunciatione

V. 320. Ἐς αὐγάν — Ὥστε αὐγὴν καὶ αἴγλην ποιεῖν σοὶ[a]), ὦ Ὑμέναιε· ἢ σύ, ὦ Ἑκάτη[b]), διδοῦσα φῶς, ὥσπερ νόμος ἐστὶ[c]) τοῖς παρθένοις· ἔθος γὰρ εἶχον πῦρ ἀνάπτειν ἐπὶ τὸν γάμον: —

V. 323. Ὦ Ἑκάτη[a]) — Τὴν Ἑκάτην παρέμιξε διὰ τὸ μετ' ὀλίγον ἀποθνήσκειν, χθονία[b]) δὲ ἡ θεός, ἢ ὅτι γαμήλιος ἡ Ἑκάτη: —

V. 326. Πάλλε πόδ' αἰθέριον — Εἰς τὸν αἰθέρα χόρευε[a]). λέγει δὲ Βακχικὰ ἐπιφθέγματα: — Εὖ ἂν εὖ οἷ — Τὸ εὖ ἂν εὖ οἷ Βακχικὰ ἐπιφθέγματα. εἰσὶ δὲ ἐπιῤῥήματα θειασμοῦ. διόρισον. τὰ δὲ θειασμοῦ οἷον, εὖ οἷ εὖ ἄν: —

V. 331. Ἀνάκτορον θυηπολῶ — ὥσπερ ἐν τῷ ἱερῷ οὖσα, οὕτως θυηπολῶ[a])· ἢ οὕτως· ἡγοῦ σὺ τοῦ θυηπόλου: —

V. 345. Ἥφαιστε δᾳδουχεῖς — Παρὰ τὸ πᾶν διαλέγεται· εἰ καὶ ἐν γάμοις δᾳδουχεῖς, ἀλλ' οὐ νῦν ἐν εὐπραγίᾳ φαίνῃ: —

V. 352. Σεσωφρωνήκασ' — Σώφρονα πεποιήκασι, τὰ κακὰ σὲ οὐ πεπαιδεύκασιν: —

V. 353. Δάκρυσί τ' ἀνταλλάσσετε — Δάκρυα, φησὶν[a]), ἀνταλλάξετε ἀντὶ τῶν γαμηλίων χορῶν[b]) τοῖς δὴ ταύτης γαμηλίοις μέλεσι δάκρυα ἀνταλλάξατε: —

V. 359. Ἑλένης γαμεῖ με — Προμηνύει, ὅτι δι' αὐτὴν Ἀγαμέμνων ἀποθανεῖται, καὶ ἥδεται δοκοῦσα αὐτὸν ὥσπερ τιμωρῇ.: —

V. 363. Ἀλλ' ἄττ'[a]) ἐάσω — Τινά, φησὶν, ἐάσω. δι' ὧν δὲ δοκεῖ ἀποσιωπᾶν, δι' αὐτῶν λέγει: —

V. 368. Ἔνθεος μὲν[a]) — Ἔνθεος μὲν εἰμὶ καὶ ἐμμανής, ὅμως διὰ τὴν ἀλήθειαν[b]) ἔξω μωρίας καὶ βακχευμάτων δόξω εἶναι, ἐπειδὴ τὸ τὴν ἀλήθειαν λέγειν οὐκ ἔστι μαινομένου· τοσοῦτον οὖν, φησὶν, ἔξω γενήσομαι μανίας, ὡς καὶ πιστεύεσθαι: —

---

habenda sunt. — V. 320. a) αἴγλὴν ποιεῖν σ.. — b) ἑκάτ. — c) ἔστι — V. 323. a) ἑκατ — b) χθόνια — V. 326. a) χορεύει — V. 331. a) θυηπολ῀. — V. 352. Legebatur: Ἐσοφρόνηκα — Σώφρονα πεποίηκα τὰ κακὰ ... ου πεπαιδεύκα: — V. 353. a) φησιν — b) τ. γαμηλι... χορ῀. — c) μέλε — δακρυα — V. 359. Προμηνεύει — In fine pro τιμωρῇ legendum videtur τιμωρῆσαι, de quo infinitivo aoristi post verba *exspectandi*, quale h. l. est δοκοῦσα, pro infin. futuri, vide etiam Ind. II. s. v. *infinitivus*. — V. 363. a) Legebatur Ἀλλάτ', sed Ἀλλ' ἄττ' requiri ab explicatione scholiastae, recte vidit ineptumque iudicavit Dind. — V. 368. a) μεν — b) ἀληθ'.

V. 374. *Τέκνων ἀδελφῷ* — Τὸ ἐπὶ τῆς Ἰφιγενείας εἰπὼν πληθυντικῶς λέγει τέκνων ἀντὶ τοῦ τέκνου, ἀδελφῷ δὲ [a]) τῷ Μενελάῳ: —

V. 381. *Τὰ δ' οἶκοι* — Οἷς εἶπον· καὶ γὰρ καὶ οἱ ἐν τοῖς οἴκοις ἀπέθνησκον, μὴ ὁρῶντες τοὺς οἰκείους: —

V. 383. *Οὐδὲ πρὸς τάφους* — Τῶν γὰρ τεθνηκότων οἱ παῖδες τιμῶσι τοὺς τεθνηκότας: —

V. 395. *Ἀχαιοῖς ὧν ἀπῆσαν* — Ὧν τούτων, τὸ μεταξὺ τῶν οἰκιῶν [a]) ἀποθνήσκειν, αἱ ἡδοναὶ τοῖς Ἕλλησιν ἀπῆσαν· Οὕτως τούτων ἐστέρηντο: —

V. 398. *Ἴξις [a]) ἐξεργάζεται* — Παρουσία, ἄφιξις. ἀνδρεῖον αὐτὸν ἀπέδειξεν. γράψον [b]) καὶ ἧρξις, ἵν' ᾖ καὶ ἡ ἔρξις καὶ ἡ πρᾶξις: —

V. 399. *Εἰ δ' ἦσαν οἶκοι, χρηστὸς* — Ὁ Ἕκτωρ χρηστὸς γεννηθεὶς [a]) κατεσιωπήθη [b]) ἄν, εἰ μὴ ἐστράτευσαν ἐπὶ Ἴλιον: — Ἄλλως. *Πάρις τ' ἔγημε* — Ἑτερότροπόν [c]) ἐστιν· ἐπὶ γὰρ κακῷ ἔσχε τὸ κλέος, ὥσπερ ἡ Ἑλένη. Ὅμηρος (Il. 6, 358.)· *ὡς καὶ ὀπίσσω ἀνθρώποισι πελώμεθ'* [d]) *ἀοίδιμοι*: —

V. 403. *Εἰ δ' ἐς τόδ' ἔλθοι* — εἰ δὲ εἰς πόλιν μου ἔλθοι, οὐκ αἰσχ........ τοῦ ἀποθν..: —

V. 409. *Μέλπεις θ' ἃ* — Καὶ ταῦτα, φησὶν, ἃ εἴρηκας καλῶς, οὐ δείξεις αὐτὰ σαφῶς καλὰ καὶ ἀληθῆ: —

V. 410. *Εἰ μή σ' Ἀπόλλων* — Μάταιός ἐστιν ὁ Ταλθύβιος ἐπιπλήσσων καὶ λέγων· εἰ μὴ ἐμαίνου, ἐτιμωρήθης ἄν· πᾶς γάρ τις τοῖς μαινομένοις συμπεριφέρεται: —

V. 413. *Καὶ δοκήμασι σοφά* — Τὰ τῷ δοκεῖν σοφὰ, λέγει δὲ περὶ Ἀγαμέμνονος, διὰ ταύτης ἐληλυθέναι εἰς ἔρωτα. τὰ σοφὰ, φησὶ, δοκοῦντα τῶν εὐτελῶν οὐκ ἔστι κρείσσονα· οἷον Ἀγαμέμνων ὁ σοφὸς οὐ διαφέρει τινὸς εὐτελῶν: —

V. 420. *Καὶ Φρυγῶν ἐπαινέσεις* — Τὰς ὕβρεις τὰς εἰς τοὺς Ἕλληνας καὶ τοὺς ἐπαίνους τοὺς εἰς τὴν Τροίαν ὑπὸ σοῦ λελεγμένους ἐῶ ἀνέμῳ φέρεσθαι: —

V. 426. *Τί ποτ' ἔχει τοὔνομα* — Τί ποτε αὐτοῖς ἐστι τὸ ὄνομα τοῦτο, ὥστε κοινῇ ὑπὸ πάντων ἐχθαίρεσθαι. εἰσὶ δὲ καὶ ἕτεροι κήρυκες, οἱ περὶ τὰ δεῖπνα διακονοῦντες. Ὅμηρος· *κήρυκες δ' αὐτοῖσιν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας*

V. 374. a) ἀδε...τὲ — V. 381. post εἶπον nulla est interpunctio — V. 383. γὰρ — et τιμῶ — cum lineola lacunam indicante, pro τιμῶσιν. — V. 395. a) οἰκι.. praecedens ὧν adiecto τούτων idque sequentibus explicatur. — V. 398. a) Ἴξις — b) malim γράφεται — V. 399. in lemmate οἶκοι erat — γεννηθ'..; — b) κατεσκοπήθη em. Dind. — d) ὀπίσω ἀνοίσι γενόμεσθ' — V. 403. fortasse legendum: εἰ δὲ εἰς πόλεμον ἔλθοι, οὐκ αἰσχρὸν τῇ πόλει αὐτοῦ

ἔχευαν[a]): — Ἄλλως· Διὰ τὶ πάντες[b]) τὸ αὐτὸ ὄνομα ἔχουσιν εἰς ἀπέχθειαν ἐπιτήδειον: — Ἄλλως· Διὰ τί ποτε τὸ[c]) ὄνομα αὐτῶν τοιοῦτον, ὥστε ὑπὸ πάντων μισεῖσθαι: —

V. 432. Τἄλλα[a]) δ' οὐκ ὀνειδιῶ — Τὰ λοιπὰ, ἐν γὰρ Θράκῃ κύων[b]) γενομένη ἀπέθανεν: —

V. 434. Ὡς χρυσὸς αὐτῷ — Τὰ ἐμὰ, φησὶ, καὶ τὰ τῶν Τρώων κακὰ νομίσει ποτὲ χρυσὸν εἶναι καὶ τίμια, παρὰ τὸ Ὁμηρικὸν (Od. 5, 306.)· τρισμάκαρες Δαναοί: —

V. 437. Οὗ δὴ στενὸν δίαυλον — Ὁ λόγος: ἐλεύσεται δὲ εἰς τὸν στενὸν δίαυλον τῆς πέτρας, ὅπου ἦν οἰκοῦσα ἡ Χάρυβδις, δηλονότι ἐπὶ τῆς πέτρας. δίαυλον δὲ λέγει τὸν αὐλῶνα· ἦσαν γὰρ οἱ σκόπελοι πλησίον ἀλλήλων, ὁ τῆς Σκύλλης[a]) καὶ ὁ τῆς Χαρύβδεως: —

V. 448. Νυκτὸς οὐκ ἐν ἡμέρᾳ — Πρὸς Ἀγαμέμνονα λέγει· ἐν νυκτὶ γὰρ τέθνηκεν: —

V. 450. Κἀμέ τοι νεκρὸν[a]) φάραγγες — Τῷ ὕδατι τῷ χειμερινῷ ῥέουσαι, ἀπὸ τῶν ὀρῶν καταφέρουσαι[b]), πλησίον τοῦ τάφου τοῦ Ἀγαμέμνονος κομίσουσί με· φονεύσασα γὰρ Ἀγαμέμνονα καὶ τὴν Κασάνδραν εἰς ὄρος ἔῤῥιψεν. ὑπ' οὐδενὸς δὲ παραδίδοται ἡ Κασάνδρα[c]) ἄταφος ἐκβεβλημένη[d]): — Ἄλλως· Ὅτι ἰδικῶς ἱστορεῖ ἄταφον τὴν Κασάνδραν[e]) ἐκβεβλῆσθαι εἰς ὄρος[f]): —

V. 453. Ὦ στέφη — ὦ στέφη τοῦ Ἀπόλλωνος, ἅπερ ἐστί μοι ἀγάλματα· ἀποῤῥίπτει δὲ τοὺς στεφάνους: —

V. 455. Σπαραγμοῖς — Σπαρασσόμενοι, φησὶν, οἱ στέφανοι ἴτε ἀπ' ἐμοῦ. ἤδη δὲ διεκορεύθη ὑπὸ τοῦ Αἴαντος καὶ πῶς λέγει ἑαυτὴν παρθένον; φαμὲν οὖν, ὅτι, ὅσον τὸ κατ' αὐτὴν ἧκεν, παρθένος ἦν· βίᾳ γὰρ διεκορεύθη: —

V. 458. Οὐκέτ' ἂν φθάνοις — Κατ' ἐρώτησίν φησιν· οὐκέτι φθάνεις με; καὶ τοῦτο λαμβάνεις ἐπὶ τὴν ναῦν προεπειγόμενος; ἢ ἀποφαντικῶς· Ἐὰν μὴ νῦν με ἄγῃ, οὐκέτι ἔσται ἐπιτήδειος[a]) ἄνεμος: —

V. 459. Τριῶν Ἐριννύν[a]) — Τρεῖς γάρ εἰσιν[b]) Ἐριννύες· Ἀλεκτὼ, Τισιφόνη, Μέγαιρα· πεποίηται δὲ τὰ ὀνόματα: —

ἀποθνήσκειν. — V. 426. a) ἔχευον — ceterum hic versus semel in Iliade, ter in Odyssea legitur et sic scribitur: τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χ. ἔχ. — b) παντ... — c) το — V. 432. a) Τἄλλα — b) κυ... — V. 437. a) σκύλης — initio post λόγος nulla erat interpunctio. — V. 450. a) νεκρῶν — b) necessario scribendum erat ῥέουσαι et καταφέρουσαι pro vitioso ῥέουσα et καταφέρουσα, referuntur enim ad κοιμίσουσί με et suppletur φάραγγες. — c) κάσανδρα — d) ἐκβεβλη... — e) κάσανδραν — f) ὄρ... — V. 458. a) ἐπίτηδειος — V. 459. a) ἐρινύν — b) φησιν em. Dind. —

V. 462. *Οὐ μακράν*[a]) — Λείπει ἡ εἰς· οὐκ εἰς μακρὰν[b]), ὅ ἐστι μετ' ὀλίγον: —

V. 465. *Δέσποιναν ὡς ἄναυδος* — ὡσ.τιν. αὐτῆς ἐπιμελοῦμεν. πρὸς ἃς ποιεῖται τὸν λόγον: —

V. 468. *Οὔτοι φίλα* — Τὰ μὴ ὄντα φίλα οὐδέποτε ἔσται φίλα· οὐκοῦν[a]) οὐχ' ἥδομαι ἐπὶ τῷ ἀναστῆναι[b])· οὐ γὰρ φίλον: — *Κεῖσθαι πεσοῦσαν* τὸ ἑξῆς — ἐᾶτέ[c]) με κεῖσθαι πεσοῦσαν: —

V. 472. *Ὅμως δ' ἔχει* — Ὅμως δὲ παραμυθία ἐστὶ τοῖς δυστυχοῦσιν ἀνακαλεῖσθαι τοὺς θεούς: —

V. 474. *Πρῶτον μὲν οὖν μοι* — Ἡδύ μοι, φησὶ, πρῶτον τὰ ἀγαθὰ ὑμνῆσαι· ὅτε γὰρ πρῶτον εἰς τὰ καλὰ μνημονεύσω, τῶν κακῶν τότε μείζονα οἶκτον κινῶ: —

V. 489. *Κοὔτ' ἐξ ἐκείνων* — Καὶ οὔτε ἐκεῖναι ἐλπίζουσιν ἐμὲ ὄψεσθαι, οὔτε ἐγὼ ἐκείνας: —

V. 491. *Τὸ λοίσθιον δὲ θριγκὸς* — Τὸ ἔσχατον πάντων κακῶν τὸ δοῦλον εἶναι, οἱονεὶ τὸ τέλος ἐστὶ, μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν οἰκοδομημάτων· μετὰ γὰρ τὴν οἰκοδομὴν ἐπιτίθεται θριγκὸς, ὅπερ ἐστὶ τὸ γεῖσον: —

V. 498. Τὸ ἑξῆς *τρυχηρὰ πέπλων λακίσματα*, ἤγουν σχίσματα.

V. 503. *Ἔλυσας συμφοραῖς* — Τουτέστιν ἐν ἀτυχίαις ἔλυσάς σου τὴν παρθενίαν, οὐ δὲ ἐν εὐτυχίαις: —

V. 508. *Ἄγετε τὸν ἁβρὸν δήποτ'* — Τὸν ἐμὸν πόδα πρώην ἁβρὸν ὄντα, νῦν δὲ δοῦλον, ἄγετε εἰς τὴν στιβάδα καὶ εἰς τὰ πετρινὰ κρήδεμνα καὶ περιβόλαια: —

V. 513. *Ἀμφί μοι Ἴλιον* — Ποίησόν με ᾆσαι ἐπικήδειον μέλος εἰς τὴν Ἴλιον, ὅ ἐστι περὶ τῆς Ἰλίου ποίησόν με θρηνῆσαι: —

V. 519. *Τετραβάμονος* — Ἀλληγορικῶς τὸν ἵππον τὸν δούρειον, τέσσαρας βάσεις ἔχοντα· ἀπήνην γὰρ τὸν ἵππον καλεῖ: —

V. 527. *Τό δ' ἱερὸν* — πρὸς ἑαυτοὺς δὲ, φησὶ, παρεκελεύοντο οἱ Τρῶες· τοῦτο τὸ ἱερὸν ξόανον, τὸν ἵππον, ἄγετε τῇ Ἀθηνᾷ: —

V. 536 sqq. *Ξεστὸν λόχον Ἀργείων* — Ἐν τῇ οὐρείᾳ πεύκῃ· ξόανον[a]) γὰρ ὁ ἵππος. καὶ ὁ Πρίαμος ἐξ-

---

V. 462. a et b) *μακρ̀* — V. 468. a) *οὐκοῦν* — b) *ἀναστῆν* ..... — c) *ἐᾶτε* — lineolam, quae ante *Τὸ ἑξῆς* erat, postposui. — V. 472. *ἐστι* — V. 491. *ἐστι* bis — V. 503. *ἔλυσας* — *παρθενίαν*.. *δὲ* — V. 508. *ἀβρὸν* bis — V. 527. *Τὸ δ'* *δέ* — *φησι* — nusquam erat interpunctio, nisi colon post *ἵππον* — V. 536. a) pro *ξόανον*

ἦλθε[b]) τὴν βλάβην[c]) θεασόμενος: — *Καὶ χάριν ἄζυγος* — Καὶ χάριν, ἀντὶ τοῦ τέρψιν, ἐπιτερπῶς θεασόμενος τὸν ἵππον: — *Ἀμβρότα* — ὡς ἱππότα, ἵν' ᾖ ἀμβρότου πώλου: — *Κλωστοῦ δ'* — Καθάπερ ναὸς σκάφος κλωστοῦ λίνου ἀμφιβόλοις, ὅ ἐστι σχοινίοις, οὕτως ἐπὶ τὸν ἵππον ἐπέβαλον: —

V. 542. *Φοινιά τε πατρίδι*[a]) — ἀντὶ τοῦ φονίως ἤτοι φοινιχθέντα[b])· τοῦτο δὲ ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος λέγει: —

V. 544. *Ἐν δὲ πόνῳ* — Πόνῳ διὰ τὸ κεκμηκέναι ἐν τῷ) ἕλκειν χαρᾷ διὰ τὸ ἐλπίζειν τι ἀγαθὸν ἐνηνοχέναι: —

V. 550. *Ἐνὶ δόμοις δὲ παμφαὲς σέλας* — Τὸ δὲ σέλας τοῦ πυρὸς τὴν μέλαιναν αἴγλαν δέδωκε τῷ ὕπνῳ, ὅ ἐστι τὴν μέλαιναν κατάστασιν τῷ ὕπνῳ. *ἔδωκε τὸ πῦρ* ἀντὶ τοῦ διεδέξατο ἡ νὺξ[a]) τὸ πῦρ· σβεσθέντος γὰρ αὐτοῦ ἐκοιμήθησαν· οἷον ἐπὶ τῶν λαμπάδων καιομένων ἐκοιμήθησαν[b]). ἰδίως δὲ αἴγλην εἶπεν τῆς νυκτὸς τὸ φῶς: —

V. 563. *Σφαγαὶ δ' ἀμφιβώμιοι* — Ἐκ δὲ τοῦ σφάζεσθαι ἐρημία παρηκολούθη, ἥτις τῇ μὲν Ἑλλάδι στέφανον ἔφερε, τῇ δὲ Τροίᾳ πένθος: —

V. 569. *Ἑκάβη λεύσσεις*[a]) — Ἀποθεωροῦσιν αἱ κατὰ τὸν χορὸν τὴν Ἀνδρομάχην παροδεύουσαν ἐπὶ ὀχήματος Ἑλληνικοῦ καὶ τὸν Ἀστυάνακτα αὐτῇ ἑπόμενον: —

V. 575. *Σκύλοις τε Φρυγῶν* — Τί παρακαθέξῃ[a]) τοῖς σκύλοις, ὡς καὶ σκύλων ὄντων μετ' αὐτῆς, ἐν οἷς καὶ τὸ Ἕκτορος ὅπλον: —

V. 580. *Τί παιᾶν' ἐμὸν* — Ἐπειδὴ εἶπεν οἴμοι, λέγει· διὰ τί τὸν ἐμὸν θρῆνον θρηνεῖς; παιᾶνα δέ φησι κατὰ ἀντίφρασιν, ὡς τό (Soph. Trach. 783.)· ἅπας δ' ἀνευφήμησεν οἰμωγῇ[a]) λέως: —

V. 599. *Δυσφροσύναις* — Κακοβουλίαις καὶ ὁ Πάρις τεχθεὶς δυσφροσύναις τῶν θεῶν οὐκ ἀπώλετο:

V. 607. *Δάκρυά τ' ἐκ δακρύων* — Ὁ οἶκος αὐτός, φησίν, ἐκ διαδοχῆς καὶ δακρύει καὶ θρηνεῖ: —

V. 620. *Ἄλλος τις Αἴας* — Τῆς σῆς θυγατρὸς φαίνεται καὶ δεύτερος Αἴας, ἐπειδὴ καὶ τότε οὗτος αὐτὴν[a]) ἐδίωξεν: —

---

legebatur ξό — ος — b) ἐξῆλδε — c) βλαβὴν — V. 542. a) πρίδι — b) ἢ τὰ em. Dind. — c) φοινιχθένται nulla distinctione. — V. 544. a) ἐνὶ.. — V. 550. a) νῦξ — b) ἐκοιμήθεσαν — V. 569. a) λεύσεις — V. 575. a) παρακαθελκ.. — b) σκύλοις — V. 580. a) οἰμωγὴ — ab initio nulla erat distinctio usque ad θρηνεῖς. — V. 620. a) αὐτὸν — sed intelligenda est Casandra. —

V. 632. *Ὄλωλεν ὡς ὄλωλεν* — Ἐμοῦ ζώσης εὐτυχέστερον ἀπώλετο· τοῦ γὰρ αἰχμάλωτον δουλεύειν κρεῖσσον τὸ ἀποθανεῖν: —

V. 634. *Οὐ ταυτὸν ὦ παῖ τὸ βλέπειν* — Ἔθος ἐστὶ τῷ Εὐριπίδῃ τῷ βλέπειν χρῆσθαι ἀντὶ τοῦ ζῆν, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ· *τὸ μὲν τέθνηκε. σῶμα τοῦτο δ' ἀναβλέπει.*: —

V. 636. *Ὦ μῆτερ ὦ τεκοῦσα* — Ὁ ὦ στοχάζεται τῶν ὑποκειμένων προσώπων· καὶ γὰρ νῦν ἡ Ἀνδρομάχη αὐτὰ φιλοσοφεῖ ἅπερ καὶ ἔμπροσθεν ἡ Κασάνδρα: —

V. 643 sqq. *Ἐκείνη δ' ὁμοίως* — Ἡ δὲ Πολυξένη ὥσπερ μὴ ἰδοῦσα τὸ φῶς καὶ μὴ αἰσθανομένη τέθνηκεν: — *Ἐγὼ δὲ τοξεύσασα* — Μεταφορικῶς φησίν· ἐγὼ δὲ τοξεύσασα καὶ βαλοῦσα ...... τὸν σκοπὸν τῆς εὐδαιμονίας κατὰ τὸ πλεῖστον τῆς τύχης ἥμαρτον. ἢ οὕτως· ἐγὼ δὲ ἐπὶ τὴν εὐδοξίαν βαλοῦσα καὶ τῆς τύχης ἐτύγχανον συγκυρούσης, ὡς καὶ παρ' Ὁμήρῳ τὸ ἁμαρτάνω ἐπὶ τοῦ συγκυρῶ τίθεται: —

V. 649. *Πρῶτον μὲν ἔνθα* — Πρῶτον μὲν κἂν ᾖ κἂν μὴ ᾖ ψόγος ταῖς γυναιξὶν, ὅμως κακῶς αὐτὰς ἀκούειν δεῖ, ὅταν μὴ μένωσιν οἴκοι: — *Τούτου παρεῖσα πόθον* — Τοῦ ἐξέρχεσθαι ἀπὸ τῶν οἴκων ἐάσασα τὴν ἐπιθυμίαν ἀντὶ τοῦ μὴ ἐξερχομένη: —

V. 657. *Ἤιδειν δ' ἃ με χρη* — Εἰς ἃ ἐχρῆν, κἀκείνῳ ὧν ἐχρῆν τὴν νίκην ἐᾶν: —

V. 659. *Καὶ τῶνδε κληδὼν* — Τούτων τῶν ἔργων καὶ τῆς εὐκοσμίας ἡ κληδὼν ἐλθοῦσα εἰς τοὺς Ἕλληνας ἀπώλεσέ με: — *Ἡιρέθην* — Τὴν γὰρ ἀρίστην ἔκρινεν αὐτὸς λαβεῖν ὁ Νεοπτόλεμος: — *Αὐθεντῶν δόμοις* — Τοῖς τῶν φονέων οἴκοις· αὐθέντας γὰρ λέγουσι τοὺς ἑκουσίῳ φόνῳ μετερχομένους, καὶ αὐτοέντας τοὺς αὐτόχειρας λέγουσιν: —

V. 688. *Αὐτὴ μὲν οὔπω ναὸς* — Ἐγὼ μὲν οὐδέποτε[a]) εἰς νῆα εἰσέβην, γραφῇ δὲ μόνον καὶ ἀκοῇ οἶδα. εἰκάσαι δὲ βούλεται τὰ κατὰ τὴν ναῦν τοῖς ἑαυτῆς κακοῖς· ὥσπερ γὰρ οἱ ἐν νηῒ μετρίων ὄντων πόνων ἐλπίδα ἔχουσι σώζεσθαι, εἰ δὲ βία συμβῇ ἀπελπίζουσι τῆς ζωῆς, οὕτως κἀγὼ ἀπ... ....: —

V. 636. Trimetrum istum in fine scholii tragici cuiusdam esse apparet, sed reperire non potui, neque interpunctionem corrigere. — V. 636. Ο — *Κάσανδρα* — praecedens *αὐτὰ* idem h. l. significare debet quod *τὰ αὐτὰ* vel *ταὐτὰ*, nisi fortasse hoc ipsum reponendum est; cf. ad Rhes. 537. — V. 643. Post *βαλοῦσα* nihil deesse videtur; — sub finem *ἁμαρτ.....*, Negatio apud alterum horum verborum *ἁμαρτάνειν* et *συγκυρεῖν* deesse videtur, aut explicatio scholiastae falsa est. — V. 649. a) *ἀκ.....* — V. 657. *ἅμε* et *ἔχρην* bis — V. 688. a) *οὐδεπότε* — in fine latet *ἀπήλπισα*. —

V. 709. *Τίν' αὖ δέδορκα* — Μήποτε οὐχ ὁ Ταλθύβιος, ἀλλ' ἄλλος τις ταῦτα λέγει· καὶ γὰρ οὐ λατρὶν, ἀλλ' ὀνομαστὶ [a]) τὸν Ταλθύβιον καλεῖν εἴωθεν: —

V. 788. *Τὰ δὲ* [a]) *τοιάδε* — Τὰ δὲ τοιαῦτα ἐπιτάγματα χρὴ ποιεῖν, ὅσοι ἀναιδεῖς εἰσι [b]) καὶ φίλοι τῇ ἀναιδείᾳ: —

V. 803. *Ὄχθοις ἱεροῖς* — Ἀπὸ τῶν ὄχθων ἐπὶ τὴν πόλιν, ἐν ᾗ πόλει ἡ Ἀθηνᾶ τὸν γλαυκῆς ἐλαίας κλάδον ἔδειξε, τὸν οὐράνιον στέφανον: — *Ἔβας ἔβας* — ὦ βασιλεῦ Τελαμὼν, ἔβας ὅτε τὸ πρῶτον ὁ Ἡρακλῆς τὸ τῶν Ἑλλήνων ἤγαγεν ἄνθος διὰ τοὺς πώλους λυπούμενος: —

V. 821. *Λαομεδόντιε παῖ* — Τὸν Γανυμήδην, καθ' Ὅμηρον (Il. 5, 265 sqq. 20, 231 sq.) Τρωὸς ὄντα παῖδα, Λαομέδοντος νῦν εἶπεν ἀκολουθήσας τῷ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα πεποιηκότι, ὃν οἱ μὲν Θεστορίδην Φωκέα φασὶν, οἱ δὲ Κιναιθῶνα Λακεδαιμόνιον, ὡς Ἑλλάνικος [a]), οἱ δὲ Διόδωρον Ἐρυθραῖον. φησὶ [b]) δὲ οὕτως·

Ἄμπελον, ἣν Κρονίδης ἔπορεν οὗ παιδὸς ἄποινα,
Χρυσείην, φύλλοισιν ἀγανοῖσι [c]) *κομόωσαν*
Βότρυσί θ', οὓς Ἥφαιστος ἐπασκήσας Διὶ πατρὶ [d])
Δῶχ', ὁ δὲ Λαομέδοντι πόρεν [e]) *Γανυμήδεος ἀντί* [f]).

καὶ Ἀριστοφάνης [g]) Λαομέδοντος παῖδα τὸν Γανυμήδην φησὶ διὰ τὴν τῶν οἰκείων ὁρᾷς ἐν τῇδε μενόντων Φρυγῶν. τύραννος ᾤκων τυγχάνει γέρων. ἀπ' ὀργῆς Λαομέδων καλούμενος: —

V. 709. a) ὄνομα ἐστὶ — V. 788. a) Τάδε — b) εἰσὶ — V. 821 a) μελάνικος em. Herm. Opusc. 5. p. 185. — b) φασὶ em. Herm. ibid. — c) χρυσείοις em. Herm. idemque legitur apud schol. ad Or. 1376. praeterea pro φύλλοισιν ἀγανοῖσι Herm. legit φύλλοισι παναργυρέοις — d) πρὶ — e) πόρε. — f) ἄντι em. Herm. Corrigendum hinc esse schol. ad Or. 1376., qui ἄρτι legit, recte monet Dind. — g) Aristophanem Grammaticum dici, quid id collegerit ex loco sequenti, monet Dindorfius, versusque sic scribendos videri: ὁρᾷς; ἐν τῇδε μὲν | ὄντων Φρυγῶν τύραννος ᾤκει τυγχάνων | γέρων ἀπ' ὀργῆς Λαομέδων καλούμενος. Pro οἰκείων autem legendum esse οἰκιῶν scil. ἐξήγησιν aut similiter. Sed Herrmannus in Opusc. 5. p. 186 sqq. gravioribus causis allatis hoc modo totum locum restituendum esse credit: καὶ Ἀντιφάνης Λαομέδοντος παῖδα τὸν Γανυμήδην φησὶ διὰ τὴν τῶν οἰκιῶν [κοινωνίαν·

στέγας δὲ Γανυμήδους] ὁρᾷς. ἐν τῇδε μὲν
ὁ τῶν Φρυγῶν τύραννος οἰκῶν τυγχάνει,
γέρων ἀπ' ὀργῆς, Λαομέδων καλούμενος.

Idem aliud valde probabile supplementum, a. F. V. Fritzschio secum communicatum, affert: φησὶ διὰ τούτων· τὴν οἰκίαν τὴν τοῦ Γανυ-

V. 825. Ἠϊόνες δ' ἅλιαι[a]) — Τὴν Ἀλκυόνην λέγει· οὕτως, φησὶν, ἐβόησαν οἱ αἰγιαλοὶ[b]), ὥσπερ ἢ οἰωνὸς ἤγουν ἡ Ἀλκυόνη ὑπὲρ τῶν τέκνων:

V. 836. Ἔρως ἔρως — Ὦ[a]) ἔρως, μεγάλως τότε τὴν Τροίαν ηὔξησας διὰ τὸ τοὺς θεοὺς ἐρᾶν: —

V. 845. Φέγγος ὀλοόν — Τὸ δὲ φέγγος τῆς ἡμέρας, ὅ ἐστιν αὕτη ἡ ἡμέρα, πῶς περιεῖδε τὸν ὀλοὸν τοῦτον ὄλεθρον, τὸν κατὰ ταύτην τὴν γῆν ἐπηρμένον καὶ τῶν περγάμων, καίτοι ἄνδρα ἔχουσα ἐν ταύτῃ τεκνοποιόν, ὡς καὶ τέκνα ἔχειν τὸν Μέμνονα: —

V. 549. Ὃν ἀστέρων τέθριππος — Τὸν Τιθωνὸν[a]), λέγει, ἡ ἡμέρα ἔχουσα. Κατὰ δὲ Ἡσίοδον (Theog. 371. cf. v. 124.) οὐκ ἔστι ταυτὸν ἠὼς[b]) καὶ ἡμέρα ταυτόν. λέγει ὅτε μ... Θεία δ'[c]) ἠέλιον τέκετο λαμπράν τε Σελήνην· — Ἄλλως· Ὅντινα Τιθωνὸν ὁ τέθριππος ὁ χορὸς τῶν ἀστέρων, ὅ ἐστιν ὁ λάμπων ἀστὴρ, τῇ πατρῴᾳ γῇ μεγάλην ἐλπίδα παρεχόμενος: —

V. 856. Μενέλαός εἰμι — Περισσὸν τὸ Μενέλαός εἰμι· αὔταρκες γὰρ τό, δάμαρτα τὴν ἐμὴν χειρώσομαι: —

V. 877. Ὦ γῆς ὄχημα — Τὴν γῆν ὀχῶν καὶ ἐπὶ γῆς ὀχούμενος. λέγει δὲ τὸν ἀέρα· ὦ συνέχων τὴν γῆν· ἔστι γὰρ καὶ ἐπάνωθεν ἀὴρ καὶ κάτω, ὡς τὴν γῆν εἶναι μετέωρον. ὦ ὄχημα τῆς γῆς ὅστις εἶ, εἴτε Ζεὺς εἴτε ἄλλο τι[a]), ἐπάκουσον· εἴτε τὸν νοῦν τοῖς ἀνθρώποις[b]) ἐντιθείς. δύναται καὶ οὕτως· ὁ διήκων διὰ πάντα νοῦς. καὶ μήποτ' ἐστὶ[c]) βέλτιον· καὶ γὰρ ἔνιοί φασιν, ὁ νοῦς ἡμῶν ὁ θεός· ὁρᾶται δὲ ἐκ τῶν Ἀναξαγορείων λόγων: — Ἄλλως. Ἔνιοι οὕτως· ὁ τὸν νοῦν τοῖς ἀνθρώποις τιθεὶς ἢ ὁ διήκων ἐπὶ πάντας νοῦς, ὃ καὶ βέλτιον, εἴτε Ζεὺς ὁ τοιοῦτος ἀνθρωπόμορφος εἴτε φυσικὴ ἀνάγκη ἢ τοιοῦτος νοῦς, οἷον ἔχουσιν οἱ ἄνθρωποι, ἢ τοιοῦτον μὲν οὐδὲν, ἀναπλασμὸς δέ ἐστι τῆς ἡμῶν[d]) διανοίας ὁ θεός: —

V. 888. Μενέλαε — Διὰ τί τ........ αὐτὸν Μενέλαόν καὶ οὐ πόσιν προσαγορεύει; διὰ τὸ μετὰ φόβον ἐξάγεσθαι ἀρχήν φησι τοῦ λόγου ταύτην ἀξίαν φόβου τὸ Μενέλαον αὐτὸν καὶ οὐ πόσιν προσαγορεύειν: —

μήδους οὐχ ὁρᾷς; — V. 825. a) ἀλίαι — b) αἰθιαλοὶ· — V. 836. a) Ὁ — V. 849. a) τίθωνον — distinctio nulla erat, nisi colon post λέγει. — b) ἤως — c) θεῖα σ' — verba ταυτὸν. λέγει ὅτε μ... malui vitiosa servare quam audacius corrigere; τέκετο pro τε μέγαν a scholiasta memoriter citante profectum videtur. — V. 856. αὐταρκὲς — V. 877. a) ἀλλότι — c) pro ἀνθρώποις octo puncta

V. 894. *Οὐκ εἰς ἀκριβὲς* — Ὅ ἐστιν· οὐκ εἰς τὸ ἀκριβὲς ἦλθεν, ὥστε ἀριθμουμένων τῶν ψήφων εἰς τὸ βραχὺ ἐλθεῖν καὶ εἰς ἰσοψηφίαν καταντσ: —

V. 899. *Ἄκουσον αὐτῆς*[a]) — Καταφέρεται εἰς τὸ νόσημα τῶν ἀντιθέσεων· ἡ γὰρ πρότερον (v. 884.) λέγουσα, ὅρα[b]) μή σε ἕλῃ, νῦν φησιν, ἄκουσον αὐτῆς: —

V. 904. *Σχολῆς τὸ δῶρον* — Ἀργίας, φησὶ, χρεία εἰς τὸ συγχωρῆσαι αὐτῇ εἰπεῖν· ὅμως ἕνεκα τῶν σῶν λόγων, ὦ Ἑκάβη, δίδωμι αὐτῇ τὸ παῤῥησιάζεσθαι, οὐχ ἕνεκα ταύτης: —

V. 909. *Ἅ σ' οἶμαι* — Ἅπερ σε οἶμαι διὰ λόγων ἰόντα κατηγορήσειν, ταῦτα ταῖς ἀντιθέσεσιν ἀνατρέψω: —

V. 921. *Εἴ σφε κρίνειε Πάρις* — Εἰ κρίνει αὐτὴν ὁ Πάρις βελτίονα. ταῦτα δὲ συλλογίζεται λέγουσα, ὅτι, εἰ μὴ εἵλετο ὁ Ἀλέξανδρος, ἐδούλευσεν[a]) τοῖς Τρωσὶν ἡ Ἑλλάς· ἡ γὰρ Ἀθηνᾶ[b]) τὴν βασιλείαν τῆς Ἑλλάδος αὐτῷ[c]) ὑπέσχετο:

V. 925. *Οἱ 'μοὶ γάμοι* — Οἱ ἐμοὶ γάμοι ὤνησαν τὴν Ἑλλάδα, καθὸ ἐκράτησε τῶν βαρβάρων· εἰ γὰρ ἐπείσθη τῇ ὑποσχέσει τῆς Ἀθηνᾶς, ἔμελλον ἂν νικᾶσθαι[a]) ὑπὸ τῶν βαρβάρων οἱ Ἕλληνες: — *Οὔτ' εἰς δόρυ* — Οὔτε εἰς μάχην σταθέντες[b]) οὔτε ἐν τυραννίδι, οἷον οὐκ ἐτυραννήθησαν; οἷον· εἰ γὰρ ἡ Ἥρα ἐκράτησε, τύραννον ἔλεγε καταστῆσαι Ἀλέξανδρον, ἡ δὲ Ἀθηνᾶ[c]) εἰς μάχην: —

V. 931. *Οὔπω με*[a]) *φήσεις* — Ἀλλ' ἐρεῖς με, φησί, μὴ εἰπεῖν τὰ ἀναγκαῖα. ποῖα δέ εἰσι τὰ ἀναγκαῖα; τὸ, πῶς ἀφώρμησα[b]) ἐκ τῶν σῶν οἴκων: — *Ὁ τῆς δ'*[c]) *ἀλάστωρ* — Ἡ ἀπολογία αὕτη ἐστίν[d])· ὁ ταύτης[e]) ἀλάστωρ ὁ Ἀλέξανδρος ἦλθε μεθ' ἑαυτὸν ἄγων οὐ μικρὸν θεὸν τὴν Ἀφροδίτην: — *Σοῖσιν ἐν δόμοις* — Καὶ ταῦτα παρὰ τὴν ἱστορίαν φησίν· οὐ γὰρ παρόντος αὐτοῦ, ἀλλ' ἀποδημοῦντος, ὁ Ἀλέξανδρος παρεγένετο: —

V. 944. *Ἔνθεν δ' ἔχοις* — Τοῦτο καθ' ἑαυτὸ ἀναγνωστέον· βούλεται γὰρ λέγειν ἐκ τῶν λέγεσθαι μελλόντων· ἐνταῦθα ἔχεις εἰς ἐμὲ εὐπρεπῆ λόγον, διὰ τί[a]) ἀποθανόντος Ἀλεξάνδρου οὐκ ἦλθες εἰς ἐμέ: —

V. 959. *Βασίλει' ἄμυνον* — *Manu posteriori*: ἤγουν ὡς λέγοι· καλλιώτερον ἐγένετο .. ὅτι ἐφονεύθησαν ὑπὸ σοῦ καὶ ἡ Τροία διώλετο: —

---

erant. c) ἔστι — d) ἐμᾶν — V. 894. Ὅεστιν — V. 899. a) αὐτ... — b) ὁρᾶ — V. 921. a) haud dubie excidit ἂν post ἐδούλευσεν — b) ἀθηνὰ — c) αὐτῇ — V. 925. a) νικ...σθαι — b) σταθένιας — c) ἀθηνὰ — V. 931. a) Θὔπωμε — b) ἀφώρμη, — c) τῆς δ' — d) ἔστιν — e) τῆς αὐτῆς — V. 944. a) λόγον

V. 964. *Ἐγὼ γὰρ Ἥραν* — Ἀνοίκειον τοῦτο τοῦ ὑποκειμένου· ἔδει γὰρ αὐτὴν ἀνελεῖν καὶ μὴ εἰπεῖν, ὅτι παίζουσαι[a]) ἦλθον εἰς τὴν τοῦ κάλλους ἔριν. διόπερ καὶ τοὺς ἐν[b]) Ἰλιάδι στίχους ἀθετοῦσι, τό (Il. 24, 29.)· δύναται δὲ καὶ καθ' ὑπόκρισιν ἐρωτηματικῶς ἀκούεσθαι· αἳ παιδιαῖς καὶ τρυφῇ ἦλθον εἰς Ἴδην; οὐκ ἦλθον, οὐ δῆτα. ὥστε εἶναι πάντων τῶν προειρημένων ἀναιρετικόν· τὸν γὰρ ἐναντίον λόγον χειρίζουσα ὀφείλει ἀναιρεῖν ἐκεῖνα: —

V. 976. *Κύπριν δ' ἔλεξας* — Ἐλθεῖν δὲ τὴν Κύπριν ἔλεξας εἰς τοὺς Μενελάου δόμους σὺν τῷ ἐμῷ παιδὶ, ἅπερ γέλως εἴη: —

V. 981. *Ὁ σὸς*[a]) *δ' ἰδών νιν* — Σὺ κατὰ τὸν ἐκπτοηθέντα νοῦν ἀναπλάσσῃ Κύπριν ποιοῦσα. ὁ δὲ νοῦς οὕτως· ὁ δὲ σὸς νοῦς ἰδὼν τὸν Ἀλέξανδρον ἐποιήθη Κύπρις, οἷον ἐμωράνθη καὶ εἰς ἀκολασίαν ἐτράπη· ἡ γὰρ Ἀφροδίτη ἐπὶ ἀσελγείας[b]) λαμβάνεται: —

V. 982. *Τὰ μῶρα γὰρ* — Συνεχῶς ὁ Εὐριπίδης μῶρα λέγει τὰ ἀκόλαστα καὶ καταφερῆ. καὶ νῦν τοῦτό φησιν· ὅτι τὴν σαυτῆς ἀκολασίαν εἰς τὴν θεὸν ἀποτρίβῃ[a])· πάντα γὰρ τὰ ἀκόλαστα Ἀφροδίτη λέγεται: —

V. 983. *Καὶ τοὔνομ' ὀρθῶς* — Τὴν Ἀφροδίτην ἐτυμολογοῦσιν οἱ μὲν παρὰ τὸν ἀφρὸν τὸν ἐν τῇ συνουσίᾳ, οἱ δὲ παρὰ τὸν ἐν τῇ θαλάττῃ ἀφρόν, ὡς Ἡσίοδος ἐν Θεογονίᾳ (v. 197.)· οἱ δὲ ἀφόρητόν τινα εἶναι, ὡς αὐτός φησι (Eur. Hipp. 443.)· *Κύπρις γὰρ οὐ φορητὸς, ἢν πολλὴ ῥυῇ.* οἱ δὲ Ἀβροδίτην, ἁβροδίαιτόν τινα οὖσαν· μόνη γὰρ οὐκ οἶδε πολεμικὰ ἔργα: —

V. 988. *Χρυσῷ ῥέουσαν* — ἤλπισας τὴν Τροίαν χρυσῷ ῥέουσαν ταῖς δαπάναις πλημμυρεῖν: —

V. 999. *Ἀνταγωνιστὴν μέγαν* — Ἀντεραστήν· λυποῦνται γὰρ οἱ ἐρῶντες, ὅταν οἱ ἀντερασταὶ ἐπανῶνται[a]): — *Εἰς τὴν τύχην δ' ὁρῶσα* — Πρὸς τὴν τύχην ἑκάστου ἐφέρου καὶ τὸν εὐτυχοῦντα ἐπῄνεις: —

V. 1003. *Κἄπειτα πλεκταῖς* — Καθόλου νῦν παρὰ τὸ πρέπον ἡ Ἑκάβη δικαιολογεῖ, ὥς φησι νικτ ὁ ποιητής· εἰσὶ δὲ αἱ τοιαῦται ἐπιχειρήσεις, ἁμαρ^τς, πίστεις: —

V. 1023. *Στεφάνωσον Ἑλλάδ'* — Εὐήθης ἡ Ἑκάβη· ἀπὸ γὰρ τῆς ἐκβολῆς τοῦ ξίφους ἐχρῆν[a]) ἐπιγνῶναι

διὰ τὸ — V. 964. a) *παίζουσα* — idem vitium supra v. 450. praecedens *μὴ εἰπεῖν* est *negare* — b) ἐ.. — c) *νείκεσε θεᾶς* — Cf. Eustath. p. 1337, 30. — c) *ὀφεῖ'* — V. 976. *εἷς τ...* — V. 981. a) *Ὅσὸς* — b) *ἀσελγίας* — V. 982. a) *ἀποτρίβει* — non utitur alias scholiasta forma in *ει*. — V. 999. *ἐπαινοῦται* — cf. Bast. ad Greg. Cor. p. 115. not. — V. 1023. a) *ἐχρήν* —

τὴν διάθεσιν τοῦ ἀνδρὸς, ὡς ἐν τῇ[b]) Ἀνδρομάχῃ (v. 619.)· οὐκ ἔκτανες γυναῖκα χειρίαν[c]) λαβών: —

V. 1027. Ἀφελοῦ πρὸς Ἑλλάδος[a]) — Ἀφελοῦ τὸ θῆλυ, τουτέστιν μὴ θηλυνθῇς[b]), ἀνελὼν δὲ ταύτην σεαυτὸν[c]) ἀπαλλάξεις ψόγου: —

V. 1029. Ἐμοὶ σὺ συμπέπτωκας — Πρὸς τὴν Ἑκάβην φησίν· συμφωνεῖς[a]) μοι λέγουσα τὰ τοιαῦτα, ἑκουσίᾳ γνώμῃ ἐξελθεῖν τῶν ἐμῶν οἴκων καὶ μάτην τὴν Κύπριν προβάλλεσθαι[b]): —

V. 1030. Ἑκουσίως τήνδ' ἐκ δόμων — Ἑκουσίως ἔπλευσε, κόμπου δὲ χάριν ἡ Ἀφροδίτη τοῖς λόγοις αὐτῆς ἐμβέβληται: —

V. 1042. Μὴ νῦν — Καὶ τοῦτο γελοιὸν, γελοιότερος δὲ ὁ ἀντερῶν: —

V. 1044. Οὐκ ἔστ' — Ὁ στίχος οὗτος ἐν παροιμίαις φέρεται: —

V. 1050. Ῥάδιον μὲν οὐ τόδε[a]) — Τὸ κατὰ τῶν γυναικῶν μῖσος[b]) ἑαυτοῦ καὶ διὰ τούτων παρίστησιν Εὐριπίδης· οὐ γάρ, φησὶ, ῥᾴδιόν ἐστί ποτε σωφρονίσαι γυναῖκα. κἂν ἀκόλαστοι πάνυ ὦσιν: —

V. 1057. Σμύρνης αἰθερίας — Εἰς τὸν αἰθέρα φθανούσης ἢ τῆς αἰθομένης τὴν ἀκρόπολιν. Κατὰ κοινοῦ τὸ προὔδωκας: —

V. 1061. Τέρμονά τε — Τέρμονα νῦν λέγει τὴν τοῦ Ἰδαίου ὄρους κορυφὴν διὰ τὸ τερματίζειν, πρωτόβολον δὲ διὰ τὸ ἐμβάλλειν[a]) τὸν ἥλιον πρῶτον ἀνίσχοντα εἰς αὐτήν: —

V. 1062. Ζαθέαν θεράπναν — Ἔνθα τὸ θεῖον θεραπεύεται. νῦν δὲ θεράπναν λέγει τὴν τοῦ Διὸς οἴκησιν, παρόσον ὁ Ζεὺς τὴν Ἴδην οἰκεῖ: —

V. 1067. Φρυγῶν τε ζάθεοι — Ἀμφιβόλως ἔχει, πότερον κατ' ἐνιαυτὸν διὰ τὸ δωδεκασέληνον εἶναι τὸν ἐνιαυτὸν ἢ δι' ὅλου τοῦ ἐνιαυτοῦ κατὰ μῆνα. λέγουσι δὲ ἔνιοι καὶ τὰ πέμματα σελήνας διὰ τὸ λευκὰ εἶναι καὶ περιφερῆ· σελήνας[a]) δ.. ἱδρύεσθαι· δύναται οὖν λέγειν ἐκ δώδεκα πεμμάτων θυσίαν: —

---

b) ἀντὶ pro ἐν τῇ em. Dind. — c) σῆν χειρὶ — legebat scholiasta aut σὴν χειρὶ aut σῇ χειρὶ, sed utrumque contra numeros. — V. 1027. a) ἑλλάδ.. — c) θῆλυνθ⌒:.. — d) σεαυτὴν — V. 1029. a) φησιν ἀμφῶ — b) προβάλλεσθε — V. 1050. a) οὐτόδε — b) μίσος — Inter γυναῖκα et κἂν ἀκόλαστοι πάνυ ὦσιν haud dubie intercidit paraphrasis verborum Euripideorum: ὅμως ὁ τῆσδ' ὄλεθρος etc. hoc fere modo constituenda: ὅμως ὁ ταύτης θάνατος φόβον ἐμβαλεῖ τῇ αὐτῶν (sc. γυναικῶν) μωρίᾳ. Nam si quae exstant coniungere velis, nullus erit sensus. — V. 1061. a) ἐμβάλειν — V. 1067. a) σηλήνας — σελήνας δε.. ἱδρύεσθαι verba Euripidis aut alius

V. 1071. *Αἰθέρα τε πόλεως* — Καὶ τὸν αἰθέρα ἐπιβεβηκὼς, ὁ Δίδυμος τὸν ἐμπυρισμὸν ἀπὸ τοῦ αἴθεσθαι: —

V. 1080. *Κατάορα* — Ἐστεγασμένα, πεπυκνωμένα τοῖς δάκρυσι. κατήορα τῇ βοῇ ἢ βοᾷ, ἵν' ᾖ ῥῆμα: —

V. 1090. *Ἔνθ' ἀκάτου* — Ἔνθα πορευομένης τῆς νεὼς τοῦ Μενελάου κατὰ τὸ μέσον πέλαγος τοῦ Αἰγαίου. τὸ δίπαλτον πῦρ τὸ ἱερὸν [a]), ὅ ἐστιν ὁ κεραυνὸς, κεραυνώσει κατὰ τὸ μέσον τὴν πλάτην, ὅ ἐστιν τὸ πλοῖον· εὔχονται γὰρ κατὰ τὸ μέσον πέλαγος κεραυνωθῆναι: —

V. 1096. *Χρύσεα δ' ἔνοπτρα* — Φαίνεται ἐπιλαθόμενος ὧν προείρηκεν· ἀπῆκται γὰρ ἐπὶ τὰς ναῦς ὡς ἀποτυμπανισθησομένη· ἤτοι οὖν ἐπιλελησμένην αὐτὴν [a]) εἰσάγει καὶ καταστοχαζομένην, ὅτι πάλαι ἔχει τὰ ἔνοπτρα καὶ καλλωπίζεται [b]): —

V. 1102. *Χαλκοπυλόν τε* — Τινὲς θεᾶς μέλαθρον ἢ προσυπακουστέον αὐτὸ ἔξωθεν. ἔστι δὲ χαλκιοίκου Ἀθηνᾶς ἐν Σπάρτῃ ἱερόν: —

V. 1108. *Καινὰ καινῶν* — Παρασκευάζουσαι αἱ συντυχίαι τῇ Τροίᾳ. τὸ ἑξῆς δέ· *λεύσσετε Τρώων ἄλοχοι μέλεαι*: —

V. 1111. *Ὃν πύργων δίσκημα* — Ἀντὶ τοῦ ἔκτειναν ῥίψαντες καὶ δισκεύσαντες [a]) αὐτὸν ἀπὸ τῶν τειχῶν: —

V. 1113. *Νεὼς μὲν πίτυλος* — Ἀντὶ τοῦ μία ναῦς, πίτυλος γὰρ ἡ κωπηλασία, ὡς τῆς Ἀνδρομάχης παρακαλεσάσης αὐτὸν μετὰ τῆς ἀσπίδος θάπτεσθαι. διὰ τοῦτο Ταλθύβιος λέγει· μίαν ναῦν καταλελεῖφθαι ἐπ' αὐτὸ τοῦτο: —

V. 1116. *Αὐτὸς δ' ἀνῆκται* — Ἀναγωγὴ λέγεται ἡ ἀπὸ τοῦ λιμένος εἰς τὸ πέλαγος ἀναχώρησις· δοκεῖ γὰρ ὑψηλότερον εἶναι ἡ θάλασσα τῆς γῆς: —

V. 1118. *Ἄκαστος ἐκβέβληκεν* — Ὁ μὲν Εὐριπίδης ὑπὸ Ἀκάστου φησὶν ἐκβεβλῆσθαι τὸν Πηλέα, εἰσὶ δὲ οἵ φασιν [a]) ὑπὸ τῶν δύο αὐτοῦ παίδων, Ἀρχάνδρου καὶ Ἀρχιτέλους, κατὰ τὸν καιρὸν [b]), ὃν ἔμελλον Ἕλληνες ἐξ Ἰλίου ἐπανιέναι, ἐξεληλάσθαι [c])· καὶ ἐλθόντα εἰς ἀπάντησιν τῷ Νεοπτολέμῳ προσελθεῖν διὰ χειμῶνα τῇ Κῷ τῇ νήσῳ καὶ ξενισθέντα ὑπὸ Μόλωνός τινος ἄβαντος ἐκεῖ καταλύσασθαι τὸν βίον: —

---

scriptoris videntur ad confirmandam vocis σελήνη significationem allata. — V. 1071. τὲ — V. 1090. a) ἱερον — V. 1096. a) ἐπιλεληρμεν... αὐτ'... — b) καλλωπάζεται — V. 1102. Χαλκόπυλόντε — χαλκειοίκου — V. 1108. λεύσετε — V. 1111. a) διεσκευάσαντο em. Dind. — V. 1118. a) εἶσι δὲ οἶ φασὶν — b) σκανὸν em. Dind. — c) ἐξεληλᾶσθαι —

V. 1119. *Οὐ θᾶσσον* — Θᾶσσον τοῦ δέοντος ἐξώρμηκε καὶ οὐκ ἐπεμέρισέ τινα τῇ μονῇ χάριν· οὔτε γὰρ ἡγήσατο κεχαρισμένον ἑαυτῷ εἶναι τὸ μεῖναι, ἀλλ' ἀνήχθη. τοῦτο δὲ πρὸς τὴν δραματικὴν ὑπόθεσιν μεμηχάνηται[a]), ὅπως τὸ ἐπεισόδιον ἐπαγάγοι τοῦτο ἐπὶ τῆς σκηνῆς τήν τε[b]) ἀσπίδα παρεισενεγκὼν καὶ τὸν Ἀστυάνακτα. πρὸς μὲν οὖν τὴν ταχεῖαν ἀναχώρησιν εὗρεν, ὅτι αἴτιον τῷ Νεοπτολέμῳ τὸν Πηλέα ὑπὸ Ἀκάστου ἐκβεβλῆσθαι· περὶ δὲ τῆς ἀσπίδος, ὅτι ἠξίωσεν αὐτὸν ἡ Ἀνδρομάχη τὴν ἀσπίδα αὐτῇ[d]) ἀφεῖναι, ὅπως μὴ ἐν τῷ αὐτῷ θαλάμῳ ἡ τοῦ Ἕκτορος ἀσπὶς ᾖ. Κομψὰ δὲ ταῦτα πάντα πεποίηκε, παρῄρητο[e]) δὲ τὸ τραγικὸν κατασκεύασμα· εἴπερ παρῆν ἡ Ἀνδρομάχη, οἰκτρότερον[f]) ἂν ἐγένετο τὸ πάθος θρηνούσης αὐτῆς τὸν ἴδιον παῖδα. ἀντικατήλλακτο δὲ τοῦ τοιούτου πάθους τὴν τοῦ ἀσπίδος εἰσαγωγήν: —

V. 1123. *Καί σφ' ᾐτήσατο* — Παρεκάλεσε δὲ συνθάψαι καὶ τὴν ἀσπίδα, ἥτις τοῖς Ἕλλησι φόβον παρεσκεύασεν: —

V. 1128. *Μήνιν[a]) πορεῦσαι* — Παρεκάλεσεν[b]) αὐτὸν, μὴ ἄγοι[c]) τὴν ἀσπίδα εἰς τὸν Πηλέως οἶκον, πρὸς τὸ μὴ λυπεῖσθαι ὁρῶσαν αὐτήν: —

V. 1131. *Ἀλλ' ἀντὶ κέδρου* — Ἀντὶ σοροῦ, ἀπὸ κέδρου γὰρ αἱ σοροὶ, συνθάπτειν τὴν ἀσπίδα: —

V. 1133. *Ὡς περιστείλῃς νεκρόν* — Ἵνα σὺ περιστείλῃς[a]), ἐπειδὴ ἡ Ἀνδρομάχη βέβηκε· τὸ γὰρ τοῦ Νεοπτολέμου τάχος ἀφείλετ'[b]) αὐτὴν, ὥστε μὴ δι' ἑαυτὴν[c]) θάπτειν τὸν νεκρόν: —

V. 1142. *Ἔλουσα νεκρόν* — Καὶ καθόλου ἔλουσα καὶ κατὰ μέρος ἀπένιψα: —

V. 1143. *Ἀλλ' εἶμ' ὀρυκτὸν* — Ἀλλὰ πορεύομαι ἐπὶ τῷ ὀρύξαι τάφον: —

V. 1144. *Ὡς σύντομ' ἡμῖν* — Ἵνα συντόμως δι' ἐμοῦ καὶ διὰ σοῦ πραχθέντα ταῦτα παρασκευάσῃ ἡμᾶς πλεῖν: —

V. 1148. *Ὦ μεῖζον'[a]) ὄγκον δορὸς* — ὦ Ἀχαιοὶ μᾶλλον κομπῶντες ἐν λόγοις ἢ ἐν πολέμῳ, εἰ τοῦτον ἐφοβήθητε: — *Οὐδὲν ἦτ' ἄρα* — Οὐδὲν ἐτυγχάνετε, ὅτι Ἕκτορος μὲν ζῶντος ἐπορθήσατε τὴν πόλιν, τοῦτον δὲ νῦν φοβεῖσθε: —

V. 1165. *Ὃν πόλλ' ἐκήπευσ'* — Κῆπος κουρᾶς εἶδος, ἣν οἱ κειρόμενοι διεβάλλοντο, κατελίμπανον δὲ τὰς ἔξω τῆς κεφαλῆς[a]) περὶ τὰ ἄκρα τρίχας. οὐ κέχρηται οὖν μετα-

---

V. 1119. post *ἀνήχθη* duo puncta erant. — a) *μεμηχαν....* — b) *τήντε* — c) *παρεισενέγκων* — d) *αὐτ...* — e) *παρήρηστο* — f) *οἰκτότερον* — V. 1123. *Καίσφ* — V. 1128. a) *Μῆνιν* — b) *παρεκαλ...* — c) *ἄγει* — V. 1133. a) *περιστειλ....* — b) *ὀφείλετ'.* — c) *ἑαυτὸν* — V. 1144. a) *παρασκευάσει* — V. 1148. a) *μεῖζον* — V. 1165. a) *κεφάλης* —

φοραῖς ὁ Εὐριπίδης, ἀλλὰ τὸ τῆς κουρᾶς εἶδος αἰνίττεται. οὕτως ὁ Ἐρατοσθένης· οὐ γὰρ ἀξιοῖ μεταφορὰν [b]) εἶναι. λέγει οὖν, ὅντινα βόστρυχον κῆπον ἔκειρε [c]). τὴν τοιαύτην δὲ κουρὰν καλοῦσι κῆπον: — Ἄλλως. Κατά τινας ἐπιμελείας ἠξίωσεν [d]), ἐθεράπευσεν, ἵν' ᾖ μεταφορά [e]). ἔστι δὲ καὶ εἶδος κουρᾶς ὁ κῆπος, ᾧ οἱ χρώμενοι διεβάλλοντο· Κατελίμπανον δὲ τὰς ἔξω τῆς κεφαλῆς τρίχας. νῦν οὖν ὁ Εὐριπίδης τὸ εἶδος τῆς κουρᾶς, ὡς καὶ Ἐρατοσθένης λέγει: —

V. 1166. Ἔνθεν ἐκγελᾷ — Ἔνθεν ἀπὸ τῶν βοστρύχων τῶν ὀστέων ῥαγέντων διαχάσκει ὁ φόνος· φόνον δὲ λέγει τὸν ἐγκέφαλον, ἵνα τὰ εἰθισμένα μὴ εἴπω· αἰσχρὸν γὰρ λέγειν ἐγκέφαλον: —

V. 1168. Ὦ χεῖρες ὡς εἰκοῦς — Τῆς μὲν εἰκόνος καὶ τῆς εἰκασίας τοῦ πατρὸς κέκτησθέ τι [a]), οἷον ὅμοιοι μέν ἐστε [b]) τοῦ πατρός, ἐν δὲ τοῖς ἄρθροις ἐκλελυμένοι πρόκεισθε [c]): —

V. 1172. Ὦ μῆτερ ηὔδας — Ἔλεγες τοιαῦτα, φησίν, ὅτι, ὅτε τεθνήξῃ, τὸν πλόκαμον [a]) σου κεροῦμαι, καὶ τοῦτο ἔλεγες, ὅτι ὑμνήσω σε μετὰ τῶν ὁμηλίκων: —

V. 1179. Γράψειεν ἄν σε [a]) — Εἰώθασιν ἐν τοῖς τάφοις τῶν ἀποθνησκόντων γράφειν [b]) τὰ ἀνδραγαθήματα. καὶ σὲ οὖν πῶς γράψει ἄρα, ὡς ἐφονεύθης ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, αἰσχύνην τοῖς Ἕλλησιν. δι' ὧν λέγει αὐτοὺς ἕνα παῖδα πεφοβῆσθαι: —

V. 1186. Σὸς κεῖται τύπος — Ὁ τοί...τύπος τοῦ Ἕκτορος συμβέβηκεν εἶναι ἐκ τοῦ ἱδρῶτος ἢ ἁπλῶς ὁ ἱδρὼς [a]) κεῖται, ὃν ἔσταξεν [b]) ὁ Ἕκτωρ ἐκ τοῦ μετόπου τοῖς περιδρόμοις τῆς ἀσπίδος: —

V. 1191. Οὐ γὰρ ὁ δαίμων δίδωσιν εἰς κάλλος τὰς τύχας — ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἔστιν εὐπρεπὴς οὐδὲ πο..... τοῖς τρόποις γὰρ αἱ τύχαι — Αἱ γὰρ τύχαι .... ὅ ἐστι γίνονται κατὰ τοὺς τρόπους τοῦ εὐμεταβλήτου καὶ ἄλλοτε ἄλλῃ πηδῶντος τοῦ ἀνθρώπου· ἔμπληκτος γὰρ ὁ εὐμετάβλητος: —

---

b) μεταφορ᾽.... — c) duo erant puncta. — d) ἠξιώσεν — e) μεταφ.... — V. 1168. a) κέκτησθέτι — b) μὲν ἐστὲ — c) πρόςκεισθε — V. 1172. a) πλοκαμόν — V. 1179. a) Τράψειεν ἄνσε — b) γραφεῖν — V. 1186. a) ἰδρὼς — b) ἔταξεν — pro ἔσταξεν malim ἔσταζεν, sed potest aoristus quoque locum habere. — V. 1191. quae vox in πο..... lateat, difficile est dicere; fort. πολυτελής. Pro sexto puncto τ literam ante οῖς obliteratam reposui οὐ δὲ in οὐδὲ coniunxi; antea autem signum, quod scholion claudi et falso post τοῖς τρόποις γὰρ αἱ τύχαι positum erat, collocandum est. Tum scribebatur ..ἳ γὰρ τ.; sequentum lacunam fort. expleveris verbo πηδῶσιν, et articulum τοῦ ante ἀθρώπου deleveris. In fine

V. 1197. *Καὶ μὴν πρὸ χειρῶν* — Ἕτεραι Τρωάδες φέρουσι σκῦλα τῷ τεθνηκότι Φρυγῶν: —

V. 1213. *Θανῇ γὰρ οὐ θανοῦσα* — Καίτοι συνθαπτομένη τῷ νεκρῷ οὐκ ἀποθανῇ με: —

V. 1220. *Νεκρὸν ἴακχον* — Ἐγὼ στενάζω τὸν νεκρὸν ἴακχον, τὸν θρῆνον τὸν εἰς τὸν Ἴακχον, ὅν φασι Περσεφόνης εἶναι υἱόν: —

V. 1223. *Τλήμων ἰατρός* — Κἀγώ, φησίν, ἰατρὸς νομιζομένη, τα δὲ ἔργα τῶν ἰατρῶν οὐκ εἰδυῖα, τοῖς ῥάκεσι πληρώσω[a]) τὰ ἕλκη σου: —

V. 1229. *Οὐκ ἦν ἄρ' ἐν θεοῖσιν* — Οὐδὲν ἦν ἐν τοῖς θεοῖς, φησίν, εἰ μὴ ἡ Τροία καὶ οἱ ἐμοὶ πόνοι· οἷον περὶ οὐδενὸς ἐφρόντιζον οἱ θεοί, εἰ μὴ περὶ ἐμοῦ καὶ τῶν ἐμῶν πόνων καὶ τῆς Τροίας τῆς μεγάλως μισουμένης: —

V. 1233. *Ἀφανεῖς ἂν ὄντες* — Νῦν, φησί, περιβόητοι ἐγενόμεθα εἰ δὲ ὡς ἔτυχεν ἐπορθήθημεν, οὐ δὲ ὑμνούμεθα. τρίτον δὲ τὸ ^αν^ . παρελ....... δὲ ἅπαξ. Ἀττικὸν δὲ τὸ ἔθος: —

V. 1237. *Δοκῶ δὲ τοῖς θανοῦσιν* — Δοκῶ δὲ μηδὲν διαφέρειν τοῖς νεκροῖς τό τε πολυτελῆ καὶ ὀλίγον θάπτεσθαι: —

V. 1239. *Κενὸν δὲ γαῦρωμ' ἐστί* — Τὸ γὰρ πλουσίως ταφῆναι κόμπος μόνον ἐστὶ τοῖς ζῶσιν, οὐδὲν δὲ τοῖς τεθνηκόσι διαφέρει: —

V. 1241. *Μελέα μήτηρ*[a]) — Νομισθεῖσα[b]) δὲ εὐδαίμων εἶναι, ἅτε δὴ ἀγαθῶν γονέων ὑπάρχων νῦν ἐν συμφορᾷ δεινῇ περιπέπτωκας: —

V. 1248. *Λεύσσω φλογέας* — Ὁρῶ τοὺς Ἕλληνας πορθοῦντας τὴν Ἴλιον, ἵνα ταχέως ἀποπλεύσωσι, φλογέας δὲ ἅπτοντας[b]):

V. 1251. *Αὐδῶ λοχαγοῖς* — Λέγω, φησίν, ὑμῖν, τοῖς τὸ Ἴλιον ἐπιτεταγμένοις πιμπράναι, μὴ ἀργεῖν: —

---

falsa ἔμπλεκτος erat. — V. 1213. *Καὶ τοι* — *με* in fine delendum. — V. 1220. *ἰάκχον, ὃν φασὶ* — V. 1223. a) *πληρῶ..* — V. 1229. *φησιν* — *οὐδένος* — V. 1233. *φησὶ* tantum pro *φησι* commatis utrimque positis scripsi; relinqua intacta relinquere quam audacius corrigere malui. Sensum scholii plane perspicuum sic expresserim: *Νῦν, φησί, περιβόητοι ἐγενόμεθα. εἰ δέ, ὡς ἔτυχε, μὴ ἐπορθήθημεν, οὐδ' ἂν ὑμνούμεθα. τρίτον δὲ τὸ ἂν παρέλκει· Ἀττικὸν δὲ τὸ ἔθος.* — V. 1237. *τότε* disiunxi et punctum post *πολυτελῆ* delevi. — V. 1239. *πλουσιως* — *ζῶσι.* — V. 1241. a) *μήτηρ* - b) necessarium videtur *Νομισθεὶς*, sed poterat etiam schol. falsam lectionem *νομισθεῖσ'* ante oculos habere. — V. 1248. a) *λεύσσω* b) *ἅπτουσας* —

V. 1257. *Χωρεῖτε Τρώων παῖδες* — Καὶ ὑμεῖς χωρεῖτε, ὦ Τρῳάδες, ἵνα ὁ λόγος δύο τάξεις ἔχῃ, τό τε[a]) συμβουλεύειν τοῖς καίουσι καὶ ὑμᾶς ἐξιέναι. μορφὰς δὲ εἰώθασι λέγειν τὰς τάξεις, ἵνα, φησὶ[b]), δύο τάξεις ὁ λόγος ἔχῃ, ἵνα δι' ἑνὸς λόγου δύο πράγματα γίνωνται[c]): —

V. 1266. *Ἀλλ' ὦ γεραιὲ πούς* — πρὸς γὰρ αὐτὸν ὁ λόγος, ὡσεὶ ἔλεγε, συγκανθῶ αὐτῇ: —

V. 1285. *Λέλαμπεν* — Τὸ Ἴλιον τῷ πυρὶ λέλαμπεν, ὁμοίως δὲ καὶ τὰ Πέργαμα καὶ τὰ τέραμνα τῶν Περγάμων: —

V. 1288. *Οὐρανία πεσοῦσα* — Πεσοῦσα δὲ ἡ γῆ τῇ οὐρανίᾳ, ὅ ἐστι τῇ ὑψηλῇ, ἑαυτῆς πτέρυγι, ὅ ἐστι τῇ ἀκροπόλει, καταφθίνει καὶ μαραίνεται τῷ πυρὶ ὡς καπνός: —

V. 1289. *Καταφθίνει γᾶ* — Ἡ δὲ γῆ, φησὶν, ὑπὸ τοῦ δόρατος φθίνει καὶ ὁ καπνὸς ὥσπερ πτέρυγι χρώμενος οὕτως ἀνίπταται: —

V. 1295. *Ἰαλέμῳ τοὺς θανόντας* — Ἀνακαλεῖς τοὺς τεθνηκότας θρήνῳ, οὐχ ὡς ἕτεροι σπονδαῖς: — Ἄλλως. Ἀνακαλοῦμαι, φησὶν, αὐτοὺς τὰ γεραιὰ μέλεα προστιθεῖσα τῇ γῇ καὶ ταῖς δισσαῖς χερσὶ κτυποῦσα τὴν γῆν: —

V. 1298. *Διάδοχόν σοι* — Οὐκοῦν, φησὶν, ἐγὼ διαδέχομαί σε, καὶ τῷ θρηνεῖν τὸ γόνυ τίθησιν ἐπὶ τῆς γῆς: —

V. 1301. *Ἀγόμεθα* — Τ........εγόμεθα δούλειον ὑπὸ μέλαθρον: —

V. 1307. *Θάνατος ὅσιον* — Ὅτι ἐπὶ τοῦ Ἑρκείου[a]) Διὸς ἡ σφαγὴ, τινὲς[b]) δὲ διὰ τὸ αὐτὸν μὲν εἶναι ὅσιον, ἀνοσίαν δὲ τὴν σφαγήν: —

V. 1309. *Ἰὼ θεῶν μέλαθρα* — Ἰδίως τοὺς βωμοὺς, ἢ θεῶν μέλαθρα διὰ τὸ θεόκτιστον εἶναι τὴν πόλιν: —

V. 1312. *Κόνις δ' ἴσα* — Ἡ δὲ κόνις καὶ ἡ σποδὸς, ὁμοίως τῷ καπνῷ ὡς πτέρυγι χρωμένη, ἄϊστον καὶ ἀφανῆ τὸν ἐμὸν οἶκον τίθησιν. ἡ δὲ σποδὸς, φησὶ, καθάπερ καπνὸς ἀναστήσεται πρὸς τὸν αἰθέρα τῶν ἐμῶν οἴκων ἀφανισθέντων πυρί: —

V. 1317. *Ἐμάθετε* — Αἰσθάνεσθε, φησὶ, πεσούσης τῆς Τροίας, ὡς τῶν Ἑλλήνων τὰ λείψανα καταριπτούντων: —

V. 1257. a) *τότε* — b) *φησι* — c) *γίνονται* — V. 1266. *γεραιὲι* — *Ποῦς πρὸς* etc. — V. 1295. a) *με.* (λ) — V. 1301. *ὑπομέλαθρον* — ab initio fort. *Τουτέστιν ἀγόμεθα* — V. 1307. λ) *ἑρκίου* — b) *τινες* — V. 1312. *ἄϊστον* — V. 1317. *Αἰσθάνεσθαί φησι* — tum malim *καταρῥιπτούντων*. —

SCHOLIA IN RHESUM,

NUNC PRIMUM EDITA.

E COD. VATICANO 909.

V. 1. *Βᾶθι πρὸς εὐνὰς* — *Βᾶθι ἀντὶ τοῦ βῶμεν. βᾶθι πρὸς εὐνὰς, ὡς πλησίον γενόμενοι τῶν κοιτῶν τοῦτό φασιν: — (Οἱ φύλακες ἐν χοροῦ σχήματι παρακελεύονται ἑαυτούς.)*

V. 2. *Τὶς ὑπασπιστῶν* — *Ὁ ὑπασπιστὴς ἴδιον ὄνομα, σύνεγγυς παρασπίζων τοῦ βασιλέως· ὁ γὰρ τευχοφόρος κοινὸς παντὸς ὁπλίτου: —*

V. 5. *Οἳ τετράμοιρον* — *Ὅτι οἱ ἀρχαῖοι εἰς τρεῖς φυλακὰς νέμουσι τὴν νύκτα, Ὅμηρος* (Od. 14, 483.)· *ἀλλ' ὅτε*[a]) *δὴ τρίχα νυκτὸς*[b]) *ἔην, μετὰ δ' ἄστρα βεβήκει. Στησίχορος δὲ, ὡς*[c]) *Σιμωνίδης, πενταφύλακον*[d]) *φησὶν ὑποτίθεσθαι τὴν νύκτα. διαπορήσει*[e]) *δέ τις, ὅπως οἱ τετράμοιρον νυκτὸς φυλακὴν*[f]). *πρὸς ὃ ῥητέον, ὅτι οὐκ ἐν τῷ καθόλου φησὶ τετραφύλακον, ἀλλὰ τὴν ἐν τῷ παρόντι φυλακὴν, ὡσανεὶ πρώτην ἢ δευτέραν. ὁ δὲ Κράτης δείκνυσιν, ὅτι κατὰ τὸν Εὐριπίδην πενταφύλακον*[g]) *ἐκτίθησιν*

V. 1. *βάθι* ter — *γενομένων* em. Dind. — *τοῦτο φασίν* — V. 2. *Τίς* — V. 5. a) *ἀλλότε* — *δέ*, quod ante *ἀλλότε* erat, delevi. — b) *τριχὰ* omisso *νυκτὸς* —. c) *ὁ* — Dind. scribendum censet *καὶ*, sed tum etiam *φασὶν* pro *φησὶν* legendum erat. — d) *πάνια φυλ....* — e) *διατωρήσει* em. Dind. — f) subaudiendum est verbum quoddam cum *ὅπως* iungendum, cuius sensus sit, *explicandi, intelligendi sint.* — g) *πάνταφύλαξ* em. Dind. — tum addendum est

τὰ ὑπ' αὐτοῦ εἰρημένα (v. 534.)· *τίς ἐκηρύχθη πρώτην φυλακὴν* καὶ τὰ ἑξῆς. πρώτους γὰρ τοὺς περὶ Κόροιβόν φασι[h]) φυλάττειν, δευτέρους δὲ Παίονας[i]), τρίτους δὲ Κίλικας, οὓς καὶ Μυσούς φασιν[k]), ὁμοεθνεῖς νομίζοντες[l])· παραγειτνιᾷ γὰρ ὁ Ἀδραμυττηνὸς κόλπος τοὺς Μυσούς· παρὰ δὲ Μυσῶν αὐτοὺς τοὺς Τρῶας[m]) παραλαβεῖν, πέμπτην δὲ τοῖς Λυκίοις φασὶ παραβάλλειν τὴν φυλακήν· ὥστε οἱ τὴν τετάρτην Μοῖραν[n]) φρουροῦντες ἐν ἀρχῇ φησίν, *οἱ τετράμοιρον νυκτὸς φυλακήν.* ὁ δὲ Κράτης εὐχερῶς[o]) δείκνυσι τοὺς Μυσοὺς τοὺς αὐτοὺς τοῖς Κίλιξι φάσκων εἶναι· κεχωρισμένοι γὰρ ἀλλήλων εἰσίν, ὡς καὶ Ὅμηρός φησι (Il. 13, 5.)· *Μυσῶν τ' ἀγχεμάχων καὶ ἀγαυῶν ἱππημολγῶν*[p]). ἡ μὲν γὰρ Κιλικία ἐν τοῖς ἔμπροσθε μέρεσι τῆς Τροίας κεῖται· *ὁ δὲ Ζεὺς ἀπεστραμμένος ὁρᾷ Μυσούς.* οἱ γὰρ τραγικοὶ Κιλικίαν οὐκ ἴσασι τούτους, ἀλλὰ τοὺς ἐν Ταύρῳ ᾠκηκότας. πῶς δὲ δύο ἐθνῶν μία ἦν ἡ φυλακή; ἄμεινον οὖν τ....εῖν, ὅτι Παιόνων ὁ Κόροιβος[q]) ἦρχεν, οἵτινες τὴν πρώτην φυλακὴν ἔσχον καὶ παραδεδώκασιν τὴν δευτέραν τοῖς Κίλιξιν. ἐξ ὧν ἐπιφέρουσιν οἱ Τρῶες· *Μυσοὶ δὲ ἡμᾶς*, δηλονότι οἱ Μυσοὶ τὴν τρίτην φυλακὴν εἶχον, μεθ' οὓς οἱ Τρῶες τὴν τετάρτην. διό φησιν[r])· οἳ τετράμοιρον νυκτὸς φυλακὴν, οἵτινες[s]) τοῖς Λυκίοις πέμπτην ἐγείρουσιν: — Ἄλλως. Τετράμοιρον τὴν τετάρτην μοῖραν[t]) τῶν φυλακῶν οἱ Τρῶες εἶχον. ὁ δὲ πᾶς λόγος τοιοῦτός ἐστι· δέξασθε παρ' ἡμῶν, φησὶ[v]), τὴν νέαν καὶ πρόσφατον κληδόνα, οἵτινες[s]) φυλάσσοντες τὴν τετάρτην φυλακὴν προκαθήμεθα: — (Παρ' Ὁμήρῳ (Il. 10, 80.)· Ὀρθωθεὶς[x]) δ' ἄρ' ἐπ' ἀγκῶνος κεφαλὴν ἐπαείρας.)

V. 8. *Λῦσον βλέφαρον* (in textu βλεφάρων) — Ἀντὶ τοῦ διυπνίσθητι. γοργωπὰν δὲ τὴν φοβερὰν καὶ καταπληκτικήν: —

V. 28. *Ἢ τὸν Εὐρώπας*[a]) — Παρ' Ὁμήρῳ πρὸς ὄρεσιν Εὐρώπης εἶναι τὸν Σαρπηδόνα. ὁ δὲ Ἡσίοδος Εὐρώ-

---

τὴν νύκτα aut αὐτὴν, aut maior mutatio necessaria erit. — h) κόρϋβον φασὶ — i) παιόνας — k) μύσους φασὶν — l) νομίζων — verba παραγειτνιᾷ neque ad Μυσούς parenthesin efficiunt, in quibus constructio verbi cum accus. offendit quidem, sed in hoc scriptore sine certa auctoritate corrigenda non videtur. Ἀδραμυττηνὸς simplici τ erat. — m) τρώας — n) μοίραν — o) fortasse δυςχερῶς — p) ἀγάβων ἱππημόλγων — In sequentibus ὁ δὲ Ζεὺς etc. aut locus scriptoris cuiusdam affertur aut in voce Ζεὺς vitium est. — q) κορῦκος — quod verbum mutilatum sit, certo dicere nequeo; sensus requirit εἰπεῖν — r) διόφησιν — s) οἵ τινες — t) μοίραν — v) φησι — x) Ὀρθωθ.. — V. 8. Λύσον — V. 28. a) εὐρώτας —

πης μέν φησιν αὐτὸν, ὡς Ἑλλάνικος[b]). εἰσὶ δὲ οἳ[c]) Λευκάστου καὶ Ἴδης τῆς Κορύβαντος γενεαλογοῦσι μετὰ καὶ Μίνωος καὶ Ῥαδαμάνθυος, καθάπερ Σωκράτης ἐν τοῖς Ἀργολικοῖς. ἔχει δὲ ὁ λόγος τὸ ἕτερον εἶναι Σαρπηδόνα τὸν ἐπὶ τὴν Ἴλιον στρατεύσαντα καὶ ἄλλον τινὰ Θρᾶκα[d]), ἀφ' οὗ Σαρπηδονίαν πέτραν[e]) φασὶν ὠνομάσθαι[f]). Διττὰς δὲ τὰς Εὐρώπας ἀναγράφουσιν ἔνιοι· μίαν μὲν Ὠκεανίδα, ἀφ' ἧς[g]) καὶ τὸ ἓν μέρος τῆς οἰκουμένης κληθῆναι, καθάπερ Ἀπίων ἐν τοῖς περὶ ἐπωνύμων καὶ Ἀριστοτέλης ἐν πρώτῳ τῆς Θεογονίας, ἑτέραν δὲ Φοινικίαν[h]) καὶ Ἀγήνορος[i]), ὡς καὶ Εὐριπίδης καὶ ἄλλοι ἱστοροῦσιν, καὶ τοῦ περὶ τὸν Μίνω γενέσθαι φασίν. ἔνιοι δὲ εἰσὶν οἳ[k]) καὶ παρὰ τὴν αὐτὴν ὠνομάσθαι[l]) τὴν ἤπειρον, καθάπερ καὶ Καλλίμαχος, Ζηνόδοτος δὲ ἐξ αὐτοῦ. εἰσὶ δὲ οἳ καὶ τρίτην ἀναγράφουσι[m]), καθάπερ Ἡγήσιππος ἐν τοῖς Παλληνιακοῖς γράφων οὕτως· Κάδμος σὺν τῇ μητρὶ τῆς Εὐρώπης[n]) Τηλεφάνῃ ἐπῄει πρὸς[o]) Ἀθήνας καὶ ἐπυνθάνετο Εὐρώπην ἔχεσθαι[p]) ἐν Θράκῃ καὶ οὕτως ἀφίκετο εἰς τὴν καταντιπέραν[q]) ἤπειρον καὶ ἦρχεν ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ πάντων. Εὐρώπη τοῦ ἀνδρὸς ἀπολειφθεῖσα οὐχ ἡ Φοίνικος, ἀλλ' ἐπιχωρία τις γυνή[r]), ἀφ' ἧς καὶ ἡ ἤπειρος ἅπασα ἡ προς Βορέαν ἄνεμον Εὐρώπη κέκληται: —

V. 36. Ἀλλ' ἢ Κρονίου Πανὸς — Τὸν Πᾶνα[a]) οἱ μὲν Πηνελόπης φασὶ Καλλιστοῦς καὶ δύο παῖδας γενομένους. ἀφ' ἧς ὄρος Κυλλήνης[b]). ἄλλοι δὲ Ἀπόλλωνος καὶ Πηνελόπης, ὡς καὶ Εὐφορίων, ὃν ἔθρεψαν νύμφαι· διὸ καὶ νυμφαγενῆ[c]) αὐτόν φησι τραφέντα παρ' ἐκείναις. Ἀρῆθος δὲ ὁ Τεγεάτης αἰθέρος αὐτὸν καὶ νύμφης Οἰνόης γενεαλογεῖ. Ἔνιοι δὲ Ὀρσινόης νύμφης καὶ Ἑρμοῦ. Ἐπιμενίδης δὲ Καλλιστοῦς καὶ Διὸς παῖδας γεγενῆσθαι Πᾶνα — καὶ Ἀρκάδα[d]) διδύμους. Μνασέας[e]) δὲ ξενικώτερον ἀφηγεῖται τὰ περὶ Πᾶνα, ἢ ὅτι

---

b) εὐρωπ.. μὲν φησὶν αὐτὸν, ὡς ἑλλανικὸς. — Quid initio in verbis πρὸς ὄρεσιν Εὐρώπης lateat, non audeo dicere. Genealogiam Sarpedonis hic afferri et Homerum alia tradere atque Hesiodum apertum est. Hinc suspicari licet scholiastam velle dicere: *Apud Homerum* (Il. 6, 198 sq.) *Laodamiae filius Sarpedon traditur, Hesiodus autem* etc. Verba autem Graeca, quae hunc habeant sensum et literarum *similitudine* accedant ad πρὸς ὄρεσιν Εὐρώπης, non habeo. — c) οἱ — d) θράκα — e) σαρπηδὸν.. πετρ... — f) ὠνομᾶσθαι — g) οὗ — h) φοινικ..... — sed potuit etiam Φοίνισσαν scribi. — i) ἀγένορος — k) εἰσιν οἱ — l) ὠνομᾶσθαι — ceterum verbum dicendi, λέγουσι, φασί deest in hac enunciatione. — m) οἱ et ἀναγραψάντες — λ) εὐρωπ.. — o) ἐπίει περὶ — p) εχ..... — q) τὸν κατ' ἀντίπεραν — r) τίς γυνη — V. 36. a) πάνα — b) κυλήνης — c) νυμφαγν.... — d) ἀρκάδω — loco lineolae praegressae vix quidquam excidisse verisimile est. — e) μνασίας — Mnaseas idem

Κρόνου παῖς ἢ ὅτι παλαιός ἐστιν, αἰθέρος γενεαλογούμενος, Κρόνους δὲ καὶ Κρονίους τοὺς πάνυ ἀρχαίους ἔλεγον, ἢ παππωνυμικῶς, ὅτι Διὸς, ὡς τὸν Ἀχιλλέα Αἰακίδην. Αἰσχύλος δὲ .....ν [f]) πάνοις τὸν μὲν Διὸς, ὃν καί δίδυμον, τὸν δὲ Κρόνου. Περὶ δὲ τῶν αἰφνιδίων φόβων [g]) ταραχὴν ἀνῆψαν Πανὶ διὰ τοὺς ἤχους τοὺς ἐν τοῖς ὄρεσι γενομένους, ἔνθα ὁ Πᾶν [h]) ἅμα ταῖς νύμφαις συρίζει, ὡς καὶ Ὀδυσσεὺς (Hom. Od. 6, 122.)· ὥςτε [i]) με κουράων ἀμφήλυθε θῆλυς ἀϋτή, νυμφάων, αἳ ἔχουσ' ὀρέων αἰπεινὰ κάρηνα: — Ἄλλως· περὶ τῶν Πανικῶν λεγομένων κινημάτων Ἀπολλόδωρος τὴν αἰτίαν ἐκτίθησι ταύτην· τὰ ὄρη καὶ αἱ νάπαι καὶ πάντα τὰ ὕπαντρα τῶν ὀρῶν ἐστιν ἠχώδη, ποικίλων καὶ παντοδαπῶν φωνῶν ἐν τοῖς ὄρεσι γινομένων ὑπό τε [k]) κυνηγῶν καὶ ζώων ἡμέρων τε [l]) καὶ ἀγρίων· ἦχοι δὲ μιμητικοὶ γίνονται τούτων. ὅθεν πολλάκι τινὲς τὰ μὲν σώματα τῶν φωνούντων οὐχ ὁρῶντες, αὐτὴν δὲ μόνην τὴν προσπίπτουσαν φωνὴν, φασὶ [m]) Πᾶνα σὺν ταῖς νύμφαις ἐν τοῖς ἀγροῖς μετ' αὐλῶν καὶ συρίγγων φωνεῖν: —

V. 41. (χόρ. χ πυραίθει στρατὸς Ἀργόλαος — Τὸ χ ὅτι συνθέτως ἀναγνωστέον καὶ ὅτι οὐκ ἔστιν Εὐριπίδου ὁ στίχος: —)

V. 43. Διϊπετῆ δὲ νεῶν [a]) — Τὰ δὲ ναύσταθμα ὡς διϊπετῆ ἐστὶ τοῖς πυρσοῖς [b]). ὃ δὲ λέγει τοιοῦτόν ἐστιν· αἱ τῶν νεῶν ἐπαύλεις [c]) .. συνεχῶς ταῖς λαμπάσιν, ὥσπερ ἐκ Διὸς συνεχὴς ὄμβρος: —

V. 55. Σαίνει μ' ἔννυχος — Εὐθυμεῖν με ποιεῖ ἡ τῶν Ἑλλήνων φρυκτωρία. φρυκτωρία δὲ ἡ λαρπὰς ἢ λαμπαδηφορία καὶ δαδουχία: —

V. 68. Θυοσκόων [a]) — Τῶν μάντεων [b]) τῶν ἐκ τῶν θυμάτων τὸ μέλλον σκοπούντων: —

V. 84. Ἁπλοῦς τὸ ἑξῆς — ἁπλοῦς μῦθος, ἐπ' ἐχθροῖς ὁπλίζειν γέρα: — *Interlin.* σύντομος.

V. 105. Εἴθ' ἦσθ' ἀνὴρ εὔβουλος — Ἔμπαλιν ὁ σοφός φησιν· εἴθ' ἦσθα σώφρων ἔργα τοῖς λόγοις ἴσα: —

---

videtur, qui affertur a schol. ad Phoen. 411. 651. — f) *ἀχιλέα αἰακι.... αἰσχυλ.. δὲ .....ν* — Sensus apertus est: Aeschylum scholiasta dicit duo Panas statuere, alterum Iovis filium, eumque geminum, alterum Saturni; sed quo verbo lacunam inter *δὲ* et *ν* expleam et vitiosum *πάνοις* corrigam non habeo; fortasse: *Αἰσχύλος δὲ δύο λέγει Πᾶνας, τὸν μὲν* etc. — g) *ἀφνιδίων φόβον* — h) *πᾶν* — i) *ὥς τε* — k) *ὑπότε* — l) *ἡμέρωντε* — m) *φωνήν, φασι* — V. 43. a) *ναῶν* — b) *πυργοῖς* — c) *ἐπαύλεια* — tum excidit verbum aliquod, ut *φλέγουσι* vel simile. — V. 55. *λαμπὸς* — V. 68. a) scholiastae *θυοσκόπων* requirere videtur — b) *μαντέων* — V. 84. lineola ante *Τὸ ἑξῆς* posita erat. —

V. 109. Ἐξήρθης — Ἀνεπτερώθης, ἠγέρθης. τὸ ἑξῆς· ὅστις πυρὸς λαμπτῆρας κλύων ἐξήρθης Ἀχαιοὺς φεύγειν, καὶ ἐξῆλθες ἐπὶ τὸ στρατεῦσαι: —

V. 165. (τάξαι δὲ μισθόν. γελοῖον τὸ οἴεσθαι ὅτι (λείπει.) καὶ βασιλεὺς αἰτι.

V. 177. Ἀποινᾶσθαι[a]) θέλεις — Ἄποινα λέγεται τὰ λύτρα. Ὅμηρος (Il. 11, 106.)· ἔλυσεν ἀποίνων. τίνα οὖν, φησί, τῶν Ἀχαιῶν λύτρα λαβὼν βούλει ἀπολῦσαι: —

V. 185. Ἐξ ἀφθίτων γὰρ — Παρ' Ὁμήρου (Il. 23, 277.) ἔλαβε τὰς ἱστορίας· φησὶ γάρ· ἀθάνατοι γάρ εἰσιν: —

V. 207. (σώματος σαγὴ — ἡ σφαγή, ὀξυτόνως. ἡρώδης.)

V. 210. Βάσιν τε χερσὶ — Ἀπίθανον τετραποδίζειν αὐτὸν ὡς τοὺς λύκους· οὐδὲ γὰρ Ὅμηρος (Il. 10, 334.) διὰ τοῦτο τὴν λυκίαν αὐτῷ περιτίθησιν: —

V. 219. Σωθήσομαί τε τὸ ἑξῆς — σωθήσομαι καὶ κτανὼν Ὀδυσσέως ἢ Διομήδους κεφαλὴν ἥξω ἄγων: —

V. 239. Ἀχαιὸν[a]) Ἄρη — Ὅτι θηλυκῶς Ὅμηρος. Ξάνθον καὶ Βαλίον[b]) καὶ Ποσειδῶνα ἔπορσε αὐτούς. διὸ τὸ χ *ad versum scil. sequentem*: χ τὰς ποντίας Αἰακίδα.

V. 245. Τὸ ἑξῆς τοῦ νοῦ· ὄντως σπανία τῶν ἀγαθῶν γίνεται, ὅταν ὡς ἐν πελάγει τὸ τῆς καταδύσεως δυσήλιον ᾖ[a]) καὶ ζοφῶδες καὶ σαλεύει[b]) πόλις: —

V. 247. Ἔστι Φρυγῶν τις[a]) — Ἐπεὶ κεκωμῴδηνται οἱ Φρύγες ὡς δειλοὶ[b]), φησὶν ὅτι οὐ δεῖ παντελῶς ἀποδοκιμάζειν τοὺς Φρύγας· ἔστι γὰρ ἐν αὐτοῖς θράσος καὶ ἰσχὺς[c]), ὡς ἔδειξεν ὁ Δόλων: —

V. 248. Ἔνι δὲ θράσος ἐν αἰχμᾷ — Τῆς ἔσχατος[a]) Μυσῶν παροιμίας μέμνηται Φιλήμων ἐν σκελετῷ[b]). τὸ δὴ λεγόμενον τοῦτο· Μυσῶν ἔσχατον ἐνόμιζεν ὁρᾶν τὸν υἱὸν ἐκπλέονθ' ὁρῶν. καὶ Μένανδρος· εἰ

V. 109. Ἀνεπτερώθ... — V. 177. a) Ποινᾶσθαι — V. 210. τὲ — Ἀπιδανον — pro λυκίαν malim λυκῆν aut certe λυκείαν sc. δοράν. — V. 219. lineola ante Τὸ ἑξῆς erat, tum ὀδυσέως legebatur. — V. 239. a) Ἀχαιὸν — b) ξανθὸν καὶ βάλιον — totum scholion fortasse sic legendum: Ὅτι θηλυκῶς (sc. σημειωτέον), Ὅμηρος (Il. 16, 149.) Ξάνθον καὶ Βαλίον (sc. ἀρσενικῶς), καὶ ὅτι Ποσειδῶν ἔπορεν αὐτούς. — V. 245. a) ἢ — b) σαλεύῃ rectius esset, sed cf. Troad. 999. — Pro sequente πόλις Glasguensis ed. habet πόλεις. — V. 247. a) τίς — b) Ἐπικεκωμῳδοῦνται οἱ Φρ. ὡς δηλοῖ em. Dind. — c) ἴσχυς — V. 248. a) ἐσχάτης em. Dind. — b) Σικελικῷ legendum putat Dind. —

μη γαμεῖς γάρ, ἔσχατον νόμιζέ με[c]) Μυσῶν. κέχρηται δὲ καὶ νῦν Εὐριπίδης τῇ παροιμίᾳ παρὰ τοὺς χρόνους. Δήμων[d]) γοῦν ἐξηγούμενος περὶ αὐτῆς[e]) φησὶν ὡς ὕστερον τῶν Τρωϊκῶν λοιμοῦ καὶ φθορᾶς καρποῦ περιεληλυθυίας[f]) τὴν Ἑλλάδα μαντευομένων[g]) περὶ τῶν παρόντων χρῆσθαι τὴν Πυθίαν τηνικαῦτα παῦλαν αὐτοῖς τῶν δεινῶν, ἐπειδάν[h]) τινες τῶν ἀπὸ Ἀγαμέμνονος ἐχόντων[i]) τὸ γένος πλεύσαντες εἰς Τροίαν τὰς πόλεις κτίσωσι καὶ τὰς τῶν θεῶν τιμὰς ἀναλάβωσιν, ἃς ἠφανίσθαι συνέβαινεν ὑπὸ τοῦ πολέμου. ταύτην τὴν μαντείαν παραδεξάμενον τὸν Ὀρέστην συνέβη λιπεῖν τὸν βίον. μετὰ δὲ Ὀρέστην Τισαμενὸν λαβεῖν τὴν ἀρχὴν καὶ μετ' ἐκεῖνον Κομήτην. οὗ χρωμένου[k]), ποῦ δέοι πλεῖν, κατὰ γὰρ εὐλάβειαν καὶ δὶς καὶ τρὶς περὶ[l]) τῶν αὐτῶν ἐπανέρχεσθαι, ὑπὸ τοῦ θεοῦ[m]) δοθῆναι χρησμὸν, ἐπὶ τὸν[n]) ἔσχατον Μυσῶν πλεῖν. κατολιγωρήσαντας δὲ πολλῶν συνηθροισμένων τοῦ χρησμοῦ ἀφίστασθαι καὶ τὸν Κομήτην καταλιπεῖν, μικρὸν πεφροντικέναι λέγοντας αὐτοῦ τε[o]) καὶ τοῦ Μυσοῦ ἐσχάτου. κατὰ τὴν ἐχομένην γενεὰν Πενθίλου[p]) πάλιν συναγείραντος τὴν στρατιὰν[q]) καὶ τοῦ θεοῦ τὸν αὐτὸν ἐπενέγκαντος χρησμὸν, διὰ τὸ παράδοξον εἰς παροιμίαν διατοῦτο προστῆναί φασιν[r]). εἰσὶ δὲ οἵ Τηλέφῳ γενέσθαι τὸν χρησμὸν τοῦτον· μαντευομένῳ γὰρ αὐτῷ περὶ γονέων, ἐπὶ τίνας[s]) ἂν τόπους πλανηθεὶς ἐξεύροι τοὺς αὐτοῦ γονεῖς, τὸν θεὸν προστάξαι ἐλθεῖν ἐπὶ τὸν ἔσχατον Μυσῶν. ἀφικόμενον δὲ εἰς τὴν Τευθρανίαν, νέμεσθαι γὰρ τὰ χωρία τότε Μυσούς, ἐπιτυχεῖν τῇ μητρί: —

V. 250. Ὅς ἐμὰν συμμαχίαν — Ὁ τὴν συμμαχίαν ἀτίζων, ὅ ἐστιν εὐτελίζων, πρὸς Μυσῶν, φησὶν[a]) ἐστὶν ἢ ὡς εἰπεῖν ἔσχατος καὶ οὐδενὸς λόγου ἄξιος, οἷον Μυσός ἐστιν ὁ ἀτιμάζων ἡμᾶς ὁ ἀδόκιμος παρὰ τὴν παροιμίαν. ἢ οὕτως· ἔστι[b]) δὲ θάρσος ἄκρον καὶ ἐκ τῶν Μυσῶν πρὸς τοὺς ἀτιμάζοντας τὴν ἐμὴν συμμαχίαν καὶ εὐτελίζοντας: —

V. 290. Πρὶν δή δι' ὤτων — Πρὶν ἠκούσαμεν αὐτῶν τὴν βαρβαρικὴν φωνὴν καὶ ἔγνωμεν ὅτι βάρβαροι ἦσαν: —

---

c) φρυγῶν erat ante Μυσῶν, quod Dind. delendum censuit. — d) nomen scriptoris alicuius latet in voce δήμων — e) αὐτ῀... — f) περι ἐληλυθυίας — adverte ad constructionem φησὶν ὡς — χρῆσθαι — g) μαντευομένην em. Dind. — h) ἐπείδ' ἂν — i) ἔχοντες em. Dind. — k) οὐ χρωμένα em. Dind. — l) παρὰ em. Dind. — m) ἐπανέρχεται τοῦ θειοῦ em. Dind. — n) τὸ — o) τὲ — p) ἐχομένην γ. πλινθὶλ῀. em. Dind. — q) στρατίαν — r) προστῆναι φασὶν. — Praecedens διατοῦτο delendum videtur. In sequente enunciatione deest rursus verbum λέγουσι, ut supra V. 28. not. k., ut paene consilio a scholiasta omissum esse credam. — s) ἐπί τινας — V. 250. a) φησιν — b) ἐστὶ —

V. 299. (*πλάστιξ αὐχένα ζυγηφόρον* — τινὲς τὸν ζυγόν φασι[a])· περὶ δὲ τὸ μέσαβον συνέδησε[b]) τὸν αὐχένα τῶν ἵππων: —)

V. 302. *Ἔλαμπε Γοργὼν δ' ὡς* — Ὡς ἡ Γοργὼν ἐπεκτύπει[a]) τοῖς μετώποις τοῖς ἱππικοῖς προσδεδεμένη μετὰ κωδώνων, ψόφον ἀποτελοῦσα[b]): —

V. 307. *Πολλὰ πελταστῶν τέλη* — Πέλτη ἀσπίς ἐστιν ἴτυν οὐκ ἔχουσα, καθάπερ φησὶν Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Θεσσαλῶν πολιτείᾳ γράφων οὕτως· διελὼν δὲ τὴν πόλιν Ἀλόας ἔταξε καὶ τὸν κλῆρον παρέχειν ἑκάστους, ἱππέας μὲν τεσσαράκοντα, ὁπλίτας δὲ ὀγδοήκοντα· ἦν δὲ ἡ πέλτη ἀσπὶς ἴτυν οὐκ ἔχουσα, ἐπίχαλκος, αἰγὸς δέρματι περιτεταμένη. καὶ τριάκοντα[a]) ἢ μακρὸν δόρυ πάντες ἐφόρουν[b]), ὃ σχέδιον ἐκαλεῖτο: —

V. 314. *Ἕρπει κατάντης* — Κατῆι..... οὐ ταλαιπορ... καὶ εὐπετλ.. ὡσανεὶ ἔλεγεν· οὐ προσάντης οὐδὲ δύσβατος: —

V. 318. *Ἡνίκ' ἐξώστης Ἄρης* — Ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀνέμων τῶν ἐξωθούντων τὰ σκάφη· λέγει δὲ οὕτως τὸ βίαιον. τινὲς δὲ *ἐξώστης* ἀντὶ τοῦ πρὸ τοῦ ἄστεος καθήμενος: —

V. 335. *Σύ τ' εὖ παραινεῖς* — Ἐπεὶ καλῶς παρῄνεσεν ὁ ἄγγελος τὸν Ῥῆσον εἰς συμμαχίαν δέχεσθαι. λοιπὸν ἥξει: —

V. 338. *Ἀδράστεια[a]) μὲν* — Ἰδικῶς τὴν Ἀδράστειαν[b]) Διός φησι[c]) παῖδα, ἄλλων τροφὸν τοῦ Διὸς φασκόντων. ἔστι δὲ καὶ ἐν τῇ Καρίᾳ Ἀδραστείας[d])· πεδίον ἀπὸ Ἀδράστου τοῦ βασιλέως, ἀφ' οὗ καὶ ὁ δαίμων. ἄλλοι δὲ Μελισσέως μὲν τοῦ Κρητός, ἀδελφὴν Κυνοσούρας, Διὸς τροφόν. Καλλίμαχος (hymn. in Jov. 47.)· *σὲ δ' ἐκοίμισεν Ἀδρήστεια[e]) λίκνῳ ἐνὶ χρυσέῳ.* ἔνιοι ἑτέραν μὲν Ἀδράστειάν φασιν[f]) ἑτέραν δὲ Νέμεσιν· οἱ μὲν Ὠκεανοῦ φασιν[g]) εἶναι θυγατέρα, οἱ δὲ Διὸς καὶ Δήμητρος, γεννηθῆναι δὲ ἐν Ῥαμ-

---

V. 299. a) ζυγὸν φασί — b) συνέδησ... — V. 302. a) ἐπεκτ... — b) ἀποτελοῦ... — V. 307. a) τριακόντα — in sequente ἢ vitium est, desideratur mensura hastae; itaque aut ἢ nomen tantum mensuram indicans, aut servato ἢ alius quoque numerus praeter τριάκοντα cum eodem nomine desiderato ponendum est. — b) ἐφορουν — V. 335. Σύτ' — V. 338. a) Ἀδράστια — b) ἀδραστίαν — c) διὸς φῆσὶ — d) ἀδραστία — in sequentibus verba ἀδελφὴν Κυνοσούρας commatis inclusi, ita ut ad praecedentia Μελισσέως μὲν τοῦ Κρητὸς supplendum sit θυγατέρα — e) σέδ' ἔκομ' $\overset{\text{V}}{\underset{\text{Λ}}{}}$ ἀδραστία — f) ἀνδραστίαν φασὶν — g) φασὶν —

νοῦντι τῆς Ἀττικῆς: — (μὴ φθονήσειεν ἡ Ἀδράστεια ἐπὶ τοῖς λεχθεῖσι περὶ τοῦ Ἕκτορος ἢ ἐπὶ τοῖς μέλλουσι λεχθῆναι, ὃ καὶ ἄμεινον: —)

V. 342. Ἥκεις ὦ ποταμοῦ παῖ — Οὐκ εἴρηκε τίνος Μουσῶν ὁ Ῥῆσος εἴη παῖς. Κλειοῦς μέντοι λέγουσιν αὐτὸν εἶναι, καθάπερ Μαρσύας ὁ νεώτερος ἐν τοῖς Μακεδονικοῖς περὶ τῶν κακομόρων [a]) γράφων οὕτως· εἰσὶ δὲ οἳ καὶ περὶ τούτου εἶπον τοῦτο [b])· Κλειὼ τὴν θεὸν ὑπὸ τοῦ Στρυμόνος ἐκ τοῦ χοροῦ [c]) τῶν Μουσῶν νυμφευθῆναι τεκνῶσαί [d]) τε τὸν Ῥῆσον. καὶ μετ' ὀλίγον· ἔστιν [e]) ἱερὸν τῆς Κλειοῦς ἐν Ἀμφιπόλει ἱδρυθὲν ἀπέναντι τοῦ Ῥήσου μνημείου ἐπὶ λόφου τινός. ἔνιοι δὲ Εὐτέρπης αὐτὸν γενεαλογοῦσι, καθάπερ Ἡράκλειτος. φησὶ δέ· ἑβδόμη δὲ Καλλιόπη ποίησιν εὗρε ποιημάτων [f]), καὶ συνοικήσασα Οἰάγρῳ γεννᾷ Ὀρφέα, τὸν πάντων μέγιστον ἀνθρώπων ἐν τῇ κιθαρῳδικῇ τέχνῃ γενόμενον, πρὸς δὲ καὶ τῆς ἐγκυκλίου μαθήσεως συγκριματικώτατον [h])· ὀγδόη δ' Εὐτέρπη, ἣ τὴν κατ' αὐλοῦ εὗρεν εὐέπειαν, συνοικήσασα Στρυμόνι [i]) ἐντεκνοῖ [k]) Ῥῆσον, ὃς ὑπὸ Ὀδυσσέως καὶ Διομήδους ἀναιρεῖται. οἷς καὶ Ἀπολλόδωρος ἐπηκολούθησε γράφων οὕτως· τὰς μὲν Μούσας οἱ μὲν πλεῖστοι παρθένους παραδεδώκασι· γράφεται δὲ εἶναι Οὐρανίας μὲν Λίνον [l]), Καλλιόπης δὲ [m]) Ὀρφέα, Μελπομένης δὲ Θάμυριν, Εὐτέρπης δὲ Ῥῆσον, Τερψιχόρης δὲ Σειρῆνα, Κλειοῦς δὲ Ὑμέναιον. τῶν δὲ λοιπῶν Θαλείας Παλαίφατον, ἐκ δὲ Πολυμνίας Τριπτόλεμον· Ἐρατὼ δὲ [n]) ἐρασθῆναι μὲν Ὑακίνθου, τελευτήσαντος δὲ αὐτοῦ μηδένα μηδ' υἱὸν [o]) γενέσθαι αὐτῶν: —

V. 347. Μελῳδοῦ Μοῦσας — Τὸ ὄνομα τῆς Μούσης οὐκ εἴρηκε, φησὶ δὲ ὅτι διαβαίνουσαν διὰ τοῦ Στρυμόνος [a]) ὁ ποταμὸς [b]) ἔγκυον ἐποίησε· μήποτε [c]) δὲ ἐποίησε [d]) τὴν ἱστορίαν: —

V. 352. Βαλιαῖσιν — Οὐ κυρίως νῦν τῇ λέξει κέχρηται, λευκὰς γὰρ εἶπεν [a]), ὡς καὶ ἀνωτέρω (v. 300.) αὐτὰς [b]) ἔφη, δύναται δὲ ἀντὶ τοῦ ταχείαις: —

V. 342. Hoc scholion emendatum dedit G. Hermannus Op. 5. p. 190 sq.— a) ἐν τ... οἰκοδομ... τῶν κακοβρί, em. H. — b) εἶπον. τοῦτον em. H. — c) στρύμονος ἐκ τοῦ χρόνου em. H. — d) τεκν τε em. H. — e) ἐστὶν em. H. — f) πάντων em. H. — g) συνοικήσαντα ἀγρῷ em. H. — h) συγκρεματικώτερον em. H. — i) στρύμονι em. H. — k) ἐντεκνῶ em. H. — l) γράφει (εται) δὲ οὐνίας· μέλινον. em. H. — m) hoc δὲ imposui — verba Ὀρφέα, Μελπομένης casu apud Herm. excidisse videntur. — n) ἐρατῶ omisso δὲ em. H. — o) κίνδυνον pro μηδ' υἱὸν erat, em. H. — V. 347. a) στρύμονος — b) ὁπότε em. Dind. — c) μηπότε — d) ἐπ... — V. 352. a) εἶχεν — ἐχρῆν vel εἶπεν proposuit Dind.; quamvis illud praestare videatur, tamen propior emendatio εἶπεν. — b) αὐτ.. —

V. 356. *Ἀρά ποτ' αὖθις* — Ἀρά ποτε[a]), φησὶν, ὑποστρεψάντων τῶν Ἑλλήνων ἡμεῖς μετὰ εὐφροσύνης διάξομεν καὶ δι' ὅλης ἡμέρας ἄξει καὶ τελέσει[b]) ἡ πόλις τοὺς ἐν τοῖς συμποσίοις χοροὺς ταῖς τῶν κυλίκων φιλονεικίαις; λέγει δὲ τὰς προπόσεις ἀπὸ τῆς συνεκδοχῆς[c])· οἰνοπλανήτοις δὲ ταῖς διὰ τοῦ οἴνου παραγούσαις τὸν νοῦν: —

V. 360. *Ὑποδεξίαις* — Ὑποδεκτικαῖς, ἀπὸ τοῦ κύλικος· λέγει δὲ τὰς προπόσεις ἀπὸ τῆς συνεκδοχῆς[a]): — *Ἁμίλλαις* — Φιλονεικίαις κυλίκων, οἷον πόσεων· οἰνοπλανήτοις[b]) ταῖς διὰ τοῦ οἴνου παραγούσαις τὸν νοῦν: —

V. 368. *Δοχμίαν* — Πλαγίαν[a]) μετεωρίζων τὴν πέλτην παρὰ τὴν σχιστὴν αὐτῆς περιφέρειαν: — (πεδαίρων — κουφίζων, ἐκ τοῦ πέδου αἴρων.) *Σχιστὰν παρ' ἄντυγα* — Σχιστὴν λέγει, παρόσον οἱ πυῤῥιχίζοντες διαβαίνουσιν ἢ ὅτι ἡ πέλτη τετράγωνός ἐστιν ἐξοχὰς ἔχουσα: —

V. 375. *Φίλτατον ἄχθος οἴσει* — Ἡδὺ γὰρ αὐτῇ τοὺς πολεμίους παθεῖν. ταῦτα πρὸς τὸν Ῥῆσον ἀποστρέψαντες λέγουσιν, *ὦ μέγα βασιλεῦ*, ὁρῶντες[a]) δὲ αὐτὸν τὸ ἑξῆς· *καλὸν ἰδεῖν χρυσοκόσμητον*: —

V. 380. (*Κωδωνοκρότους* — ἐν γὰρ τοῖς πόρπαξιν εἶχον κώδωνας.)

V. 390. *Παῖ τῆς μελῳδοῦ μητέρος* — Οἱ μὲν Κλειοῦς, οἱ δὲ Εὐτέρπης[a]). Ὅμηρος δὲ (Il. 10, 435.) Ἠϊονέως φησίν· *ἐν δέ σφι*[b]) *Ῥῆσος βασιλεὺς, παῖς Ἠϊονῆος*[c]): —

V. 402. *Ἕλλησιν ἡμᾶς* — Ὅσον ἦν ἐπὶ σοὶ, προδέδωκας ἡμᾶς καὶ εἴασας· λείπει ἡ *κατὰ*, κατὰ τὸ σὸν μέρος: —

V. 414. *Ψυχρὰν ἄησιν* — Τὸν χειμῶνα· τοῦ[a]) εἶναι αὐτοὺς εὔνους ἡμῖν ἀπόδειξίς ἐστι τὸ κεῖσθαι αὐτοὺς ἐν τῇ πόλει καὶ ταφῆναι: —

V. 416. *Ἄμυστιν* — Οἱ μὲν ποτηρίου εἶδος ἐπιτηδειότητα ἔχον πρὸς τὰς ἀμυστὶ[a]) πόσεις, ὡς ἐν Αὔγῃ[b])· *σὺν τῷ βαθείας καὶ πυκνὰς ἕλκουσι τὰς ἀμυστίδας.*

V. 356. a) Ἄρα ποτὲ — b) ἕξει καὶ τελ, (σει) em. Dind. — c) ἀπὸ τ.. συνεκδο (χ)... — quod sequitur οἰνοπλανήτοις sic legitur in Glasg., errore apud Dind. οἰνοπλανήτας — V. 360. a) τ... συνεκδοχ... b) οἰνοπλανήτων — V. 368. a) Πλαγείαν — V. 375. a) ὁρῶντες nulla distinctione anteponitur, tum δὲ αὐτὸν: — (Τὸ ἑ. κ. ἰ. χρ.) — V. 390. a) εὐρωπ... — b) δέσφι — c) ἠϊονέως — V. 414. a) τῷ. — V. 416. a) ἀμυστὶ em. Herm. Op. 5. p. 189. — b) αὐτῇ em. H. — c) τάσεως em. H., πόσεως proposuit Dind. — d) θεὸν πείσαντες, μῦστιν δεῖ ποιεῖν em. Dind. in corrigendis addit

ἄλλοι δὲ ἐπὶ τῆς ἀπνευστὶ σπάσεως[c]) τάττουσι τὸ ὄνομα, ὡς Κρατῖνος· ἀλλ' οὖν θεῷ σπείσαν τ' ἄμυστιν δεῖ πιεῖν[d]): —

V. 424. Μέλλοντι νόστον — Ὅτι νόστον ἁπλῶς τὴν ὁδὸν ἢ τὸν πλοῦν ἔφη, καὶ γὰρ ἔπλευσεν καὶ ἐπέλασεν[a]), ὡς ἑξῆς (v. 908.) ἐρεῖ, οὐ μόνον τὴν εἰς τὴν πατρίδα ὑποστροφήν: —

V. 427. Ἔνθ' αἱματηρὸς — Ὡς πέμμα ξηρανθὲν τὸ αἷμα τοῦ φόνου. ἀκύρως δὲ κέχρηται τῷ πέλανος, ἄμεινον δὲ ἑτέρωθι (Orest. 210.) εἶπεν ἀφρώδη πέλανον διὰ τὴν λευκότητα. οὕτως γὰρ ἔλεγον πελάνους τὰ πόπανα ἀπὸ τοῦ πεπλατύνθαι[a]) ἢ ἀπὸ τῆς παιπάλης[b])· ἀπὸ γὰρ τοῦ λεπτοτάτου κατασκευάζονται· καὶ Ὅμηρος (Il. 10, 7.) τὸ λευκᾶναι παλῦναι· ὅτε πέρ τε[c]) χιὼν ἐπάλυνεν ἀρούρας: —

V. 470. Εἰ τοῦ παρόντος — Πολλὰ εὐχαριστήσαιμι τοῖς θεοῖς, εἰ τοῦ παρόντος ἀπαλλαγεὶς τὴν παλαιὰν λάβω κατάστασιν: —

V. 475. Οὐ τούσδ' ἀριστέας — Ἐν ἐρωτήσει τοῦτο προσενεκτέον· οὐχ οὗτοί εἰσιν οἱ ἄριστοι τῶν Ἑλλήνων οἱ ἐνταῦθα ἐλθόντες;: —

V. 476. Κοὐ μεμφόμεσθά γ' — Καὶ οὐκ ἐκφαυλίζομεν αὐτοὺς, ἀλλὰ πάντα κινοῦμεν πρὸς τὸ ἀποστῆναι αὐτοὺς, ὅμως ἐλαύνομεν αὐτοὺς καὶ πολεμοῦμεν. ἡ δὲ καλὴ ἐξήγησις αὕτη· καὶ οὐκ ἐκφαυλίζομεν αὐτοὺς, ἀλλὰ πάνυ κάμνομεν καὶ ἄγαν ἐκφορούμεθα τοῦ σκοποῦ[a]) μαχόμενοι αὐτοῖς. καὶ Ὅμηρος (Od. 5, 290.)· ἀλλ' ἔτι μέν μίν φημι ἄδην[b]) ἐλάαν κακότητος, ὅ ἐστιν ἐμφορηθῆναι: —

V. 479. Ἀρκεῖν ἔοικεν — Ἀντὶ τοῦ παραιτῇ τὸ παθεῖν; πρὸς ὅ[a]) Ἕκτωρ φησί· ναὶ, φησὶ[b]), παραιτοῦμαι τὸ παθεῖν, πολλῆς[c]) γὰρ ἄρχω τυραννίδος, οἷον τὰ ἐνταῦθα ἀρκεῖ μοι: — Ἄλλως· οἷον τὸ παθεῖν παραιτῇ, πρᾶξαι δέ τι[d]) οὐ προαιρῇ;: —

V. 477. Οὐκοῦν κτανόντες — Εἰ οὖν τοὺς ἀρίστους αὐτῶν ἀναιρήσομεν, πάντα διεπραξάμεθα· ῥᾴδιον γὰρ καὶ τὸ Ἄργος πορθῆσαι τούτων ἀπολλυμένων: —

V. 481. Ἀλλ' εἴτε λαιὸν — Ἐν οἵῳ, φησὶ, βούλει μέρει τῆς παρατάξεως, ἔξεστί σοι τὰς[a]) πέλτας, τουτέστιν τοὺς σοὺς ὑπηκόους, στῆσαι: —

---

idem σπείσαντας legendum. — V. 424. a) legebatur ἐπέλευσεν pro ἐπέλασεν. — V. 427. a) πεπλάτυνθαι — b) τ.῀. πεπάλης — c) λευκάναι πα......... ὅτε πέρτε — V. 475. οὗτοι εἰσὶν — V. 476. a) σκόπου — b) μὶν φημὶ omisso ἄδην — V. 479. a) ὃν — b) ναί φησι — c) πολλ... — d) τί — in fine signum interrogandi posui — V. 481. a) τοὺς —

V. 490. *Ἀλλὰ μηνίων* — Μηνίων τινὲς φασὶν ὅτι οὐ δύναται ὑφ' ἓν εἶναι μηνίων[a]) ἀντὶ τοῦ ὀργιζόμενος, ἐπεὶ τὰ εἰς ων[b]) καθαρὸν λήγοντα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἐκτείνει τὸ ἰῶτα. ἔστι δὲ παρ' Ὁμήρῳ (Il. 1, 488.) συστολὴ αὐτοῦ[c])· *αὐτὰρ ὁ μήνιε νηυσὶ παρήμενος.* διὸ καὶ οὕτως ἀναγνῶναι οὐδὲν κωλύει[d]) τῆς χρήσεως ἐχούσης: —

V. 495. *Κρότημ' Ὀδυσσεύς* — Οἷον συγκρότημα μηχάνημα καὶ ἱκανῶς τὸ φρόνημα θρασύς: —

V. 498. *Κλέψας ἄγαλμα* — Παρὰ τοὺς χρόνους, ὕστερον γὰρ τούτων τὸ Παλλάδιον ἔκλεψε· μέμνηται δὲ αὐτοῦ Ὅμηρος (Il. 6, 92.)· *θεῖναι Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν*: —

V. 504. *Θυμβραῖον* — Παρὰ τὴν ἱστορίαν. ὁ γοῦν[a]) Διονυσόδωρος ἐν τοῖς παρὰ τοῖς τραγῳδικοῖς ἡμαρτημένοις φησὶν οὕτως· ὁ δὲ Εὐριπίδης τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος ἄλσος τοῦ Θυμβραίου, στάδια πεντήκοντα ἀπέχων τῆς πόλεως, μετὰ τῶν πυλῶν ἢ ἄστεος πέλας εἶναί φησι. δύναταί δὲ καὶ στίζεσθαι εἰς τον βωμόν· οὐδὲν γὰρ τὸ κωλῦον: —

V. 505. *Κακῷ δὲ μερμέρῳ* — Μήποτε[a]) πρὸς τὸ χεῖρον μετέστραπται, ἀπὸ τοῦ Τερμέρου, ἵν' ᾖ παρὰ τὴν παροιμίαν, Τερμέρια κακὰ, ὑπὲρ ὧν Φίλιππος ἐν τῷ περὶ

V. 490. a) *μηνι·* ed. Dind., *μηνι῀·* ed. Glasg. — b) sic ed. Glasg., *ον̄* ed. Dind. — c) *αὐτ...* — d) *κωλεύει* — V. 495. *ὀδυσεὺς* — V. 498. *μέμνεται δὲ αὐτ* — V. 504. a) *ὁγουν* — Quae sequuntur, sic legebantur: *ὁ δὲ εὐριπίδης τὸ τοῦ ἀπόλλωνος ἄλσος τοῦ θυμβραίου· στάδιον ἀπέχει τῆς πλ^{ει} μετὰ τῶν πυλῶν εἶναι φησὶ καὶ στίζεσθαι εἰς τὸν βωμόν. ἢ ἄστεος πέλας.· οὐδὲν γὰρ τὸ κωλύον:* — Apparet Dionysodorum vituperare Euripidem, quod Apollinis Thymbraei templum *prope urbem* dixerit, cum longius absit. Hoc longius spatium in voce *στάδιον* expressum esse debet; unum autem stadium ab urbe vix non prope urbem dici possit, itaque plura stadia esse debent. Numerum vero stadiorum, qui hic excidit, ut bene monet Dindorfius, e Strabone vol. 5., p. 333. Tzsch. coniicere licet; qui locus, si idem est in ed. Tauchn. vol. 3. p. 107., *quinquaginta* stadiorum intervallum dicit. Hunc numerum commode e corrupto *στάδιον* eruere possumus; si scribimus *σττάδια ν'* i. e. *στάδια πεντήκοντα.* Pro *ἀπέχει* dedi *ἀπέχον*, quod si cui non placet, retinere potest, interposito tamen ὃ ante *στάδια.* Pro *μετὰ τῶν πυλῶν* quae sequuntur *ἄστεος πέλας* Dindorfio reponenda videntur, deletis, si recte intellexi, ipsis illis verbis *μετὰ τῶν πυλῶν* et *ἢ*; nihil tamen horum verborum deleri posse credo, nam *μετὰ τῶν πυλῶν* explicant Euripidea *ἄστεος πέλας.* In verbis *δύναται δὲ* sequentibus *καὶ στίζεσθαι* praeponendis Dindorfium secutus sum, qui praeterea recte monet nihil hac distinctione contra Dionysodorum proficere grammaticum. — V. 505. a) *Νηπότε* —

Καρῶν πειρατείας[b]) *φησὶν οὕτως· Τέρμερον καὶ Λύκον Λέλεγας γενέσθαι θηριώδεις*[c]) *τὴν φύσιν. τοῦτον δὲ τὸν Τέρμερον πόλιν οἰκίσαι*[d]), *ἣν δὴ ἀπ' αὐτοῦ Τέρμερον ὠνομάσθαι*[e]). *τούτους δέ φασι*[f]) *πρώτους λῃστεῦσαι καὶ οὐ μόνον τὰ περὶ Καρίαν, ἀλλὰ καὶ σχεδίας καὶ ῥῖπας*[g]) *ποιήσαντας εἰς Κῶ ἐκπλεῖν*[h]): —

V. 517. *Ξύνθημα δ' ὑμῖν Φοῖβος* — *Σημεῖον τοῦ μὴ ξένους καὶ πολεμίους εἶναι δίδωσιν αὐτῷ τὸ ὄνομα λέγειν τοῦ Φοίβου*: —

V. 519. *Προταινὶ* — *Παρμενίσκος τὴν προταινὶ λέξιν Βοιωτικήν φησι καὶ μετ' οὐδεμιᾶς πίστεως. σημαίνει δὲ τὸ ἔμπροσθεν*: —

V. 524. *Πρῶτα δύεται σημεῖα* — (*Interlin.* *τοῦ Σκορπίου.*) *Κράτης ἀγνοεῖν φησι τὸν Εὐριπίδην τὴν περὶ τὰ μετέωρα θεωρίαν, διὰ τὸ νέον ἔτι εἶναι, ὅτε τὸν Ῥῆσον*[a]) *ἐδίδασκε. μὴ γὰρ δύνασθαι Πλειάδων κ........ δυομένων τὸν ἀετὸν*[b]) *μεσουρανεῖν· ὑπὸ γῆν γάρ ἐστι τότε ὁ αἰγόκερως, ἐφ' οὗ ὁ ἀετὸς*[c]) *ἵδρυται. καὶ ἔτι Πλειάδων δυομένων ὑπὲρ μὲν γῆς εἰσὶ ζώδια τάδε· ταῦρος, δίδυμοι, καρκίνος*[d]), *λέων, παρθένος, ζυγός· ὑπὸ γῆν δὲ τάδε· σκορπίος, τοξότης, αἰγόκερως, ὑδροχόος ἰχθὺς*[e]), *κριός. καὶ ταῦτα μὲν ὁ Κράτης. ἔοικε δὲ ὑπὸ τῆς φράσεως ἀμφιβόλου*[f]) *κεκρατῆσθαι· τὰ γὰρ πρῶτα σημεῖα καὶ τὰς Πλειάδας ᾠήθη*[g]) *καταδύεσθαι λέγειν τὸν Εὐριπίδην· τὸ δὲ οὐχ' οὕτως ἔχει, ἀλλὰ τὰ μὲν πρῶτα σημεῖα τῆς φυλακῆς φησι*[h]) *δύεσθαι, τὰς δὲ Πλειάδας ἀνατέλλειν· πῶς γὰρ ἐπικαταδυομένων αἰθερίας εἶπεν αὐτάς; ὥστε τριχόθεν τὸν καιρὸν ὑπὸ φυλάκων δηλοῦσθαι, ὑπὸ τῆς δύσεως, ἀνατολῆς καὶ μεσουρανήματος. ὁ μὲν οὖν Παρμενίσκος πρῶτα σημεῖά φησι*[i]) *λέγεσθαι τὰς τοῦ σκορπίου πρώτας μοίρας διὰ τὸ ὑπὸ τῶν ἀρχαίων οὕτως αὐτὰς λέγεσθαι, καὶ ὅτι ταύταις ὁ Βοώτης ἅμα ἄρχεται καταδύεσθαι. Κλεόστρατον γοῦν*[k]) *τὸν Τενέδιον ἀρχαῖον οὕτως· ἀλλ' ὁπόταν τρίτον ἦμαρ ἐπ' ὀγδοήκοντα μένησι*[l]) *σκορπίου*[m]), *εἰς ἅλα πίπτει ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφι*[n]). *τοῦτο δὲ παραδείξας ὁ Παρμενίσκος, ὅτι καταδύεται τὰ πρῶτα σημεῖα τοῦ σκορπίου καὶ τὰ περὶ τῆς Πλειάδος ἐπιτολῆς*[o])

κτ ή
b) *πενρ* — c) *θηριώδ*... — d) *οἰκ*.. — e) *ὠνομᾶσθαι* — f) *δὲ φασὶ* — g) *ῥῖπ* em. Dind. — h) *ἐξπλεῖν* — V. 519. *οὐδὲ*
τετρ
μιᾶς — V. 524. a) *ὁ......ισον* em. Elmsleius ad Soph. Oed. Col. p. 302. — b) *τοῦ αἰετοῦ* — c) *αἰετὸς* — d) *δίδυμος· καρκῖνος* — e) *ἴχθύς* — f) *ἀμφ.....* — g) *ὠήθ.....* — h) *φησὶ* — i) *σημεῖα φησὶ* — k) *γ' οὖν* — l) *μενησι* — m) fortasse *σκορπίος* — n) *φαινομενήφι* — o) *ἐπιτολ..* —

ἐπέξεισιν· ὅταν γάρ, φησὶν[p]), Εὐριπίδης λέγει, καὶ ἑπτάποροι Πλειάδες αἰθέριαι[q]), οὐ δύεσθαι τότε αὐτάς, ἀλλ' ἔμπαλιν ἀνατέλλειν ἐκ τοῦ ὑποτμήματος εἰς τὸν ὑπερορίζοντα ἀνιούσας· καὶ τοῦτο εἶναι τὸ καὶ ἑπτάποροι Πληϊάδες, οἷον ὡς τὸν ὡς πρὸς ἡμᾶς οὐρανὸν ἀφικνουμεναι[r]). ταῦτα δὲ καταστησάμενος ὁμολογεῖν φησι[s]) τοῖς Εὐριπίδου τὰ φαινόμενα· τὰ μὲν πρῶτα σημεῖα τῆς ὥρας εἰς δύσιν κεχώρηκεν, ἡ δὲ Πλειὰς ἀνατέλλει[t]), ὁ δὲ ἀετὸς πρὸς τὸ μέσον κεχώρηκε· λοιπὸν οὖν τῆς φυλακῆς ὁ καιρός· ἔγρεσθε, τί μέλλετε; ἑπτάπορον[u]) δὲ τὴν Πλειάδα, ὅτι ἐξ ἕπτα ἀστέρων συγκεῖνται αἱ Πλειάδες· ἀετὸς δὲ ὁ τὸ ἧπαρ τοῦ Προμηθέως[v]), ὥς φασί τινες[x]): — Ἄλλως. Τῶν περὶ τὸν Μενεκράτη ἐν διδύμοις τὸν ἥλιον[y]) λεγόντων, ἐν ᾧ τὰ τῆς καταστάσεως τῶν φαινομένων, ὅπως εἶχε πρόκειται. εἰσὶ δὲ οἵ φασι[z]) περὶ τὰς ἐσχάτας μοίρας τοῦ καρκίνου εἶναι τότε τὸν ἥλιον[y])· οὐ γὰρ ἂν μόνως τὴν σελήνην πρὸς ἀνατολὴν ἔσεσθαι συνάγουσιν οὕτως ὃ βούλονται· εἰ μὲν γὰρ πάλαι τὴν σελήνην ὡς ἐν τρισὶν ἡμέραις τοῦτον ῥί' τὰ προεκκείμενα οἱ φύλακες εὐήθεις ἱκανῶς ἔσονται. εὐ.........κ'τ τὸ λεῖπον: —

V. 537. Κίλικας Παιών — Οἱ μὲν τοὺς Κίλικας καὶ τοὺς Παίονας αὐτοὺς[a]) ἤκουσαν· Ἀρίσταρχος δὲ Κόροιβον Παιόνων ἡγεμόνα, καὶ τὴν φυλακὴν ποτὲ[b]) μὲν ἀπὸ τοῦ ἡγεμόνος, ποτὲ[c]) δὲ ἀπὸ τῶν ὑπηκόων: —

V. 538. Μυσοὶ δ' ἡμᾶς — Ὡς Μυσῶν διαδεχομένων Κίλικας· Κίλικες γάρ, εἶτα Παίονες[a]), εἶτα Μυσοί, εἶτα Τρῶες, εἶτα πέμπτοι Λύκιοι: —

V. 543. Κοίτας φονίας — Διὰ τὰ τολμηθέντα ἐπὶ τῷ Ἰτύλῳ· λείπει δὲ τὸ ὡς, ὡς ἐπὶ κοίτης τοῦ Σιμόεντος ὑμνεῖ[a]) τὴν μῖξιν[b]), αἴω. γράφεται[c]) καὶ θρηνεῖ καὶ ἔξωθεν λαμβάνεται ἡ ἐπὶ καὶ τὸ ὡς, ὡς ἐπὶ τοῦ Σιμόεντος ἐζομένη[d]) θρηνεῖ τὰς φονίας κοίτας ἡ ἀηδών: — Μελοποιὸς ἀηδονὶς[e]) — Λέγεται γὰρ ἡ Πρόκνη μετὰ τὸ κρεανομῆσαι[f])

---

p) γάρ φησιν — q) αἰθερίαι — r) ἀφικνουμέναι — s) φησὶ — t) ἀνατελλ... — u) ἑπτάπορον — v) προμήθεως — x) φασι τινές — y) ☉ — quo signo ἥλιον indicari monuit Dindorf. — z) οἵ φασὶ — V. 537. a) exspectes τοὺς αὐτούς, sed cf. ad Troad. 636. — b) φυλακήν ποτε — c) πότε — V. 538. a) παιόνες — debebat collocare scholiasta: Παίονες γάρ, εἶτα Κίλικες, etc. — V. 543. a) ὑμνεῖν em. Herm. Opusc. 3. p. 305. idem praecedens κοίτης uncinis inclusit. — b) μίξιν — c) γρ. — ἑλόμενοι em. Herm. l. l. — e) ἀηδὼν — suprascriptum ἀηδονὶς aut varia lectio aut correctio subscripti ἀηδὼν est. — f) κρεάνομ..... —

Ἴτυν τὸν υἱὸν διὰ τὴν λύπην μεταβληθῆναι εἰς ὄρνιν· καὶ ἡ μὲν Πρόκνη εἰς ἀηδόνα μετεβλήθη, ὡς καὶ Φιλομήλα εἰς χελιδόνα: —

(λείπει.)

V. 670. Σκηπτοῦ 'πιόντος — Πρὸς τὰ ναύσταθμα αἰφνιδίου κεραυνοῦ σφοδροῦ ἐπελθόντος: —

V. 671. Ἔ ἆ — (*In textu:* ἐὰ αε.) Ὁ χορὸς λέγει αἴσθησιν λαβεῖν τῶν γεγονότων: —

V. 687. Ἀλλὰ συμμάχους — Ἀλλὰ δεινὸν, φησὶ, τοὺς συμμάχους ταράττειν νυκτὸς οὔσης: —

V. 781. Αἳ δ' ἔρεγκον — Ἐκ τῶν μυκτήρων ποιὸν ἦχον ἀπετέλουν: —

V. 785. Μυχθισμὸν νεκρῶν — Ποιὸν ἦχον καὶ στεναγμὸν μετὰ πνοῆς γενόμενον. τὸ ἑξῆς· θερμὸς δὲ κρουνὸς αἵματος νέου δεσπότου παρὰ σφαγαῖς δυςθνήσκοντος βάλλει με: —

(λείπει.)

V. 849. Τίς[a]) δ' αὖ χαμεύνας τὸ ἑξῆς — τίς ἂν κατ' εὐφρόνην τῶν πολεμίων μολὼν[b]) Ῥήσου χαμεύνας[c]) εὗρεν; —

V. 856. Ἐν σοὶ δ' ἂν ἀρχοίμεσθα — Ἀρχὴν ....[a]) τοῦ κακολογεῖσθαι πρῶτον ὑπὸ σοῦ[b]), σὺ ἡμᾶς πρῶτον ἦρξω κατηγορεῖν[c]): —

V. 892. Ἰαλέμῳ — (*Interlin.* τῷ εὐθὺς γενομένῳ θρήνῳ) — Καὶ Ἀσκληπιάδης ἐν τοῖς περὶ δουλείας θεῶν[a]) πλείους τῆς Καλλιόπης λέγει παῖδας ἐν τουτ...[b]) Καλλιόπη γὰρ τὸν Ἀπόλλωνα μιχθέντα γεννῆσαι Λίνον τὸν πρεσβύτατον[c]) καὶ τρεῖς μετ' ἐκεῖνον, Ὑμέναιον, Ἰάλεμον[d]), Ὀρφέα· τῷ δὲ νεωτάτῳ[e]) τὴν μὲν ἐπιθυμίαν .... ευμάτων ἐμπεσεῖν. καὶ περὶ τὴν μουσικὴν .... πάντων. οὐ μὴν τοιοῦτό γε πάθος .... γενέσθαι[f]): — Ἄλλως·

V. 781. Αἳ δ' ἔρεγχον — V. 785. παρασφαγαῖς — V. 849. a) Τίς — tum lineola ante Τὸ ἑξῆς. posita erat — b) μολὼν — c) χαμεύνα... — V. 856. a) fort. excidit ἐλάβομεν — a) pro σοῦ quinque erant puncta — c) κατηγορ..... — V. 892. Verba statim ab initio parenthesi inclusa explicant, ut Herm. monet Opusc. 5. p. 195., ἰαλέμῳ αὐθιγενεῖ — In emendando hoc scholio optimum duxi Hermannum sequi, qui de eo disputavit II. p. 191 sq. aliorumque coniecturas refutavit. a) ἐν τ... περὶ δουλ......... em. H. — b) ἐν τούτοις facile scribi poterat, sed omnino inutilia sunt haec verba et eiicienda. — c) μιχθέντα, γεν......λιν... τὸν πρεσβύτερον em. H., nisi quod φασί post γεννῆσαι omisi, quale verbum saepe ab hoc scholiasta omittitur. — d) pro Ἰάλεμον novem puncta erant, em. H. — e) νεωτέρῳ em. H. — f) Herm. sic emendat hunc locum: τὴν μὲν

Ἰαλέμῳ φασὶ δὲ ἰάλεμον παρωνομάσθαι[g]) *ἐπὶ τιμῇ Ἰαλέμου τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ Καλλιόπης, ὥς φησι Πίνδαρος· ἔντι μὲν χρυσαλακάτου τεκέων .... ἀοιδαὶ ὤ ...... παιάνιδες· ἔντι .....ελλοντες· ἐκ κισυ.~. στέφανον ἐκ διο .... αιόμεναι. τὸ δὲ κοιμίσαντρ.. .... ἀποφθιμένων· ἁ μὲν ἀχέταν λίνον αἴλινον ὑμνεῖν, ἁ δὲ ὑμέναιον· ἐργάμοισι χροϊζόμενον .... συμ πρῶτ.. λάβεν· ἐσχάτοις ὕμνοις· ἁ δὲ ἰάλεμον ὁμοβόλῳ νούσῳ. ὅτι παῖδα θέντοι σθένος υἱὸν οἴαγρον: —*

(λείπει.)

ἐπιθυμίαν ὀλεθρίαν ἀποβῆναι, ἣν αὐτῷ τῶν ἐπιτηδευμάτων ἐμπεσεῖν, οὐ μὴν τοιοῦτό γε πάθος, οἷον λέγουσί τινες, αὐτοῦ γενέσθαι. — g) *Ἰαλέμω .... λεγονπαρονομᾶσθαι* em. Herm. — Quod sequitur fragmentum Pindari Hermannus sic restituit:

ἔντι μὲν χρυσαλακάτου τεκέων Λατοῦς ἀοιδαὶ
ὥριαι παιάνιδες· ἔντι δ' ἐπαντέλλοντος εὐκίσσου στέφανον
ἐκ διθυράμβου μαιόμεναι· τὸ δὲ κοιμίσαν τετράζυγον θεαὶ
κᾶδος υἱῶν σώματ' ἀποφθιμένων,
ἃ μὲν ἀχέταν Λίνον αἴλινον ὕμνει,
ἃ δ' Ὑμέναιον, ὃν ἐν γάμοισι χρονιζόμενον
βρότεος αἰὼν φθέγμα σὺν πρώτοις λάβεν
ἐσχάτοις θ' ὕμνοισιν, ἃ δ' Ἰάλεμον, ὠμοβόλῳ νούσῳ πεδαθέντα σθένος θ'
υἱὸν Οἰάγρου.

hac addita versione: *Sunt Latonae liberorum paeania suo tempore praeconia; sunt, quae oriente ex dithyrambo. hederae coronam quaerunt; funusque quadriiugum peremptorum corpora filiorum condens Musae, alia Linum aelino canebat, alia Hymenaeum, quem in nuptiis tardatum gens mortalis primo postremoque in cantu vocat, alia Ialemum, crudelique morbi tactu membra captum filium Oeagri.*

I. INDEX VERBORUM
IN SCHOLIA VATICANA.

II. INDEX RERUM.

III. INDEX SCRIPTORUM.

LIPSIAE EX OFFICINA C. P. MELZERI.